

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice, temporär ändring av 13 kap. 6 § i arbetsavtalslagen och upphävande av 7 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice ändras i fråga om bestämmelserna om lönesubvention. Propositionen syftar till att förenkla systemet med lönesubvention, minska den strukturella arbetslösheten samt öka likabehandlingen av arbetsgivare och arbetslösa arbetssökande.

I propositionen föreslås det att den nuvarande modellen med lönesubventionens grunddel och tilläggsdel slopas. Lönesubventionens belopp ska enligt förslaget vara en procentuell andel (30, 40 eller 50 procent) av arbetsgivarens lönekostnader för den som anställts med subventionen. De högre subventionsbeloppen och längre subventionsperioderna ska riktas till främjande av sysselsättningen för de arbetslösa arbetssökande för vilka det är svårast att komma in på arbetsmarknaden utan ekonomiskt stöd. Enligt förslaget ska subventionsbeloppet vara desto högre och subventionens varaktighet desto längre, ju längre tid den som anställs med subventionen har varit arbetslös. Subvention som beviljas på basis av en permanent eller varaktig minskning av produktiviteten som orsakats av en skada eller sjukdom ska alltid utgöra 50 procent av lönekostnaderna.

För dem som fyllt 60 år och varit arbetslösa minst ett år utan avbrott föreslås långvarig lönesubvention, som i praktiken kan vara permanent.

Enligt gällande bestämmelser är kommunen skyldig att ordna arbetsmöjligheter för arbetslösa, om arbetslösheten i arbetsmarknadsregionen överstiger den genomsnittliga nivån i landet. På basis av den regionala garantin ska kommunen på årsnivå ordna arbete för högst en procent av kommunens arbetskraft. Det föreslås att kommunernas regionala garanti slopas.

I propositionen föreslås det att arbetsavtalslagen ändras temporärt så att det i vissa avgränsade fall ska vara möjligt att avvika från arbetsgivarens skyldighet att erbjuda arbete åt permitterade, deltidsanställda och arbetstagare som berörs av arbetsgivarens skyldighet att återanställa.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2015 och avses bli behandlad i samband med den. Propositionen ökar inte statens utgifter, men grunderna för användningen av anslag ändras.

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2015.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	4
1 INLEDNING	4
2 NULÄGE OCH BEDÖMNING AV NULÄGET	4
2.1 Lagstiftning och praxis	4
Förutsättningar som gäller arbetsgivare	4
Förutsättningar som gäller anställningsförhållandet	6
Lönesubventionens belopp	6
Lönesubventionens varaktighet	8
Lönesubvention till sociala företag	8
Lönesubvention till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet	9
Anslag som anvisas statliga ämbetsverk och inrättningar	10
Den regionala garantin	10
Finansiering av stöd och ersättningar	11
2.2 Lagstiftningen i EU	11
2.3 Bedömning av nuläget	12
Lönesubventionens belopp	12
Lönesubventionens varaktighet	14
Lönesubvention till sociala företag	15
Förutsättningar för beviljande av lönesubvention	15
Anslag som anvisas statliga ämbetsverk och inrättningar	17
Den regionala garantin	17
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	18
Allmänna förutsättningar för beviljande av lönesubvention och lönesubventionens belopp	18
Maximitiden för lönesubvention	19
Sociala företag	20
Förutsättningar för beviljande av lönesubvention	21
Den regionala garantin	21
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	21
4.1 Ekonomiska konsekvenser	21
4.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet	23
4.3 Samhälleliga konsekvenser	23
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	24
5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial	24
5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats	25
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	28
DETALJMOTIVERING	29
1 LAGFÖRSLAG	29
1.1 Lag om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig Arbetskrafts- och företagsservice	29
1 kap. Allmänna bestämmelser	29
4 kap. Information och rådgivning, sakkunnigbedömningar, vägledning för yrkesval och karriär samt träning och prövning	29
7 kap. Lönesubvention	29

8 kap.	Service för inledning och utveckling av företagsverksamhet	41
11 kap.	Sysselsättningsskyldigheten samt tilläggsstöd som beviljas kommuner.....	41
12 kap.	Genomförande av offentlig arbetskrafts- och företagsservice och tillhörande samarbete	42
14 kap.	Sökande av ändring.....	42
1.2	Lag om temporär ändring av 13 kap. 6 § i arbetsavtalslagen.....	43
	13 kap. Särskilda bestämmelser.....	43
1.3	Lag om upphävande av 7 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.....	44
	7 kap. Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd	44
2	NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	45
3	IKRAFTTRÄDANDE	46
4	FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	46
	LAGFÖRSLAG	48
	1. Lag om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.....	48
	2. Lag om temporär ändring av 13 kap. 6 § i arbetsavtalslagen	55
	3. Lag om upphävande av 7 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa	56
	BILAGA	57
	PARALLELLTEXT	57
	1. Lag om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.....	57

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

I propositionen föreslås det att lagen om offentlig Arbetskrafts- och företagsservice (916/2012) ändras. De föreslagna ändringarna gäller i huvudsak systemet med lönesubvention. I propositionen föreslås dessutom att 13 kap. 6 § i Arbetsavtalslagen (55/2001) ändras temporärt.

Bestämmelserna om förutsättningar för beviljande av lönesubvention samt lönesubventionens belopp och varaktighet förtydligades i lagen om offentlig Arbetskrafts- och företagsservice, som trädde i kraft vid ingången av 2013. Då försattes också företagen i en jämlik ställning i förhållande till andra arbetsgivare när det är fråga om villkoren för att bevilja lönesubvention genom att företags möjligheter att få lönesubvention på basis av anställningsförhållande för viss tid och överföra den som anställts med subventionen till uppgifter hos en annan arbetsanordnare utvidgades. Det gjordes också lättare att bevilja företag lönesubventionens tilläggsdel. Ändringarna syftade till att fler arbetslösa skulle anställas i företag.

Enligt regeringens beslut av den 29.11.2013 om genomförande av det strukturalpolitiska programmet ska den administrativa bördan i samband med lönesubvention minskas och möjligheterna att förenkla lönesubventionens struktur från nuvarande bedömas. Åtgärderna syftar till att ytterligare öka företagets andel som erbjuda av lönesubventionerat arbete, vilket för sin del förbättrar det lönesubventionerade arbetets verkningsfullhet.

Målet med regeringens strukturalpolitiska program som upprättades 29.8.2013 är bland annat att minska den strukturella arbetslösheten och förlänga tiden i arbetslivet. Enligt programmet bereds för äldre som varit arbetslösa länge en långvarig lönesubvention.

I regeringens strukturalpolitiska program konstateras att kommunernas uppgifter och förpliktelser som föreskrivits på basis av uppgifterna bedöms i ett åtgärdsprogram under 2014–2017. Åtgärdsprogrammet har som mål att uppnå en minskning på en mil-

jard euro i kommunernas omkostnader på 2017 års nivå. I regeringens beslut om genomförande av det strukturalpolitiska programmet ingår som en åtgärd som minskar kommunens uppgifter att den regionala garantin enligt lagen om offentlig Arbetskrafts- och företagsservice slopas.

För att främja sysselsättningen av dem som varit arbetslösa länge och för att trygga sysselsättningsmöjligheterna för dem som har rätt till garanterat arbete föreslås Arbetsavtalslagen bli ändrad så att arbetsgivaren i vissa situationer ska kunna avvika från skyldigheten att erbjuda arbete åt permitterade, deltidanställda och före detta anställda som berörs av arbetsgivarens skyldighet att återanställa.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Lagstiftning och praxis

Enligt lagen om offentlig Arbetskrafts- och företagsservice kan arbets- och näringsbyrån bevilja arbetsgivare lönesubvention för att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetsökande. Syftet med lönesubventionerat arbete är att förbättra den arbetslösa personens yrkesskicklighet, kompetens och ställning på arbetsmarknaden och att på så sätt främja personens sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden. Ett villkor för lönesubvention är att produktiviteten hos den som anställs med subventionen bedöms vara nedsatt i de arbetsuppgifter som erbjuds. Den nedsatta produktiviteten kan bero på bristfällig kompetens eller yrkesskicklighet, arbetslöshetens längd, skada eller sjukdom eller någon annan orsak.

Förutsättningar som gäller arbetsgivare

Lönesubvention kan beviljas kommuner, samkommuner, sammanslutningar (företag, registrerade föreningar och stiftelser) och andra arbetsgivare (församlingar, hushåll) med undantag av statliga ämbetsverk och in-

rättningar. Statliga ämbetsverk och inrättningar kan dock anvisas anslag för kostnaderna för anställning av arbetslösa arbetssökande.

Lönesubventionen får inte leda till att ställningen för anställda hos arbetsgivaren försämras eller att konkurrensen mellan företag snedvrids. Om arbetsgivaren av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker har sagt upp eller permitterat arbetstagare eller om arbetsgivaren har deltidsanställda, kan lönesubvention inte beviljas, om arbetsgivaren inte på det sätt som förutsätts i arbetsavtalslagen har erbjudit permitterade, uppsagda eller deltidsanställda arbetstagare det arbete som ansökan om subvention avser. Om arbetsgivaren inte har skyldighet att erbjuda arbete till exempel därför att skyldigheten att erbjuda arbete har eliminerats genom kollektivavtal, kan lönesubvention beviljas. För att lönesubvention ska beviljas förutsätts dessutom att arbetsgivaren har erbjudit arbete åt sådana arbetstagare som sagts upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker och vars uppsägningstid har upphört under de 12 månader som föregår ansökan om lönesubvention.

Bestämmelserna om permittering i 5 kap. och om uppsägning på kollektiva grunder i 7 kap. i arbetsavtalslagen förutsätter att arbetsgivaren erbjuder annat lämpligt arbete åt sina arbetstagare som permitterats eller sagts upp. Arbetsgivaren har också skyldighet att ordna sådan skälig utbildning som uppgifterna förutsätter. Om arbetsgivaren i sin tjänst har deltidsanställda arbetstagare och arbetsgivaren behöver fler arbetstagare i sådana uppgifter som lämpar sig för dessa, ska arbetsgivaren enligt 2 kap. 5 § erbjuda dessa arbetstagare arbete. Den skyldighet att återanställa som föreskrivs i 6 kap. 6 § i arbetsavtalslagen förutsätter dessutom att en arbetsgivare ska erbjuda arbete åt en tidigare arbetstagare som sagts upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker och som fortfarande är arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån, om arbetsgivaren inom nio månader från det anställningsförhållandet upphörde behöver arbetstagare för samma eller liknande uppgifter som den uppsagda arbetstagaren hade utfört. Enligt 13 kap. 7 § i arbetsavtalslagen är det möjligt för parterna i ett

kollektivavtal att till vissa delar avtala om skyldigheten att erbjuda arbete på ett sätt som avviker från bestämmelserna i arbetsavtalslagen. I ansökan om lönesubvention frågas arbetsgivaren om denne har anställda som permitterats eller sagts upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker eller anställda som arbetar på deltid, och om arbetsgivaren fullgjort sin skyldighet enligt arbetsavtalslagen att erbjuda dem arbete. Eftersom det inte hör till arbets- och näringsbyråns uppgifter att bedöma och övervaka huruvida arbetsgivaren fullgjort sin skyldighet att erbjuda arbete, fattar arbets- och näringsbyrån beslut utifrån de uppgifter som arbetsgivaren lämnat i ansökan om lönesubvention.

Arbetsgivaren får med samtycke av den som anställts med subventionen överföra honom eller henne till uppgifter hos någon annan arbetsanordnare (till så kallat användarföretag). Överföringen förutsätter att den arbetsgivare som får lönesubventionen under rättar arbets- och näringsbyrån om detta före överföringen. Användarföretaget ska för arbets- och näringsbyrån visa upp en redogörelse för att permitterade, uppsagda och deltidsanställda har erbjudits det arbete som den med subventionen anställda skulle utföra, så som förutsätts i arbetsavtalslagen. Beviljandet av lönesubvention får inte heller leda till att ställningen för anställda hos användarföretaget försämras.

Lönesubvention beviljas inte, om arbetsgivaren får annat statligt stöd för samma tid för lönekostnaderna för den som anställs med subventionen. I statsrådets förordning om offentlig arbeidskrafts- och företagsservice (1073/2012) föreskrivs att lönesubvention ändå kan beviljas, fast arbetsgivaren får utbildningsersättning som betalas på basis av läroavtalsutbildning. Det förutsätts att en utbildningsinspektör har lämnat ett utlåtande om att utbildningen lämpar sig att genomföras som läroavtalsutbildning till arbets- och näringsbyrån. I förordningen föreskrivs dessutom att lönesubvention dock kan beviljas som högsta förhöjda lönesubvention, även om arbetsgivaren för lönekostnaderna för den som anställs med subventionen får understöd från Penningautomatföreningen eller understöd som betalas av tipsmedel.

Lönesubvention beviljas inte heller, om arbetsgivaren på ett väsentligt sätt har försummat sin skyldighet att betala skatter eller lagstadgade avgifter, om inte arbets- och näringsbyrån av särskilda orsaker som har samband med den som anställs med lönesubventionen anser det vara ändamålsenligt att bevilja subventionen. Enligt arbets- och näringsministeriets anvisning kan subvention beviljas trots försummelser, om ett subventionsavslag bedöms vara orimligt med tanke på situationen för den som anställs och om de obetalda skatternas och avgifternas belopp är ringa eller om en betalningsplan har gjorts upp för de obetalda skatterna och avgifterna. I lönesubventionsbeslutet uppställs i regel som ett villkor att betalningsplanen måste följas. Arbets- och näringsbyrån kontrollerar via kundinformationssystemet URA (sökning av skatteintyg) hos skatteförvaltningen, om den som ansöker om subvention har förfallna eller obetalda skatter eller icke-redovisade förskottsinnehållningar eller socialskyddsavgifter.

Förutsättningar som gäller anställningsförhållandet

Det ställs också vissa villkor på det anställningsförhållande för vilket lönesubvention söks. Arbetsgivaren ska förbinda sig att betala lön minst enligt kollektivavtalet, eller, om det inte finns något lämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön. Om arbetsgivaren ansöker om lönesubvention för anställning av en arbetslös arbetssökande som har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet, ska arbetsgivaren förbinda sig att betala en lön som är minst lika stor som lönesubventionens grunddel för den tid av arbetsoförmåga under vilken arbetstagen på grund av självrisktiden enligt 8 kap. 7 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004) inte får dagpenning eller någon annan motsvarande lagstadgad ersättning och inte heller får lön för sjukdomstiden av arbetsgivaren på någon annan grund.

Lönesubvention beviljas inte om det anställningsförhållande som subventionen är avsett för har börjat innan beslut om beviljande av subvention har fattats.

Lönesubventionens belopp

Lönesubventionen består av en grunddel och en tilläggsdel. Lönesubventionens grunddel är per dag lika stor som den grunddagpenning som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (32,66 euro/dag och cirka 700 euro/månad år 2014). Om det görs en sådan bedömning att grunddelen inte ersätter den sänkning av produktiviteten som den som anställs med subventionen ger upphov till, kan lönesubvention beviljas förhöjd med en tilläggsdel. Tilläggsdelen är högst 60 procent av beloppet av lönesubventionens grunddel (grunddelen förhöjd med en tilläggsdel på 60 procent är cirka 1 120 euro/månad). Om den som anställs med subvention har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet och är berättigad till arbetsmarknadsstöd, kan lönesubventionen beviljas höjd med en tilläggsdel som är högst 90 procent av lönesubventionens grunddel (*högsta förhöjda lönesubvention*, som högst cirka 1 330 euro/månad). Med hjälp av den högsta förhöjda lönesubventionen ordnas arbete i första hand för dem som inte har varit i arbete efter det att de 500 dagar under vilka den arbetslöshetsförmån som betalas på grund av arbetslöshet började löpa och för dem som har varit i arbete på den öppna arbetsmarknaden endast i liten utsträckning och tillfälligt och vars sysselsättning inte tidigare främjats genom lönesubvention som beviljas arbetsgivaren.

Procenttalet för lönesubventionens tilläggsdel är glidande. Utöver grunddelen kan beroende på sänkningen av produktiviteten beviljas en tilläggsdel som är 1–60 procent av beloppet av grunddelen. Vid högsta förhöjda lönesubvention är tilläggsdelen 61–90 procent av beloppet av grunddelen. Bestämmelserna gör det möjligt att göra prövningen i varje enskilt fall.

År 2013 fattades sammanlagt cirka 79 000 lönesubventionsbeslut för cirka 57 000 olika personer (inklusive indexbesluten). I cirka 50 procent av besluten beviljades grunddelen som lönesubvention, i cirka 30 procent grunddelen höjd med en tilläggsdel på 90 procent och i cirka 10 procent grunddelen höjd med en tilläggsdel på 60 procent. I cirka

10 procent av besluten var lönesubventionens storlek annan än någon av de ovan nämnda.

I de beslut om lönesubvention som fattades år 2013 och där lönesubvention beviljades på grund av långtidsarbetslöshet bestod lönesubventionen i 55 procent av fallen av grunddelen höjd med en tilläggsdel på 90 procent. I fråga om de beslut om lönesubvention där subvention beviljades på grundval av en skada eller sjukdom bestod lönesubventionen i cirka 60 procent av besluten av grunddelen höjd med en tilläggsdel på 60 procent. För anställning av unga beviljades i regel (i cirka 90 procent av besluten) lönesubventionens grunddel. För anställning av andra än de ovan nämnda målgrupperna beviljades oftast lönesubventionens grunddel (i cirka 80 procent av besluten).

Lönesubventionens beviljas till fullt belopp på grundval av ett sådant anställningsförhållande där arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen. Om arbetstiden är mindre, beviljas lönesubventionen till minskat belopp och relaterad till arbetstiden. Med avvikelse från det som nämns ovan kan lönesubvention beviljas till fullt belopp också för deltidarbete, om den som anställs med subventionen har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet.

I lagen ställs det inte något arbetstidskrav för lönesubventionerat arbete, med undantag av arbete som en kommun ordnar på grundval av sysselsättningsskyldigheten. Fast det i lagen inte ställs något krav på minimiarbets-tid för det subventionerade arbetet, beaktas arbetstiden vid prövningen av om det är ändamålsenligt att bevilja subvention. Enligt arbets- och näringsministeriets anvisning ska lönesubvention i regel beviljas för anställningsförhållanden där arbetstiden är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen. Enligt anvisningen kan det vara ändamålsenligt att bevilja lönesubvention för arbetstid som är kortare än 85 procent till exempel om anställningen med subvention finns i en bransch där deltidarbete är normalt och i situationer där den som anställs med subventionen önskar arbeta på deltid på grund av nedsatt arbetsförmåga. Arbetstiden ska enligt arbets- och näringsbyråns bedöm-

ning vara tillräcklig med tanke på att arbetsmarknadsfärdigheterna för den som anställs med subventionen ska förbättras. I regel har lönesubvention beviljats för arbete, där arbetstiden har varit minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen. När det gäller registrerade föreningar och stiftelser, som i fråga om uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet till fullo kan täcka lönekostnaderna med lönesubvention, räcker den högsta förhöjda lönesubventionen i regel till en ordinarie arbetstid om cirka 55–65 procent.

Lönesubvention betalas för den tid för vilken arbetsgivaren är skyldig att betala lön, dock för högst fem dagar per kalendervecka. Lönesubvention betalas inte för dagar för vilka arbetsgivaren har rätt att med stöd av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen få dagpeningsförmåner för lönekostnaderna för den som anställts med subventionen eller för de dagar då arbetsgivaren inte är skyldig att betala lön.

Lönesubventionen kan tillsammans med andra stöd som beviljats för lönekostnader och utbildningsersättning som betalas på grund av läroavtalsutbildning vara högst lika stor som arbetsgivarens lönekostnader för en arbetstagare som anställts med subventionen. Med lönekostnader avses lön som betalas till en arbetstagare före innehållning av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter och dessutom arbetsgivarens lagstadgade socialskyddsavgift och arbetspensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- och arbetslöshetsförsäkringspremie och den obligatoriska grupplivförsäkringspremien. Om arbetsgivaren inte får något annat stöd eller utbildningsersättning för lönekostnaderna för den som anställts med subventionen, kan lönesubventionen högst vara lika stor som lönekostnaderna. I fråga om arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet kan lönesubventionen dock vara högst 50 eller 75 procent av lönekostnaderna, om lönesubventionen beviljats som stöd enligt EU:s allmänna gruppundantagsförordning. Bestämmelser om maximibeloppet av hösta förhöjda lönesubvention för olika arbetsgivare finns i statsrådets förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Enligt förordningen kan till en registrerad förening eller stiftelse som inte betraktas som

en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet betalas högst lönekostnaderna för den som anställts med lönesubvention såsom högsta förhöjda lönesubvention. Till andra arbetsgivare kan i högsta förhöjda lönesubvention betalas högst beloppet av den så kallade bruttolönen (den lön som betalas till den som anställts med lönesubvention före innehållning av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter). Enligt arbets- och näringsministeriets anvisning kan semesterpenning täckas med lönesubvention, men semesterersättning är inte en sådan lönekostnad som avses i bestämmelserna om lönesubvention.

Lönesubventionens varaktighet

Lönesubvention kan per person beviljas för högst 24 månader i sänder, om den som anställs med subventionen har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet, eller om en kommun, en samkommun eller en förening eller stiftelse som inte bedriver näringsverksamhet, med hjälp av subventionen anställer en person för att planera och ordna arbetstillfällen och utbildningsplatser för arbetslösa och annan sysselsättningsfrämjande service. Lönesubventionen kan i praktiken vara permanent, om den som anställts med subventionen har en skada eller sjukdom som försvårar sysselsättningen. I det ovan nämnda fallet kan lönesubvention beviljas för en tid som med beaktande av personens nedsatta arbetsförmåga och övriga sysselsättningsmöjligheter är ändamålsenlig, dock för högst 24 månader i sänder. Lönesubvention för läroavtalsutbildning kan beviljas för hela utbildningstiden. I andra fall än de ovan nämnda kan lönesubvention per person beviljas för högst 10 månader i sänder.

I cirka 60 procent av alla perioder med lönesubvention som upphörde år 2013 var subventionsperioden högst sex månader. I fråga om dem som fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet var perioden med lönesubvention i cirka 90 procent av de subventionsperioder som upphörde högst 12 månader och i cirka 10 procent över ett år.

Om den som får lönesubvention ber arbets- och näringsbyrån att tillfälligt avbryta utbetalningen av subventionen och det enligt byråns bedömning finns ett giltigt skäl för avbrottet, räknas inte tiden för avbrottet in i maximilängden för subventionen. Tillfälligt avbrytande av utbetalningen är avsett för situationer då den som anställts med subventionen inte arbetar och arbetsgivaren inte har skyldighet att betala lön.

När maximitiden för lönesubvention gått ut, kan subvention inte beviljas förrän personen under de senaste sex månaderna har varit arbetslös arbetssökande i minst fem månader. Fem månaders arbetslöshet krävs dock inte, om den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom eller om det är fråga om läroavtalsutbildning.

Högsta förhöjda lönesubvention kan beviljas för högst 12 månader. Efter det beviljas endast lönesubventionens grunddel. Uträkningen av maximitiderna för högsta förhöjda lönesubvention börjar från början, när den som anställts med hjälp av en subvention har fått arbetslöshetsförmån på grund av arbetslöshet under minst 500 dagar efter det att han eller hon haft en anställning där den högsta förhöjda lönesubventionen betalas för lönekostnaderna.

Lönesubvention till sociala företag

Sociala företag kan beviljas lönesubvention på villkor som avviker från villkoren för andra företag. Om ett socialt företag anställer en arbetslös arbetssökande som har en skada eller sjukdom som försvårar sysselsättningen, eller en person som har varit arbetslös arbetssökande utan avbrott i 12 månader eller som i flera perioder av arbetslöshet har varit arbetslös arbetssökande i sammanlagt minst 12 månader och på grundval av upprepad arbetslöshet och den tid arbetslösheten totalt har varat kan jämföras med arbetssökande som utan avbrott varit arbetslösa i 12 månader, beviljas som lönesubvention utöver lönesubventionens grunddel en tilläggsdel som utgör 60 procent av grunddelen. Lönesubventionen kan dessutom höjas så att grunddelen och tilläggsdelen till sitt sammanlagda belopp utgör 50 procent av lönekostnaderna,

dock högst 1 300 euro i månaden (så kallad förmånlighetsjämförelse).

Om den som anställs med subventionen har varit arbetslös arbetssökande i 12 månader utan avbrott, eller kan jämföras med sådana arbetssökande, kan lönesubvention beviljas för högst 12 månader. Om den som anställts med subventionen har en skada eller sjukdom som försvårar sysselsättningen, kan lönesubvention beviljas för en tid som med beaktande av personens nedsatta arbetsförmåga och övriga sysselsättningsmöjligheter är ändamålsenlig, dock högst för 36 månader i sänder. Sociala företag kan beviljas högsta förhöjda lönesubvention för högst 24 månader i sänder per person.

Lönesubvention till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet

Lönesubvention till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet fastställs på samma sätt som lönesubvention som beviljas övriga arbetsgivare, men EU:s bestämmelser om statligt stöd ställer begränsningar på det maximala subventionsbeloppet.

Enligt 7 kap. 5 § 1 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice beviljas arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet lönesubvention i form av stöd enligt kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (*allmän gruppundantagsförordning*), när den som anställs med lönesubventionen

- 1) har en skada eller sjukdom som försvårar sysselsättningen,
- 2) har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet,
- 3) har varit arbetslös utan avbrott i minst sex månader innan lönesubventionen beviljades,
- 4) saknar yrkesutbildning,
- 5) har fyllt 50 år, eller
- 6) är berättigad till en integrationsplan enligt lagen om främjande av integration.

Om den som anställs med lönesubvention inte hör till den målgrupp som anges i 7 kap. 5 § 1 mom., beviljas subventionen till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet som

de minimis-stöd. Med de minimis-förfarande avses tillämpning av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse. Stödet är av mindre betydelse, om den arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet får stöd till ett belopp av högst 200 000 euro under tre beskattningsår (det innevarande året och de två föregående åren). I de nämnda beloppen ska beaktas all finansiering som olika myndigheter beviljat i form av de minimis-stöd under tidsperioden i fråga. I princip kan stödet vara avsett för vilka som helst av företagets kostnader, bara det de minimis-stöd som företaget fått från olika källor inte överstiger gränsen på 200 000 euro under tre beskattningsår. Om lönesubvention beviljas för läroavtalsutbildning, tillämpas inte gruppundantagsförordningen eller de minimis-förordningen.

EU:s bestämmelser om statligt stöd fastställer ett maximibelopp för lönesubvention som beviljas som stöd enligt gruppundantagsförordningen: lönesubventionen kan vara högst antingen 50 procent eller 75 procent av de lönekostnader som medförs för arbetsgivaren för den som anställts med subventionen. De ovan nämnda procenttalen fungerar i praktiken som skärare vid utbetalning av lönesubvention, om lönesubventionsbeloppet i månaden (21,5 x grunddelen eller grunddelen och tilläggsdelen) överstiger 50 eller 75 procent av lönekostnaderna för månaden i fråga.

Lönesubventionen för en person som avses i 7 kap. 5 § 1 mom. 2–6 punkten i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice kan vara högst 50 procent av lönekostnaderna. Om den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom som försvårar sysselsättningen, får lönesubventionen utgöra högst 75 procent av lönekostnaderna. Procenttalen för maximalt stöd påverkar främst beloppet av subvention i form av högsta förhöjda lönesubvention. Om till exempel lönekostnaderna för en sådan person som anställs med subvention och som har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet är 2 000 euro i månaden, kan den beviljade lönesubventionen vara högst 50 procent av lönekostnaderna, det vill säga 1 000 euro, fast beloppet av högsta förhöjda subvention skulle vara cirka 1 330 euro. Ovan nämnda stödtak på 75 procent före-

kommer bara vid låga lönekostnader: om en person, vars skada eller sjukdom försvårar sysselsättningen, anställs med subvention och lönekostnaderna är till exempel 1 300 euro i månaden, kan som lönesubvention betalas högst 75 procent av lönekostnaderna, det vill säga 975 euro, fast lönesubventionen som höjts med en tilläggsdel på 60 procent annars skulle vara cirka 1 120 euro.

När det gäller lönesubvention som beviljas arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen, måste man dessutom beakta stödtaken för det sammanlagda stöd som beviljas för lönekostnaderna för en och samma person i den allmänna gruppundantagsförordningen. Det sammanlagda beloppet av lönesubvention och annat stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen eller stöd som beviljats som de minimis-stöd för lönekostnaderna för en och samma person får inte överstiga 50 procent av lönekostnaderna, när lönesubventionen har beviljats för anställning av en person som inte har nedsatt arbetsförmåga. Det sammanlagda beloppet av stöd som beviljats för anställning av en person med nedsatt arbetsförmåga får inte överstiga lönekostnaderna. Om lönesubventionen beviljas som de minimis-stöd, tillämpas inte ovan nämnda maximiprocenttal som gäller gruppundantagsförordningen.

Anslag som anvisas statliga ämbetsverk och inrättningar

Enligt 7 kap. 14 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice kan arbets- och näringsbyrån anvisa statliga ämbetsverk eller inrättningar anslag för lönekostnader som föränleds av att arbetslösa arbetssökande anställs. På användningen av anslagen tillämpas i stor utsträckning bestämmelserna om lönesubvention. Av anslagen kan de totala kostnaderna för avlöning av arbetstagaren betalas för den tid som arbetsgivaren är skyldig att betala lön, dock för högst fem dagar per kalendervecka. I statsbudgeten (2014) har

som maximibelopp för ersättande av lönekostnader fastställts 3 100 euro i månaden per person.

Av anslaget kan dessutom betalas andra kostnader som föränleds av att arbete ordnas. Andra utgifter som ersätts är kostnader som hänger nära ihop med utförandet av arbetet, till exempel kostnader för arbetsredskap eller arbetskläder.

Den regionala garantin

Bestämmelser om den regionala garantin finns i 11 kap. 3 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Enligt bestämmelsen ska staten, kommunerna och företagen genom gemensamma åtgärder inom den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken ombesörja att arbetslösheten inom någon arbetsmarknadsregion inte väsentligt överstiger den genomsnittliga nivån i landet. Kommunen är skyldig att ordna arbetsmöjligheter för arbetslösa arbetssökande för att genomföra den ovan nämnda så kallade regionala garantin, på årsnivå dock för högst en procent av arbetskraften i kommunen. Kommunen har rätt att få lönesubvention för de arbetslösa som den har sysselsatt på grundval av den regionala garantin. Staten är skyldig att i motsvarande syfte ordna arbetsmöjligheter för sådana arbetslösa som kommunen inte har sysselsatt.

I statsbudgeten föreskrivs att ett väsentligt överskridande är att arbetslösheten inom en arbetsmarknadsregion på årsbasis överstiger den genomsnittliga nivån i landet med 80 procent. Anslaget kan emellertid börja användas för att hindra att denna arbetslöshetsnivå överskrids, när arbetslösheten överstiger den genomsnittliga nivån i landet med minst 60 procent. I praktiken följs överskridningar upp med en kumulativ statistik som omfattar de 12 föregående månaderna, där en arbetslöshetsgrad som är 1,8 gånger så stor innebär att den genomsnittliga nivån överstigs med 80 procent.

Genomsnittligt antal personer som varit i lönesubventionerat arbete med stöd av den regionala garantin åren 2010—2013:

	Totalt personer	Av vilka anställda av kommun	Andelen kommunalt anställda, %
2010	842	209	25
2011	406	128	32
2012	300	87	29
2013	346	107	31

Statens anslag som bundits för lönesubventionerat arbete för att genomföra den regionala garantin, miljoner euro:

	Totalt	Av vilka kommunernas lönesubventioner
2010	9,8	2,0
2011	4,7	0,8
2012	4,1	1,0
2013	4,4	1,2

Finansiering av stöd och ersättningar

Stöd och ersättningar som beviljas av arbets- och näringsbyrån enligt lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice, anslag som anvisas statliga ämbetsverk och inrättningar enligt 7 kap. 14 § och det tilläggsstöd som beviljas kommuner och som avses i 11 kap. 4 § finansieras med sysselsättningsanslagen (moment 32.30.51 för arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde). Dessutom används för finansiering av lönesubvention och startpeng anslag för arbetsmarknadsstöd (moment 33.20.52 för social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde).

Lönesubventionens grunddel finansieras med anslag för arbetsmarknadsstöd under hela stödperioden, när den som anställs med subventionen är berättigad till arbetsmarknadsstöd och 1) har fått arbetslöshetsförmån på grund av arbetslöshet för minst 500 dagar, 2) har fått arbetsmarknadsstöd för minst 130 dagar på grund av arbetslöshet och efter det att arbetslösheten började inte har arbetat eller endast i liten utsträckning och tillfälligt

har arbetat på den öppna arbetsmarknaden och inte efter det att arbetslösheten började, före användningen av lönesubventionen, har anställts med lönesubvention, eller 3) är under 25 år och har fått arbetsmarknadsstöd för minst 65 dagar utan avbrott på grund av arbetslöshet.

Startpengens grunddel finansieras med anslag för arbetsmarknadsstöd under hela stödperioden, när startpeng har beviljats en person som är berättigad till arbetsmarknadsstöd.

2.2 Lagstiftningen i EU

Europeiska kommissionen har den 18 december 2013 utfärdat en ny så kallad de minimis-förordning om stöd av mindre betydelse (kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpning av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, EUT L 352, 24.12.2013). Den nya förordningen ersatte kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006. Förordningen tillämpas under tiden 1.7.2014—31.12.2020.

I den nya förordningen har de viktigaste reglerna och förfarandena för de minimistöd bibehållits. I förordningen har behållits maximibeloppet 200 000 euro för stöd av mindre betydelse som beviljas ett företag under tre beskattningsår. Genom att behålla maximibeloppet har man försäkrat att ingen åtgärd inom förordningens tillämpningsområde påverkar handeln mellan medlemsstaterna och att åtgärderna inte snedvrider eller hotar snedvrider konkurrensen.

Europeiska kommissionen har den 17 juni 2014 utfärdat en ny allmän gruppundantagsförordning om statsstöd (kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, EUT L 187/1, 26.6.2014). Förordningen trädde i kraft den 1 juli 2014 och upphävde kommissionens förordning (EG) nr 800/2008. Förordningen tillämpas under tiden 1.7.2014–31.12.2020. Tillämpningsområdet för gruppundantagsförordningen utvidgas från 26 stödformer till 44. När det gäller lönesubvention definieras i den nya gruppundantagsförordningen som arbetstagare med sämre förutsättningar förutom de nuvarande målgrupperna också personer i åldern 15–24 år.

2.3 Bedömning av nuläget

Det nuvarande systemet med lönesubvention är svårbegripligt till sin struktur. I modellen med grunddel och tilläggsdel fastställs lönesubvention som stöd per dag. Dessutom begränsas det

subventionsbelopp som beviljas/betalas till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet av de procentbaserade gränserna för stödbestämmelse lönekostnader som EU:s bestämmelser om statsstöd ställer. I det nuvarande systemet är lönesubventionens procentuella andel av lönekostnaderna inte samma för alla arbetsgivare. Lönesubvention i eurobelopp innebär att ju mindre lönekostnaderna är, desto större del av dem täcks med subventionen.

Den gällande lagstiftningen ger arbets- och näringsbyråerna omfattande prövningsrätt för beviljande av lönesubvention i varje enskilt fall. För att säkerställa att beslutsfattandet är

enhetligt inom byrån, har en del av arbets- och näringsbyråerna dragit upp egna riktlinjer för lönesubventionens belopp och varaktighet för olika målgrupper och olika arbetsgivarsektorer. Det har upplevts att riktlinjerna gör det lättare för de sakkunniga att fatta beslut. Riktlinjerna har också motiverats med att man måste säkerställa att anslaget räcker till och att anslag används enligt de riksfattande prioriteringarna. För arbetsgivare och arbetssökande ter sig de byråspecifika riktlinjerna som olik behandling av både arbetsgivare och arbetslösa arbetssökande i likadan ställning inom områdena för olika arbets- och näringsbyråer.

Lönesubventionens belopp

Det belopp av lönesubvention som arbets- och näringsbyråer beviljar dimensioneras oftast ganska schablonmässigt och individuell prövning används inte i den omfattning som de gällande bestämmelserna möjliggör. Det är i praktiken svårt att bedöma nedsättningen av produktiviteten och oftast baserar sig bedömningen på antagandet att förlängd arbetslöshet är ett tecken på bristfällig kompetens och yrkesskicklighet. Ur arbetsgivarnas och arbetssökandenas perspektiv försvårar den individuella bedömningen möjligheterna att förutse subventionsbeloppet och möjliggör subvention av olika nivå för lönekostnaderna för arbetslösa arbetssökande i samma ställning.

Beviljandet av högsta förhöjda lönesubvention är bundet vid både antalet dagar då arbetslöshetsförmån betalats på grund av arbetslöshet och rätten till arbetsmarknadsstöd. Dessa förutsättningar föreskrivs från början som förutsättningar för sammansatt stöd, som infördes år 1998. Sammansatt stöd innebar att arbetsmarknadsstöd som Folkpensionsanstalten betalar ut betalades till arbetsgivaren antingen enbart eller kombinerat med sysselsättningsstöd som Arbetskraftsmyndigheten betalar ut. Det grundläggande syftet med sammansatt stöd var att omvandla utkomstförmånen under arbetslöshet för sådana personer vars sysselsättning annars var osannolik till stöd för sysselsättning. Vid ingången av 2006 ersattes det sammansatta stödet med högsta förhöjda lönesubvention.

Grunddelen av högsta förhöjda lönesubvention finansieras med arbetsmarknadsstödsanslag.

Bindandet av lönesubventionens belopp till dagar då arbetslöshetsförmån betalats behandlar ojämlikt sådana personer som i verkligheten redan länge varit arbetslösa, men som av någon orsak inte har ansökt om arbetslöshetsförmån eller inte har varit berättigade till arbetslöshetsförmån. Eftersom de arbetsmarknadsstödsanslag som används till lönesubvention i regeringens proposition till riksdagen om statsbudgeten för 2015 föreslagits bli överförda till sysselsättningsanslagen för arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde, är det inte längre nödvändigt att binda subventionsnivån till personens rätt till arbetsmarknadsstöd.

Inriktningen av lönesubvention, möjligheterna att förutse subventionsbeloppet och likabehandlingen av arbetslösa arbetssökande kan förbättras genom att subventionens storlek bestäms i bestämmelser och binds vid hur lång tid den som anställs med subventionen varit arbetslös före beviljandet av subvention eller en skada eller sjukdom orsakar.

Enligt det gällande systemet med lönesubvention kan arbetsgivare få ett lika stort eurobelopp i subvention med olika lönekostnader. Det ovan sagda innebär att de branscher där lönekostnaderna är låga får en större procentuell andel av lönekostnaderna i lönesubventioner än branscher med högre lönekostnader. Det att subventionens fulla belopp binds till 85 procents arbetstid innebär att en arbetsgivare som anställer en person i deltidsarbete med mindre lönekostnader får lika stor subvention som en arbetsgivare som anställer en person i heltidsarbete. När till exempel lönekostnaderna för heltidsarbete är 2 700 euro är lönekostnaderna för samma arbete med 85 procents arbetstid 2 295 euro. Arbetsgivaren får i båda fallen subventionen till fullt belopp. Detta kan inte anses vara motiverat med tanke på likabehandling av arbetsgivare och konkurrensneutralitet.

Om lönesubvention beviljas för arbete, där arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är mindre än 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen, med undantag av arbete som stöds med högsta förhöjda lönesubvention,

relateras lönesubventionens belopp till arbetstiden. Arbetstiden relateras till 85 procents arbetstid som berättigar till full subvention. När arbetstiden till exempel är 50 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen, är arbetstiden 58,8 procent av arbetstiden på 85 procent som berättigar till full lönesubvention. Beloppet av den minskade lönesubventionen är då 58,8 procent av subventionens fulla belopp. Det upplevs vara svårbegripligt att relatera lönesubventionens belopp till arbetstiden. Arbetsgivare kan inte bedöma lönesubventionens belopp och det kan vara svårt för tjänstemännen vid arbets- och näringsbyrån att för arbetsgivaren i detalj förklara grunderna för bestämning av lönesubvention som relaterats till arbetstiden.

Högsta förhöjda lönesubvention kan beviljas till fullt belopp även för deltidsarbete. I praktiken drar föreningar ofta nytta av denna möjlighet som lagen ger. Arbets- och näringsbyrån kan hänvisa vilka som helst arbetslösa arbetssökande med lönesubvention till föreningar, men i regel anställer föreningar bara sådana arbetslösa som har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet. För ovan nämnda personer får föreningar lönesubvention till fullt belopp, men föreningarna erbjuder dem oftast deltidsarbete, eftersom de flesta föreningar inte har ekonomiska möjligheter att ordna heltidsarbete. Om lönekostnaderna täcks enbart med lönesubvention, är arbetstiden oftast högst 25 timmar i veckan, vilket innebär cirka 65 procents arbetstid. Om föreningen utöver lönesubventionen får kommundillägg eller understöd från Penningautomatföreningen, kan den erbjuda dem som anställts med subvention mer arbetstimmar i veckan än vad som nämns ovan. För att kommundillägg ska fås förutsätter vissa kommuner att arbetstiden för den som anställts med lönesubvention är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen.

Lönesubvention betalas för den tid för vilken arbetsgivaren är skyldig att betala lön, dock för högst fem dagar per kalendervecka. Lönesubvention beviljas per dag och beloppet av betald subvention varierar enligt de dagar under en betalningsperiod som ersätts. Detta innebär att beloppet av betald subvention varierar från månad till månad, fast ar-

betsgivarens lönekostnader är desamma. I utbetalningsansökan ska arbetsgivaren ange antalet dagar som ersätts. Tillämpningsproblem orsakas av sådana dagar för vilka arbetsgivaren har betalat lön, men den betalda löns belopp är mindre än lönesubventionen per dag, till exempel på grund av att arbetstagen delvis varit borta.

Ovan beskrivna missförhållanden i samband med lönesubventionens belopp kan rättas till genom att lönesubventionen omvandlas till en procentuell andel av lönekostnaderna.

Lönesubventionens varaktighet

Subventionsperioderna har varit klart kortare än maximilängden för största delen av dem som anställts med subvention. År 2013 var lönesubventionens varaktighet högst 26 veckor i 63 procent av de subventionsperioder som upphörde. Oftast, i 40 procent av fallen, hade lönesubvention beviljats för 13–26 veckors tid. Långvarigare perioder med lönesubvention har främst använts för att främja sysselsättningen av sådana arbetslösa arbetssökande som har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet eller som har en skada eller sjukdom som försvårar sysselsättningen, eller i situationer där lönesubvention beviljats för läroavtalsutbildning.

Arbets- och näringsministeriet genomförde år 2013 en enkät som var riktad till arbets- och näringsbyråerna och närings-, trafik- och miljöcentralerna och gällde deras egna riktlinjer för lönesubvention och kriterierna för beviljande av subvention. Enligt de redogörelser som lämnades in hade i flera regioner maximitiden för lönesubvention på olika grunder begränsats till sex månader, fast maximilängden enligt lagen är 10 månader eller mer. De regionala riktlinjerna har lett till att arbetslösa arbetssökande sinsemellan har ojämlik ställning.

Om lönesubventionens varaktighet graderas enligt arbetslöshetens längd för den som anställs med subventionen, kan man med lönesubvention bättre främja sysselsättningen av dem som har svårast att få arbete utan stöd från samhället. När lönesubvention beviljas på basis av en skada eller sjukdom eller på

basis av läroavtalsutbildning, behöver de nuvarande maximilängderna inte ändras. Det är känt att lönesubvention beviljats i strid mot bestämmelserna i situationer där subventionen beviljats på grundval av en skada eller sjukdom. Eftersom lönesubvention ska beviljas på grund av en skada eller sjukdom endast när skadan eller sjukdomen väsentligt och permanent eller varaktigt nedsätter produktiviteten hos den som ska anställas med subventionen i de arbetsuppgifter som erbjuds, ska detta tydligt ska framgå av bestämmelserna.

Statistiska utredningar visar att risken för långtidsarbetslöshet ökar i och med att man blir äldre. Bland de arbetssökande vars arbetslöshet varat utan avbrott i minst ett år var år 2013 andelen personer som fyllt 60 år cirka 35 procent. Andelen personer under 30 år av dem som varit arbetslösa utan avbrott i ett år var cirka 5 procent, andelen 30–39-åringar cirka 10 procent, andelen 40–49-åringar cirka 20 procent och andelen 50–59-åringar cirka 30 procent. Av dem som varit arbetslösa i mer än två år utan avbrott var andelen arbetslösa som fyllt 60 år nästan 50 procent. Av dem som varit oavbrutet arbetslösa i över två år var andelen personer under 40 år några procentenheter, andelen 40–49-åringar cirka 15 procent och andelen 50–59-åringar cirka 30 procent.

Fastän andelen personer över 60 år av dem som varit arbetslösa länge var förhållandevis störst, var deras andel bland dem som anställts med subvention liten. Av alla som börjat arbeta med lönesubvention år 2013 hade något färre än 1 000 fyllt 60 år, vilket är cirka två procent av dem som börjat arbeta med subvention. Eftersom det på arbetsmarknaden finns svag efterfrågan på äldre, fungerar lönesubvention inte som ett rekryteringsstöd i fråga om äldre. Med beaktande av de svaga möjligheterna till sysselsättning för äldre långtidsarbetslösa, är det motiverat att främja deras sysselsättning med långvarigare lönesubvention än för övriga åldersgrupper.

Enligt gällande lagstiftning är tillfälligt avbrytande av utbetalningen av lönesubvention beroende av att arbetsgivaren ber arbets- och näringsbyrån om att utbetalningen ska avbrytas och av arbets- och näringsbyråns bedömning av om det finns ett giltigt skäl för av-

brottet. Om arbetsgivaren inte ber om avbrytande, löper perioden med lönesubvention också under den tid som den som anställts med subventionen inte kan arbeta eller förbättra sitt yrkeskunnande. Med tanke på den som anställts med subvention är det motiverat att ändra bestämmelsen så att det inte krävs att arbetsgivaren ber om tillfälligt avbrott.

När en person har varit anställd i lönesubventionerat arbete hos en eller flera arbetsgivare under den föreskrivna maximitiden för lönesubvention, kan lönesubvention inte beviljas på nytt förrän han eller hon under de senaste sex månaderna har varit arbetslös arbetssökande i minst fem månader. Denna så kallade "pausregel" tillämpas inte när subvention beviljas på grundval av en skada eller sjukdom, eller för läroavtalsutbildning. Avsikten med pausregeln är att visa att lönesubvention i fråga om andra än personer med en skada och långtidssjuka är avsett som ett kortvarigt rekryteringsstöd som leder till sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden. Om det lönesubventionerade arbetet inte leder till sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden, bör arbets- och näringsbyrån bedöma med vilken annan service sysselsättningen kan främjas. Enligt några arbets- och näringsbyråer har till exempel föreningar och kommuner med lönesubvention "cirkulerat" samma personer till samma uppgifter på nytt. Genom att förlänga paustiden kan man till vissa delar minska de ovan nämnda missförhållandena.

För att beräkningen av maximitiden ska kunna börja om från början, måste maximitiden först har löpt ut. Detta leder till situationer där lönesubvention, som för flera år sedan beviljats för kortare tid än maximitiden för främjande av personens möjligheter att få arbete, fortfarande måste beaktas när subvention beviljas. Om lönesubvention till exempel för fyra år sedan beviljades för nio månader, återstår en månad av maximitiden på tio månader. Den återstående en månad långa perioden med lönesubvention är oftast inte tillräcklig för att främja sysselsättningen av en person som länge varit borta från arbetsmarknaden. För att det ska vara ändamålsenligt att använda lönesubvention i sådana situationer som den som nämnts ovan, bör be-

räkningen av maximitiden för lönesubvention alltid börja om från början en viss tid efter att den sista perioden med lönesubvention upphört.

Lönesubvention till sociala företag

Enligt regeringsprogrammet för statsminister Katainens regering bedöms behoven att revidera lagstiftningen om sociala företag. Avsikten är att de sociala företagens roll som främjare av sysselsättningen för långtidsarbetslösa och partiellt arbetsföra bedöms under 2014. Om man vid bedömningen går in för att göra ändringar i bestämmelserna, ska en regeringsproposition lämnas under denna regeringsperiod. På grund av det som nämns ovan är det inte ändamålsenligt att i detta sammanhang ändra specialvillkoren för lönesubvention som beviljas sociala företag till andra delar än vad som är nödvändigt för att reformera lönesubventionssystemets struktur.

Förutsättningar för beviljande av lönesubvention

Förutsättningarna för lönesubvention i fråga om arbetsgivare preciserades genom en ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (390/2014) som trädde i kraft 1.6.2014, så att de motsvarar arbetsavtalslagens bestämmelser om arbetsgivarens skyldighet att i första hand erbjuda arbete åt arbetstagare som sagts upp eller permitterats av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker eller anställda som arbetar på deltid. För att lönesubvention ska beviljas förutsätts avvikande från nio månaders skyldighet att återanställa enligt 6 kap. 6 § i arbetsavtalslagen att arbetsgivaren har erbjudit arbete åt sådana arbetstagare som sagts upp av produktionsorsak eller ekonomisk orsak och vars uppsägningstid har upphört under de 12 månader som föregår ansökan om lönesubvention. Granskningsperioden som är längre än i arbetsavtalslagen baserar sig på artiklarna 40.4 och 41.4 i kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 (allmän gruppundantagsförordning) (artiklarna 32.3 och 33.3 i den allmänna gruppundantagsförordning för statligt stöd som trädde i kraft 1.7.2014). Den allmänna gruppundantagsför-

ordningen gäller bara arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet. Den nuvarande bestämmelsen i 7 kap. 2 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice begränsar inte den utvidgade skyldigheten att återanställa inom 12 månader till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet, utan den gäller alla arbetsgivare. Det vore ändamålsenligt att ändra bestämmelsen så att den motsvarar arbetsavtalslagens bestämmelser i fråga om arbetsgivare som inte bedriver näringsverksamhet.

Arbetsavtalslagens bestämmelser om skyldighet att erbjuda arbete omfattar samtliga arbetsgivare. Det är möjligt för föreningar och stiftelser att till fullo täcka lönekostnaderna för dem som fått arbetslöshetsförmån under 500 dagar på grund av arbetslöshet och som anställs med högsta förhöjda lönesubvention i sådana uppgifter som inte hör till näringsverksamheten. År 2013 började cirka 11 000 personer arbeta med högsta förhöjda lönesubvention i föreningar och stiftelser. Eftersom lönesubvention inte räcker till att täcka lönekostnaderna för heltidsarbete och de allmännyttiga föreningarna och stiftelserna inte har ekonomiska möjligheter att betala de lönekostnader som går utöver lönesubventionen och annat samhälleligt stöd som eventuellt betalas utöver den, är de arbeten som erbjuds oftast deltidsarbeten. Skyldigheten att erbjuda arbete enligt arbetsavtalslagen återspeglas i föreningarna och stiftelserna särskilt som skyldighet att erbjuda extra arbete åt de anställda som har deltidsarbete innan en ny arbetstagare anställs. Många föreningar och stiftelser skulle kunna erbjuda deltidsarbete år sådana långtidsarbetslösa som har svårt att få arbete annanstans inom den privata eller den offentliga sektorn, om de kunde anställa personal utan skyldighet enligt arbetsavtalslagen att erbjuda extra arbete åt de deltidsanställda som redan arbetar i föreningen respektive stiftelsen. Antalet anställda vid föreningar och stiftelser skulle kunna ökas om arbetsavtalslagen ändrades så att föreningarna och stiftelserna hade möjlighet att avvika från skyldigheten att erbjuda arbete när de med lönesubvention anställer arbetslösa i uppgifter som inte skulle existera utan ekonomiskt stöd från samhället.

Kommuner har en i 11 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice föreskriven skyldighet att ordna möjlighet till arbete i sex månader för en arbetslös arbetsökande vars rätt till arbetslöshetsdagpenning upphör på grund av att arbetslöshetsdagpenningens maximitid har gått ut när denne är 57—59 år gammal, om personen inte kan få arbete på den öppna arbetsmarknaden och sysselsättningsfrämjande rehabilitering eller arbetskraftsutbildning inte kan ordnas för honom eller henne (*sysselsättningsskyldighet*). År 2013 inledde cirka 1 500 personer dylikt garanterat arbete. Om kommunen har permitterat eller sagt upp sina anställda av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker eller om kommunen har deltidsanställda arbetstagare, kan kommunen inte på basis av skyldigheten anställa en ny person utan att först ha fullgjort sin skyldighet att erbjuda arbete enligt arbetsavtalslagen. Om kommunen ordnar garanterat arbete utan att iakttä bestämmelserna i arbetsavtalslagen, kan den bli skadeståndsskyldig gentemot sina anställda. Å andra sidan har den som har rätt till garanterat arbete en subjektiv rätt till arbete, varvid kommunen kan bli skadeståndsskyldig gentemot den som har rätt till garanterat arbete om kommunen inte ordnar arbete. Motstridigheterna mellan lagarna kunde lösas genom att arbetsavtalslagen ändras.

Ett annat statligt stöd som arbetsgivaren får för täckande av lönekostnader för en som ska anställas med subventionen hindrar i huvudsak helt beviljande av lönesubvention oberoende av stödbeloppet. Andra stöd än sådana som betalas genom statsbudgeten utgör däremot inte något hinder för beviljande av lönesubvention. Med tanke på främjandet av sysselsättningen skulle det vara ändamålsenligt att arbetsgivare kunde använda stöd som beviljas av olika parter till täckande av lönekostnader.

När en arbetslös person som har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet anställs med subventionen, måste arbetsgivaren förbinda sig att betala en lön som är minst lika stor som lönesubventionens grunddel för den tid av arbetsoförmåga under vilken arbetstagaren inte får dagpenning enligt sjukförsäkringslagen eller någon annan motsvarande lagstadgad

ersättning och inte heller får lön för sjukdomstiden av arbetsgivaren på någon annan grund. Bestämmelsen sätter ovan nämnda personer som anställs med subvention i bättre ställning än andra som anställts med subvention. Bestämmelsen togs in i lagen när bestämmelser om att arbetsmarknadsstöd betalas till arbetsgivaren utfärdades. Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagstiftning som har samband med en revidering av det arbetskraftspolitiska systemet (RP 178/1997 rd) motiverades frågan på följande sätt: ”I många fall är en person som blir arbetsoförmögen i arbetsförhållandets början inte berättigad till lön under sjukdomstiden av arbetsgivaren. Dagpenningen enligt sjukförsäkringslagen (364/1963) betalas först efter en självrisktid. Arbetstagaren har inte rätt till arbetsmarknadsstöd under denna tid, eftersom han inte är arbetslös. För att undvika att personer helt blir utan stöd och för att förenkla utbetalningen föreslås att arbetsgivaren under nämnda tid skall vara skyldig att betala en lön som åtminstone uppgår till beloppet av fullt arbetsmarknadsstöd till en person som sysselsatts med arbetsmarknadsstöd eller sammansatt stöd.” Också andra än ovan avsedda personer som anställts med subvention kan bli arbetsoförmögna i början av anställningsförhållandet och bli utan lön under tiden för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen. Ur perspektivet för likabehandling av personer som anställts med subvention är det inte ändamålsenligt att sätta en grupp av arbetslösa i bättre ställning än andra som anställt med subvention.

Enligt gällande bestämmelser kan lönesubvention inte beviljas, om anställningsförhållandet inletts innan beslutet om beviljande av stöd har fattats. I den etablerade tillämpningspraxisen har det ansetts vara möjligt att bevilja lönesubvention för ett redan inlett anställningsförhållande, när det är fråga om att fortsätta subventionsperioden. Beslutet om fortsatt subvention har kunnat fattas, om arbetsgivaren har lämnat in ansökan om fortsatt subvention i så god tid före subventionsperiodens slut att lönesubvention har kunnat beviljas utan avbrott. Om ansökan om fortsatt lönesubvention har lämnats in efter att subventionsperioden upphört eller så sent att man inte hunnit fatta beslutet före stödperio-

dens slut, har ansökan om lönesubvention avslagits på basis av att anställningsförhållandet inletts innan beslutet om beviljande av subvention fattats. Eftersom fortsättandet av subventionsperioden innebär ett undantag till att subvention inte beviljas för ett redan inlett anställningsförhållande, bör detta föreskrivas i lag.

Anslag som anvisas statliga ämbetsverk och inrättningar

För sysselsättning hos staten användes år 2013 sammanlagt 25,2 miljoner euro. Utöver lönekostnader ersattes andra kostnader för att ordna arbete till ett belopp av 128 000 euro, vilket utgjorde 0,5 procent av det anslag som använts för sysselsättning hos staten. Ersättandet av kostnader för att ordna arbete har varit av liten betydelse.

Den regionala garantin

När antalet arbetslösa som anställts med stöd av den regionala garantin beaktas, har den regionala garantins betydelse varit ganska liten under de senaste åren. Exempelvis år 2013 hade 1,3 procent av alla som anställts med subvention anställts med stöd av den regionala garantin. Den regionala garantin behöver inte bevaras som utjämnare av regionala skillnader i sysselsättningen, eftersom regionala skillnader beaktas i den regionala fördelningen av sysselsättningsanslag, där ett av fördelningskriterierna är bland annat antalet arbetslösa och arbetslöshetsgraden.

Genom upphävande av den regionala garantin kan kommunernas ålägganden minskas på det sätt som förutsatts i regeringens strukturella politiska beslut av den 29.8.2013.

Finansiering av stöd och ersättningar

I regeringens proposition till riksdagen om statsbudgeten för 2015 föreslås det att den andel av anslagen för arbetsmarknadsstöd som används till finansiering av lönesubvention och startpeng ska överföras från arbetsmarknadsstödsmomentet (33.20.52) under social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel till momentet 32.30.51 (offentlig arbetskrafts- och företagsservice) för arbets- och

näringsministeriets förvaltningsområde. Efter överföringen finns alla anslag som används till lönesubvention och startpeng under samma moment i budgeten. En separat bestämmelse om finansiering behövs således inte längre.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Avsikten med reformen av systemet med lönesubvention är att minska arbetslösheten, och i synnerhet den strukturella arbetslösheten, genom att man främjar sysselsättningen av långtidsarbetslösa och partiellt arbetsföra, vilka har svag ställning på arbetsmarknaden. Avsikten med att beloppet av lönesubvention och stödperiodens längd förbinds vid längden på arbetslösheten är att rikta lönesubvention till främjande av sysselsättningen av sådana som har svårt att utan ekonomiskt stöd placera sig på arbetsmarknaden.

Reformen av systemet med lönesubvention syftar till att förenkla systemet så att fler arbetsgivare än i nuläget och i synnerhet företag ska vara beredda att anställa långtidsarbetslösa och partiellt arbetsföra. Genom att företagets andel ökas eftersträvas förbättrad effekt för lönesubventionerat arbete.

Reformen har som mål att öka likabehandlingen av arbetsgivare och arbetslösa arbetsökande. I och med att lönesubventionens belopp och varaktighet mer noggrant än för närvarande fastställs i bestämmelserna, kan man bättre än i nuläget säkerställa att arbetsökande och arbetsgivare som ansöker om lönesubvention ska behandlas lika oberoende av vid vilken arbets- och näringsbyrå de anlitats service. Reformen förbättrar också likabehandlingen av arbetsgivare, då alla arbetsgivare oberoende av lönekostnadernas storlek får samma procentuella andel av lönekostnaderna i lönesubvention. Reformen beaktar också konkurrensneutraliteten bättre än för närvarande, då lönesubventionen bestäms på samma sätt för alla företag.

Ett enklare system än det nuvarande skulle minska det administrativa arbetet i samband med beviljande och utbetalning av lönesubvention. Processen för beslutsfattande underlättas och påskyndas, och beslutens riktighet

förbättras. Också processerna för utbetalning skulle bli snabbare.

Allmänna förutsättningar för beviljande av lönesubvention och lönesubventionens belopp

Lönesubvention beviljas inte enbart på basis av arbetslöshetens längd eller på grundval av skada eller sjukdom. Lönesubvention skulle kunna beviljas om man enligt arbets- och näringsbyråns bedömning genom lönesubventionerat arbete kan förbättra yrkesskickligheten för en arbetslös arbetssökande vars arbetslöshet hotar att förlängas eller redan har förlängts på grund av brister i hans eller hennes yrkeskunnande. I ovan nämnda situationer skulle lönesubvention utgöra kompensation för den nedsatta produktivitet som beror på brister i yrkeskunnandet. Genom lönesubvention ska man också kompensera det att arbetsgivaren på grund av brister i yrkeskunnandet hos dem som anställts med subvention kan vara tvungen att använda mer tid än vanligt för deras arbetshandledning.

När det gäller personer med en skada och långtidssjuka kan lönesubvention beviljas trots att det inte finns några brister i yrkeskunnandet, om man anser att lönesubvention behövs för att kompensera den nedsatta produktivitet som beror på en skada eller sjukdom. Beviljande av lönesubvention på basis av skada eller sjukdom förutsätter att möjligheterna för en person, som på grund av skada eller sjukdom anställs med subvention, att klara av arbetet enligt arbets- och näringsbyråns bedömning har minskat väsentligt och permanent eller varaktigt.

I propositionen föreslås det att lönesubventionen ska omvandlas till procentbaserad subvention. Stödprocenten för lönesubvention ska i regel bestämmas utifrån hur lång tid den som anställs med subventionen har varit arbetslös. Enligt förslaget ska lönesubvention beviljas antingen 30, 40 eller 50 procent av de lönekostnader som föranleds för arbetsgivaren för den som anställs med subventionen. Den procentuella andelen ska vara 30 procent, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös kortare tid än 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubvention. Den procentuella andelen

ska vara 40 procent, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös i en eller flera perioder i minst 12 månader under de 14 månader som omedelbart föregår beviljandet av lönesubvention. Den procentuella andelen ska vara 50 procent under högst 12 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös i en eller flera perioder i minst 24 månader under de 28 månader som omedelbart föregår beviljandet av lönesubvention. För tiden efter de första 12 månaderna ska stödet vara 30 procent. Lönesubvention som beviljas på basis av en permanent eller varaktig minskning av produktiviteten som orsakats av en skada eller sjukdom ska utgöra 50 procent av de lönekostnader som medförs för arbetsgivaren av att denne anställer en arbetstagare med subvention. Storleken av lönesubvention som beviljas för läroavtalsutbildning bestäms utifrån ovan nämnda principer på basis av antingen längden på arbetslösheten eller skadan eller sjukdomen.

De föreslagna subventionsnivåerna baserar sig på utredningar om hur stor del av lönekostnaderna som den nuvarande lönesubventionens grunddel i genomsnitt täcker. Arbetslösheten som påverkar stödnivån behöver inte vara oavbruten. Genom att 12 månaders arbetslöshet granskas genom en 14 månaders granskningsperiod och 24 månaders arbetslöshet genom en 28 månaders granskningsperiod möjliggörs att korta, tillfälliga perioder i arbete inte påverkar subventionens belopp och varaktighet. Erhållandet av högsta lönesubvention är i det nya systemet inte längre bundet vid dagar då arbetslöshetsförmån betalats på grund av arbetslöshet eller till rätten till arbetsmarknadsstöd, och då har de arbetsökande en jämlikare ställning.

Det föreslås att en registrerad förening eller stiftelse, som anställer en person som varit arbetslös i minst 24 månader under de 28 månader som omedelbart föregår beviljandet av lönesubvention i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet, ska i lönesubvention beviljas lönekostnaderna i deras helhet upp till 65 procents arbetstid. I statsbudgeten ska det fastställas ett maximibelopp för lönesubventionen. Lönesubvention ska beviljas till ovan nämnda procent för högst 12 månader, och för tiden därefter ska löne-

subvention beviljas 30 procent av de lönekostnader som föranleds för arbetsgivaren av den som anställts med subventionen, i högst 12 månaders tid. 65 procents arbetstid innebär en arbetstid på 25—26 timmar per vecka, vilket till timantalet motsvarar det som föreningar och stiftelser som täcker lönekostnaderna enbart med lönesubvention för närvarande kan erbjuda för sysselsättning av dem som fått arbetslöshetsförmån på grund av arbetslöshet under minst 500 dagar med högsta förhöjda lönesubvention. Genom att man betalar lönekostnaderna i sin helhet för föreningar och stiftelser som sysselsätter arbetslösa i uppgifter som inte hör till näringsverksamhet, kan man tillförsäkra att de föreningar och stiftelser som kan erbjuda arbete som förbättrar yrkesskickligheten men som inte har ekonomiska möjligheter att anställa arbetskraft fortfarande ska kunna erbjuda arbete åt sådana som varit arbetslösa allra längst och för vilka det annars kan vara svårt att hitta lönesubventionerat arbete.

På motsvarande sätt som i nuläget ställs i bestämmelserna inte något krav på minimiarbetstid för det lönesubventionerade arbetet. När beviljande av lönesubvention övervägs, fästs på motsvarande sätt som i nuläget vikt vid om arbetstiden i den arbetsuppgift som står till buds är sådan att yrkesskickligheten bedöms bli förbättrad tillräckligt under perioden med lönesubvention. I fråga om personer med en skada eller långvarig sjukdom kan deltidsarbete vara det mest ändamålsenliga alternativet på grund av den nedsatta arbetsförmågan.

Maximitiden för lönesubvention

I propositionen föreslås det att perioden med lönesubvention skulle kunna vara desto längre ju längre den som anställs med subventionen har varit arbetslös. I fråga om den som varit arbetslös kortare tid än ett år ska den i bestämmelserna fastställda maximitiden för lönesubvention sänkas från 10 månader till sex månader och i fråga om den som varit arbetslös över ett år ska subventionsperioden förlängas från 10 månader till 12 månader.

Enligt förslaget kan lönesubvention beviljas på basis av arbetslöshetens längd för

täckande lönekostnader för andra än de som varit arbetslösa länge för högst sex månader. Lönesubvention kan beviljas för högst 12 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös i en eller flera perioder i minst 12 månader under de 14 månader som omedelbart föregår beviljandet av lönesubvention. Lönesubvention kan beviljas för högst 24 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös i en eller flera perioder i minst 24 månader under de 28 månader som omedelbart föregår beviljandet av lönesubvention.

Om en skada eller sjukdom hos den som anställs med subventionen väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i den uppgift som står till buds, kan lönesubvention beviljas för hela anställningsförhållandet, dock högst för 24 månader i sänder. På basis av läroavtalsutbildning kan lönesubvention beviljas för hela läroavtalsutbildningstiden och för avlöning av arbetsplanerare i 24 månader liksom också i nuläget.

Lönesubvention ska kunna beviljas för högst 24 månader i sänder, om en person som fyllt 60 år har varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart före beviljandet av subventionen. Avsikten med en långvarigare lönesubvention jämfört med den nuvarande är att trygga möjlighet till arbete för äldre som varit arbetslösa länge. Förlängningen av subventionsperioden är avsedd att förlänga tiden i arbetslivet för dem som har svårt att få sysselsättning utan stöd från samhället.

Enligt ungdomsgarantin, som trädde i kraft vid ingången av 2013, erbjuds varje person under 25 år och varje nytexaminerad som inte fyllt 30 år ett jobb eller en arbetsprövnings-, studie-, ungdomsverkstads- eller rehabiliteringsplats senast inom tre månader från det att personen blev arbetslös. Under det svaga ekonomiska läget under de senaste åren har ungdomsarbetslösheten ökat sakta och är klart högre än före recessionen. Därför föreslås det i propositionen att perioderna med lönesubvention för personer under 30 år som varit arbetslösa kortare tid än 12 månader ännu åren 2015 och 2016 kan vara lika långa som enligt den gällande lagstiftningen, det vill säga högst 10 månader. Övergångs-

perioden skulle ge möjlighet att minska den redan uppkomna ungdomsarbetslösheten.

Det föreslås att bestämmelsen om tillfälligt avbrytande av utbetalning ska ändras så att utbetalningen av lönesubvention ska avbrytas, när lönebetalningen och arbetet avbryts för över en månads tid. Avbrytandet ska således inte längre vara beroende av om arbetsgivare ber att utbetalningen ska avbrytas tillfälligt eller inte. Målet är att se till att perioden med lönesubvention inte löper medan arbete avbryts.

Efter det att en person har varit anställd med stöd av lönesubvention maximitiden hos en eller flera arbetsgivare, kan lönesubvention inte beviljas förrän personen under de 12 månader som föregår beviljandet av lönesubvention har varit arbetslös arbetssökande i minst tio månader. Den så kallade paustiden skulle förlängas från fem månader till tio månader. Avsikten med ändringen är att visa att lönesubvention i fråga om andra än personer med en skada och långtidssjuka samt i fortsättningen äldre långtidsarbetslösa är avsett som ett kortvarigt rekryteringsstöd och inte ett stöd av permanent natur. En ytterligare grund till ändringen är att det inte kan antas att personens yrkesskicklighet under fem månader har försämrats så pass mycket att det är ändamålsenligt att på nytt bevilja lönesubvention för att kompensera detta. Den föreslagna arbetslösheten på 10 månader förutsätts inte, om lönesubvention beviljas på basis av en permanent eller varaktig minskning av produktiviteten som en skada eller sjukdom orsakar, på basis av läroavtalsutbildning eller för att anställa en person som fyllt 60 år och som varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader. Maximitiden börjar räknas på nytt från början också när det har gått 24 månader från att den senaste perioden med lönesubvention upphörde. Genom ändringen ska det göras möjligt att på nytt bevilja lönesubvention till fullt belopp, om arbetssökandens servicebehov förutsätter det.

Sociala företag

Om ett socialt företag anställer en i 1 § 2 punkten i lagen om sociala företag (1351/2003) avsedd person som har varit ar-

betslös arbetssökande i minst 12 månader utan avbrott eller som i olika perioder av arbetslöshet sammanlagt varit arbetslös i minst 12 månader och på grundval av upprepad arbetslöshet och den tid arbetslösheten totalt har varat kan jämföras med arbetssökande som har varit arbetslösa i 12 månader utan avbrott, kan lönesubvention beviljas 50 procent av lönekostnaderna, dock högst 1300 euro i månaden, om det ovan nämnda beloppet är mer än 40 procent av lönekostnaderna. När ett socialt företag anställer en person som har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet, beviljas lönesubvention 50 procent av lönekostnaderna för högst 24 månader. Förslagen avser att bevara nuläget så länge som möjligt.

Förutsättningar för beviljande av lönesubvention

Förutsättningen för att lönesubvention kan beviljas är, liksom också i nuläget, att arbetsgivaren, innan denne lämnar in en ansökan om lönesubvention, fullgjort sina lagstadgade skyldigheter att erbjuda arbete åt sådana arbetstagare som permitterats eller sagts upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker samt åt deltidsanställda. Av arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet förutsätts dessutom, med avvikelse från den återanställningstid på nio månader som föreskrivs i arbetsavtalslagen, att arbetsgivaren har erbjudit arbete åt sådana arbetstagare som sagts upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker och vars uppsägningstid har upphört under de 12 månader som föregår ansökan om lönesubvention.

Arbetsavtalslagen föreslås bli ändrad temporärt så att en registrerad förening eller stiftelse som anställer en arbetslös arbetssökande, som varit arbetslös under minst 24 månader under de 28 månader som omedelbart föregår ansökan om lönesubvention, i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet skulle kunna avvika från skyldigheten att erbjuda arbete enligt arbetsavtalslagen. Rätten att avvika från skyldigheten att erbjuda arbete föreslås omfatta skyldigheten att erbjuda extra arbete åt deltidsanställda samt skyldigheten att erbjuda arbete åt arbetstagare som

berörs av arbetsgivares skyldighet att återanställa och åt permitterade arbetstagare. Samma rätt till avvikelse ska också gälla kommuner när dessa anställer en person som berörs av den sysselsättningsskyldighet som avses i lagen om offentlig arbeidskrafts- och företagsservice. Kommunen får dock enligt förslaget inte anställa en som har rätt till garanterat arbete i en uppgift från vilken kommunen permitterat eller planerar att permittera en anställd. Bestämmelsen föreslås vara i kraft till utgången av år 2016.

I propositionen föreslås det att annat statligt stöd som arbetsgivaren får för täckande av lönekostnader för den som anställs med subventionen inte utgör ett hinder för beviljande av lönesubvention.

I lagen ska tas in en bestämmelse om möjlighet att bevilja fortsättning på lönesubvention trots att anställningsförhållandet redan inletts, om den nya perioden börjar omedelbart efter att den föregående perioden med lönesubvention upphört. Ansökan om fortsatt subvention ska lämnas in till arbets- och näringsbyrån innan den föregående subventionsperioden upphör. Förslaget motsvarar nuvarande tillämpningspraxis med den preciseringen att beslutet om fortsatt subvention kan göras trots att beslutet inte hunnit fattas innan den första subventionsperioden upphört.

Den regionala garantin

Det föreslås att den regionala garantin enligt 11 kap. 3 § i lagen om offentlig arbeidskrafts- och företagsservice ska upphävas. Upphävandet av den regionala garantin minskar kommunens uppgifter.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Eftersom avsikten är att reformen av systemet med lönesubvention ska genomföras inom ramen för till buds stående anslag, ökar den inte statens utgifter för ordnandet av lönesubventionerat arbete.

Bestämmelserna om lönesubventionens storlek och varaktighet föreslås bli ändrade så att subventionen höjs och varaktigheten förlängs när arbetslösheten förlängs. Den högsta och långvariga lönesubventionen föreslås bli utbetalad också i sådana fall då lönesubvention beviljas på grund av skada eller sjukdom. Om man med de föreslagna ändringarna lyckas öka sysselsättningen av långtidsarbetslösa och partiellt arbetsföra, minskar de föreslagna ändringarna de offentliga kostnaderna för utkomstskyddet för arbetslösa och andra offentliga utgifter som föranleds av långtidsarbetslösheten och den strukturella arbetslösheten.

Eftersom syftet med lönesubvention är att främja övergången från socialskydd till löntagare skulle den förbättra den ekonomiska ställningen för enskilda hushåll.

Förenklingen av systemet med lönesubvention och omvandlingen av det till ett procentbaserat system förbättrar företags möjligheter att förutse hur lönesubventionen påverkar företagets lönekostnader. I det nuvarande systemet med lönesubvention får arbetsgivaren lönesubvention till fullt belopp på grundval av ett sådant anställningsförhållande där arbetstiden är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen, med undantag för lönesubvention som beviljas för anställning av en som fått arbetslöshetsförmån under 500 dagar på grund av arbetslöshet, i vilket fall lönesubventionen kan betalas till fullt belopp också när arbetstiden är mindre än 85 procent. Beloppet av minskad lönesubvention räknas fram genom att arbetstiden relateras till 85 procents arbetstid. Arbetsgivaren får en proportionellt sett större andel lönesubvention för anställda i deltidsarbete än för dem i heltidsarbete. Genom den föreslagna ändringen ökar arbetsgivarnas ekonomiska jämlikhet eftersom lönesubventionen ska vara procentuellt sett lika stor oberoende av arbetstiden och lönekostnaderna.

Grunderna för hur lönesubvention bestäms ändras i och med de föreslagna ändringarna så väsentligt att det inte är möjligt att i euro uppskatta de föreslagna ändringarnas konsekvenser för olika arbetsgivargrupper (företag, kommuner, föreningar och stiftelser). Det att systemet med lönesubvention ändras till ett procentbaserat system påverkar dock det be-

lopp av lönesubvention som enskilda arbetsgivare får jämfört med nuläget. Subventionen ska vara något högre eller lägre jämfört med den nuvarande subventionen i euro beroende på hur länge den som anställs med subventionen varit arbetslös och på de lönekostnader som anställningen medför för arbetsgivaren.

Den ordinarie inkomsten för de månadsavlönade löntagarna inom den privata sektorn år 2013 i uppgifter för vilka företag oftast anställer med lönesubvention var i genomsnitt cirka 2 400 euro i månaden, vilket innebär att lönekostnaderna inklusive arbetsgivarens lagstadgade lönebikostnader var strax under 3 000 euro. Inom den kommunala sektorn var motsvarande belopp cirka 2 150 och cirka 2 650 euro. Det uppskattas att inkomsterna för dem som anställs med lönesubvention oftast förblir lägre än de ovan nämnda genomsnittliga inkomsterna. I de uppgifter i vilka man oftast anställer med lönesubvention har inkomsterna för den tiondedel som har de lägsta inkomsterna inom den privata sektorn varit under 1 870 euro och inom den kommunala sektorn under 1 850 euro i månaden. Bruttoinkomsterna för dem som anställts med subventionen uppskattas ligga kring de ovan nämnda lönegränserna av 1.decil, vilket betyder att de genomsnittliga lönekostnaderna i de uppgifter på heltid som stöds med lönesubvention uppskattas vara cirka 2 300 euro i månaden. Om lönekostnaderna är 2 300 euro i månaden och lönesubventionen utgör 30 procent av lönekostnaderna, skulle arbetsgivare få en lönesubvention i euro som i stora drag motsvarar den nuvarande lönesubventionens grunddel.

Den högsta förhöjda lönesubventionen år 2014 är cirka 1 330 euro i månaden. Enligt propositionen ska den maximala lönesubventionen vara 50 procent av lönekostnaderna när arbetsgivaren anställer en person som varit arbetslös i minst 24 månader under de 28 månader som omedelbart föregår beviljandet av lönesubvention. Den högsta lönesubvention som företag får minskar inte som följd av den föreslagna ändringen, eftersom företag på grund av EU:s regler om statsstöd inte heller för närvarande kan få högsta förhöjda lönesubvention som överskrider 50 procent av lönekostnaderna.

Enligt gällande regler kan till en kommun betalas i högsta förhöjda lönesubvention högst en persons bruttolön. Den högsta förhöjda lönesubventionen har täckt 58 procent av de genomsnittliga lönekostnaderna på 2 300 euro för heltidsarbete. Beloppet av lönesubvention som kommuner får ska i och med den föreslagna ändringen minska litet procentuellt jämfört med den nuvarande högsta förhöjda lönesubventionen. När en kommun anställer en person som varit arbetslös i minst 24 månader under de 28 månader som omedelbart föregår beviljandet av lönesubvention skulle den lönesubvention i euro som betalas till personen dock kunna vara också högre än den nuvarande högsta förhöjda lönesubventionen.

I propositionen föreslås det att när en förening eller stiftelse i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet anställer en arbetslös person som varit arbetslös i minst 24 månader under de 28 månader som omedelbart föregår beviljande av lönesubventionen, skulle lönekostnaderna kunna betalas till föreningen eller stiftelsen i sin helhet upp till 65 procents arbetstid för 12 månader. Ändringen påverkar inte registrerade föreningars och stiftelsers möjligheter att anställa med subventionen, eftersom föreningarna och stiftelserna i huvudsak anställt sådana arbetslösa arbetssökande att det för anställningen kunnat beviljas högsta förhöjda lönesubvention. Den högsta förhöjda lönesubventionen har i regel räckt till att täcka lönekostnaderna för högst 65 procents arbetstid. Eftersom det skulle vara möjligt att täcka lönekostnaderna helt med lönesubventionen upp till den ovan nämnda gränsen för arbetstid, ska det i statsbudgeten sättas en övre gräns för lönesubventionen. I regeringens proposition med förslag till statsbudget för 2015 har maximibeloppet av lönesubvention föreslagits vara 2 000 euro i månaden, utöver vilket semesterpenning som motsvarar 65 procents arbetstid skulle kunna betalas. Eftersom maximibeloppet är betydligt högre än högsta förhöjda lönesubvention, skulle föreningarna och stiftelserna också kunna erbjuda mer krävande arbetsuppgifter än nuförtiden. De föreslagna ändringarna ska trygga allmännyttiga föreningars och stiftelsers möjligheter att

erbjuda arbetsmöjligheter åt dem som varit arbetslösa längst.

Slopandet av den regionala garantin minskar kommunernas skyldigheter. Slopandet av skyldigheten bedöms minska statens utgifter med cirka 0,8 miljoner euro och kommunernas nettoutgifter med cirka 1,8 miljoner euro.

4.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Ett enklare system med lönesubvention än i nuläget och slopandet av den regionala garantin minskar det administrativa arbetet för både arbets- och näringsbyråerna och närings-, trafik- och miljöcentralerna. Minskningen av det administrativa arbetet beror bland annat på att ett enklare system minskar behovet av rådgivning för arbetsgivare och arbetslösa arbetssökande och de klara kriterierna för lönesubventionens belopp och varaktighet underlättar beslutsfattandet. Ett tydligare system minskar det stöd som arbets- och näringsbyråerna behöver från närings-, trafik- och miljöcentralerna. Minskningen av det administrativa arbetet frigör arbets- och näringsbyråns resurser till annan kundbetjäning. Förenklingen av systemet med lönesubvention minskar också det administrativa arbetet i anslutning till utbetalningen av lönesubventioner, som för närvarande sköts inom närings-, trafik- och miljöcentralernas utbetalningsområden och som avses från och med ingången av 2015 bli överförd till närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas gemensamma utvecklings- och förvaltningscenter.

Slopandet av den regionala garantin och det enklare systemet med lönesubvention jämfört med nuläget minskar också arbetet kring skötseln av lönesubventionsärendena i kommunerna när det gäller både ansökan om lönesubvention och utbetalningen av lönesubvention.

4.3 Samhälleliga konsekvenser

Utöver det att yrkesskickligheten förbättras, upprätthåller och förbättrar lönesubventionerat arbete dessutom arbets- och funktionsförmågan och förebygger på så sätt ut-

slagningen av arbetslösa från arbetsmarknaden och från samhället i övrigt.

Det att lönesubventionens belopp och varaktighet fastställs noggrannare än i nuläget i bestämmelserna ökar den inbördes likabehandlingen av arbetslösa arbetssökande och företag. Ett system som ökar likabehandlingen av företag är ur konkurrensneutralitetsperspektiv bättre än det nuvarande.

Syftet med förenklingen av systemet med lönesubvention och med beloppet och varaktigheten av subvention som betalas till en arbetsgivare som anställer en långtidsarbetslös är att öka företagets andel bland dem som erbjuder lönesubventionerat arbete. Om man lyckas med målet, förbättras det lönesubventionerade arbetets verkningsfullhet då det är mer sannolikt att arbetstagaren efter lönesubventionsperioden blir sysselsatt vid företag än annanstans inom den privata och den offentliga sektorn. Den större verkningsfullheten av lönesubventionerat arbete jämfört med tidigare minskar den strukturella arbetslösheten, då andelen personer som blir arbetslösa efter det lönesubventionerade arbetet blir mindre än nuförtiden. Det är inte möjligt att framföra några uppskattningar i siffror om hur mycket arbetslösheten och den strukturella arbetslösheten ska minska i och med reformen av systemet med lönesubventionerat arbete.

Syftet med lönesubventionerat arbete är att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande på den öppna arbetsmarknaden. Eftersom lönesubventionen för dem som fyllt 60 år och varit arbetslösa oavbrutet i ett års tid skulle i praktiken kunna vara permanent, uppskattas den inte i någon stor utsträckning öka sysselsättningen av dem som anställts med subventionen på den öppna arbetsmarknaden. Om arbetsgivarna är beredda på att anställa äldre långtidsarbetslösa med lönesubventionen, kommer tiden i arbetslivet för dem som anställs med subventionen att förlängas genom den ändring som görs i systemet med lönesubvention.

Enligt ungdomsgarantin, som trädde i kraft vid ingången av 2013, erbjuds för varje person under 25 år och varje nyutexaminerad som inte fyllt 30 år ett jobb eller en arbetsprövnings-, studie-, ungdomsverkstads- eller rehabiliteringsplats senast inom tre månader

från det att personen blev arbetslös. Under det svaga ekonomiska läget under de senaste åren har ungdomsarbetslösheten ökat och är klart högre än före recessionen.

Enligt förslaget skulle lönesubvention åren 2015 och 2016 kunna beviljas för anställning av arbetslösa arbetssökande under 30 år för tio månader i stället för maximitiden om sex månader, om arbetslösheten för en arbetssökande som är under 30 år varat en kortare tid än ett år. Övergångsperioden för åren 2015 och 2016 ger möjlighet att minska redan uppkommen ungdomsarbetslöshet och främja genomförandet av ungdomsgarantin.

Arbetsavtalslagens bestämmelser om skyldighet att erbjuda arbete skyddar rätten till arbete för dem som är anställda eller har varit anställda hos arbetsgivaren. Ändringen av arbetsavtalslagen i fråga om avvikelse från skyldigheten att erbjuda arbete bedöms inte påverka ställningen för andra arbetstagare hos föreningar och stiftelser än sådana som anställts med subvention, eftersom den föreslagna ändringen i praktiken skulle betyda att deltidsanställda som anställts med subvention inte behöver erbjudas extra arbete. Ställningen för dem som är eller som varit anställda hos en kommun skulle försämrats något i och med att arbete i första hand skulle kunna erbjudas åt sådana som har rätt till garanterat arbete.

Slopandet av den regionala garantin ökar inte de regionala skillnaderna i arbetslöshet, eftersom de regionala skillnaderna i arbetslöshet beaktas vid fördelningen av sysselsättningsanslag.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid arbets- och näringsministeriet. I samband med beredningen har Akava ry, Finlands Fackförbunds Centralorganisation r.f. (FFC), Tjänstemannacentralorganisationen rf (FTFC) och Företagarna i Finland hörts. Under beredningen har man också varit i kontakt med social- och hälsovårdsministeriet.

5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Utlåtande om propositionsutkastet har begärts av social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, finansministeriet, Finlands Kommunförbund, Akava ry, Finlands Fackförbunds Centralorganisation r.f. (FFC), Tjänstemannacentralorganisationen rf (FTFC), Finlands Näringsliv EK, Företagarna i Finland, Finlands Arbetslösa Samarbetsorganisation TVY ry, SOSTE Finlands social och hälsa rf, Valtakunnallinen työpajayhdistys ry och Enheten för utredning av grå ekonomi. Dessutom begärdes utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralerna samt av arbets- och näringsbyråerna. Finansministeriet, två närings-, trafik- och miljöcentraler samt fyra arbets- och näringsbyråer gav inte något utlåtande.

En stor del av dem som har givit utlåtande ansåg att reformen av systemet med lönesubvention är positiv och understödde de föreslagna ändringarna. I flera remissyttranden ansågs ändringarna till många delar förenkla och klarlägga systemet med lönesubvention. I remissyttrandena kom det dock också fram sådana synpunkter att de föreslagna ändringarna inte förenklar systemet tillräckligt, eftersom det också fortsättningsvis finns flera olika grunder för hur subventionen bestäms för olika målgrupper och arbetsgivarparter.

De flesta remissinstanser understödde förslaget om att lönesubventionen ska vara procentbaserad. Procentbaserad subvention ansågs öka likabehandlingen av arbetsgivare och vara mer förståelig som den gällande modellen med grunddel och tilläggsdel. Finlands Fackförbunds Centralorganisation r.f. (FFC) ansåg det vara en brist hos den procentbaserade modellen för lönesubvention att man avstår från arbetstidsredovisningen och ansåg det vara viktigt att lönesubvention också fortsättningsvis beviljas för anställningsförhållanden där arbetstiden är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden inom branschen. I den gällande lagstiftningen har man inte förutsatt att arbetstiden för lönesubventionerat arbete ska vara minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen. Kravet angående arbetstiden har gällt endast beviljande av lönesubvention till fullt belopp. Lö-

nesubvention har kunnat beviljas nedsatt också för arbetstid som underskrider 85 procent. Då en procentbaserad lönesubvention som sådan ställer lönesubventionens belopp i relation till de totala lönekostnaderna, är det inte nödvändigt att i lag föreskriva om arbetstiden på det sätt som det görs nuförtiden.

Det att lönesubventionens belopp och maximitid binds vid arbetslöshetens längd betraktades också huvudsakligen som något positivt och som en reform som skapar klarhet i beviljandet av lönesubvention. Finlands Kommunförbund understöder inte förslaget att kopplingen mellan arbetsmarknadsstödet och lönesubventionen bryts, eftersom det enligt Kommunförbundets syn möjliggör riktande av lönesubvention i högre grad än hittills till andra än långtidsarbetslösa.

I flera av de utlåtanden som lämnades av närings-, trafik- och miljöcentralerna samt av arbets- och näringsbyråerna ställde man sig kritisk till att den lönesubvention som beviljas på basis av en skada eller sjukdom graderas (30, 40 resp. 50 procent) på grundval av att produktiviteten minskat. Att bedöma minskningen av produktivitet och att sätta den i relation till den uppgift som står till buds ansågs innebära en stor utmaning och vara något som ökar det administrativa arbetet. Detta ansågs innebära en risk för att det uppstår regionala tolkningar och att det leder till ojämlik behandling. Propositionen har ändrats så att beloppet av lönesubvention som beviljas på basis av en permanent eller varaktig minskning av produktiviteten som orsakats av en skada eller sjukdom alltid ska utgöra 50 procent av lönekostnaderna.

Remissinstanserna ansåg det vara positivt att högre subventionsnivåer och längre maximitider riktas till långvarigt arbetslösa och partiellt arbetsföra. Några remissinstanser, bl.a. SOSTE Finlands social och hälsa rf, ansåg att de föreslagna subventionsnivåerna inte främjar sysselsättningen av långtidsarbetslösa och partiellt arbetsföra, eftersom beloppet av subvention till följd av de föreslagna stödprocenten kommer att minska i lågavlönade uppgifter. Enligt Finlands Kommunförbunds syn kommer propositionen, om den förverkligas, med kommunernas nuvarande resurser att öka enhetskostnaderna för sysselsättningen och klart minska sysselsättnings-

volymerna eller alternativt betydligt öka kommunernas kostnader.

I propositionsutkastet föreslogs det att registrerade föreningar och stiftelser, som inte bedriver näringsverksamhet, kunde i lönesubvention för tolv månader beviljas lönekostnaderna i sin helhet upp till 60 procents arbetstid, när dessa anställer en arbetslös arbetssökande som varit arbetslös i minst 24 månader under de 28 månader som omedelbart föregår beviljandet av lönesubvention. I utlåtandena från Arbetslösa Samarbetsorganisation TVY ry och Finlands Kommunförbund ansåg man att den ovan nämnda bestämmelsen inte tryggar föreningars och stiftelsers möjligheter att i fortsättningen erbjuda långvarigt arbetslösa sådant arbete som tryggar utkomsten. I några andra utlåtanden konstaterades det också att täckandet av de totala lönekostnaderna med lönesubvention upp till 60 procents arbetstid skulle minska den arbetstid som föreningar och stiftelser kan erbjuda. Finlands Kommunförbund föreslog i sitt utlåtande att föreningars och stiftelsers totala lönekostnader bör täckas till fullo upp till 80 procents arbetstid och att detsamma bör gälla kommuner som sysselsätter långtidsarbetslösa.

Social- och hälsovårdsministeriet föreslog att grunderna för beviljande av lönesubvention bör vara desamma för föreningar och stiftelser som för andra arbetsgivare. Föreningar och stiftelser har en viktig roll när de erbjuder arbetsmöjligheter för dem som varit arbetslösa allra längst varför det är motiverat att trygga deras möjligheter att sysselsätta också i fortsättningen. Högst förhöjda lönesubvention som betalats enligt de gällande bestämmelserna har i allmänhet täckt lönekostnaderna för högst 65 procents arbetstid när en förening eller stiftelse har anställt en person som fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet. Propositionen har ändrats i fråga om lönesubvention som beviljas föreningar och stiftelser så att det går att med lönesubvention täcka lönekostnaderna upp till 65 procents arbetstid. Bestämmelsen har också gjorts klarare i fråga om beloppet av lönesubvention som beviljas för tiden efter de första 12 månaderna. Eftersom det är möjligt för föreningar och stiftelser att med lönesubvention

täcka lönekostnaderna i sin helhet för de första 12 månaderna, anses det vara ändamålsenligt att man i statsbudgeten fastställer det maximibelopp som kan betalas i lönesubvention.

Med tanke på arbetsmarknadsläget och genomförandet av ungdomsgarantin ansågs det nödvändigt att under en övergångsperiod på två år göra det möjligt att bevilja lönesubvention för anställning av en ung person, som varit arbetslös i mindre än 12 månader, för 10 månader i stället för sex månader. Två närings-, trafik- och miljöcentraler ansåg inte övergångsperioden vara nödvändig och en närings-, trafik- och miljöcentral föreslog att lönesubvention för anställning av unga borde kunna beviljas för 12 månader. Den långvariga lönesubventionen för äldre som länge varit arbetslösa ansågs vara motiverad. I två remissyttranden ansåg man att åldersgränsen kunde vara lägre. Några av remissinstanserna fäste uppmärksamhet vid att en mer långvarig lönesubvention inte föreslogs för anställning av arbetsplanerare. Detta ansågs försvåra sysselsättningsverksamheten inom kommuner och föreningar. I propositionen har det tagits in bestämmelser om en möjlighet att bevilja lönesubvention för 24 månader för anställning av en arbetsplanerare.

Social- och hälsovårdsministeriet samt några andra remissinstanser ansåg att inga speciella bestämmelser behövs för lönesubvention som beviljas företag. Då lagstiftningen om sociala företag håller på att utvärderas, har det i detta skede ansetts motiverat att i propositionen inta specialbestämmelser om nivån på och maximitiden för den lönesubvention som beviljas sociala företag för att deras ställning också i fortsättningen skulle vara förenlig med den gällande lagstiftningen.

De flesta remissinstanser understödde förslaget att förlänga paustiden från fem månader till tio månader. En del remissinstanser ansåg att förslaget eventuellt kommer att öka antalet långtidsarbetslösa.

I propositionsutkastet föreslogs det att semesterpenningen inte skulle utgöra sådan lönekostnad som täcks med lönesubvention. Några remissinstanser ansåg att detta skulle vara orättvist mot sådana arbetsgivare som är skyldiga att betala semesterpenning på basis av bestämmelserna i kollektivavtalen. Detta

ansågs försvåra sysselsättningen, särskilt för sådana föreningar som är mindre bemedlade. Propositionen ändrades så att semesterpenningen också i fortsättningen kan täckas med lönesubvention.

I de villkor för beviljande av lönesubvention som har samband med arbetsgivaren föreslogs det på motsvarande sätt att lönesubvention inte ska beviljas, om arbetsgivaren får annat statligt stöd för samma tid för lönekostnaderna för den som anställs med subventionen. Social- och hälsovårdsministeriet föreslog i sitt utlåtande att eventuellt stöd från andra parter än staten ska utgöra ett hinder för beviljande av lönesubvention. Propositionen har inte ändrats på det sätt som social- och hälsovårdsministeriet föreslog. Propositionen har däremot ändrats så att annat statligt stöd som arbetsgivaren får inte hindrar beviljande av lönesubvention. Målet med ändringen är att förbättra arbetsgivarnas ekonomiska möjligheter att anställa med subventionen.

Finlands Kommunförbund föreslog att när kommuner sysselsätter på basis av sysselsättningsskyldigheten ska villkoren för lönesubvention ändras, så att när kommunen ansöker om lönesubvention behöver den inte visa att den erbjuder arbete åt sådana som sagts upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker. Bestämmelser om arbetsgivarens skyldighet att erbjuda arbete åt sådana arbetstagare som permitterats eller sagts upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker samt åt deltidsanställda arbetstagare finns i lagstiftningen om tjänste- och arbetsavtalsförhållanden, och det går inte att avvika från de bestämmelser genom bestämmelser i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice. Kommuner har i vissa fall en skyldighet att ordna arbetsmöjligheter, men i praktiken kan fullgörandet av den skyldigheten hindras av skyldigheten att erbjuda arbete. I propositionen ingår ett förslag till ändring av arbetsavtalslagen. Förslaget går ut på att kommunen delvis ska ha möjlighet att avvika från skyldigheten att erbjuda arbete när kommuner sysselsätter på basis av skyldigheten.

För att förebygga grå ekonomi föreslogs det i propositionen att ett hinder för beviljande av lönesubvention utöver försummelse att

betala lagstadgade avgifter också skulle vara försummelse av lagstadgade registrerings- och anmälningsskyldigheter. Utöver den arbetsgivare som ansöker om lönesubvention föreslogs bestämmelsen också omfatta de ansvariga personerna vid och ägarna till en sammanslutning samt andra företag som dessa förvaltar och äger. Remissinstanserna ansåg att de föreslagna ändringarna var motiverade. Efter remissförfarandet har det framkommit att den tekniska förbindelsen som behövs för att fullgöranderapporter ska kunna skaffas inte kommer att kunna fås till stånd till ingången av 2015. Man har därför i detta skede avstått från detta ändringsförslag för att det skulle vara administrativt sett för tungt.

Enligt undervisnings- och kulturministeriets syn skulle det vara viktigt att vid utvecklandet av systemet med lönesubvention beakta åtgärderna för utveckling av läroavtalsutbildningen vilka syftar bl.a. till att öka läroavtalsutbildningen för unga och att utveckla utbildningsmodeller för yrkesutbildningen där utbildningen vid läroanstalt och läroavtalsutbildningen kombineras. Undervisnings- och kulturministeriet föreslog att man i lagen skulle inta också bestämmelser om möjligheten att bevilja lönesubvention när en person under 25 år, som saknar examen efter att ha genomgått den grundläggande utbildningen, från yrkesutbildning som ordnas som läroanstaltsutbildning av en som undervisnings- och kulturministeriet beviljat tillstånd att ordna utbildning (2 + 1 modellen) eller från förberedande utbildningshelhet för grundläggande yrkesutbildning (föreberedelseperioden inför läroavtalsutbildning) utan avbrott övergår till att genomgå grundläggande yrkesutbildning i form av läroavtalsutbildning, så att personen i fråga samtidigt förblir inskriven som heltidsstuderande hos den som ordnar yrkesutbildning i form av läroanstaltsutbildning. Den föreslagna ändringen har inte inkluderats i propositionen eftersom beviljande av lönesubvention för anställning av heltidsstuderande inte betraktas som ändamålsenligt ur arbetskraftspolitisk synvinkel, och eftersom den föreslagna ändringen skulle ha stämt dåligt överens med villkoren för beviljande av lönesubvention.

Förslaget om slopande av den regionala garantin understöddes. Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland och Kajanalands arbets- och näringsbyrå betonade att vikt bör läggas vid regionala omständigheter när selsättningsanslagen fördelas.

6 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2015 och avses bli behandlad i samband med den.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag**1.1 Lag om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice****1 kap. Allmänna bestämmelser**

3 §. Definitioner. I 8 punkten i gällande 1 § definieras vad som avses med de minimis-stöd. Den föreslagna paragrafens 1 mom. 8 punkten ändras så att den motsvarar gällande EU-bestämmelser. Europeiska kommissionen antog den 18 december 2013 en ny förordning om stöd av mindre betydelse (den så kallad de minimis-förordningen). Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, som antogs den 18 december 2013 och publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 24 december 2013 (EUT L 352), ersätter kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 och tillämpas under tiden 1.1.2014—31.12.2020. De minimis-stöd kunde beviljas med stöd av den gamla de minimis-förordningen fram till den 30 juni 2014. Eftersom lönesubvention kan beviljas också för uppgifter inom jordbrukssektorn och fiskeri- och vattenbrukssektorn, ska till 1 mom. 8 punkten fogas de minimis-förordningar som gäller dessa sektorer, det vill säga kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn och kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn. Till 1 mom. i paragrafen ska fogas en ny 10 punkt, där det anges att med den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd avses kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras för-

enliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget. Förordningen antogs den 17 juni 2014 och publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 26 juni 2014 (EUT L 187/1). Den allmänna gruppundantagsförordningen ersätter den gamla gruppundantagsförordningen (EG) nr 800/2008 och den tillämpas under tiden 1.7.2014—31.12.2020.

Gällande 2 mom. preciseras i språkligt hänseende. När det i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice hänvisas till anställningsförhållanden och kollektivavtal och lagstiftning som ska iaktas i anställningsförhållanden ska det också gälla arbete som utförs i tjänsteförhållanden samt tjänstekollektivavtal och lagstiftning som ska iaktas i tjänsteförhållanden.

4 kap. Information och rådgivning, sakkunnigbedömningar, vägledning för yrkesval och karriär samt träning och provning

7 §. Begränsningar i fråga om arbetsprovning. Paragrafens 2 mom. 1 punkt ska preciseras så att den motsvarar ordalydelsen i föreslagna 7 kap. 3 § 3 mom. 1 punkten.

7 kap. Lönesubvention

1 §. Lönesubvention. I paragrafen ska beskrivas om begreppet lönesubvention och om syftet med lönesubventionerat arbete. Syftet med lönesubventionerat arbete ska vara att förbättra yrkeskompetensen hos dem som anställs med lönesubventionen och på så sätt främja deras sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden. Om det inte finns några brister i personernas yrkeskompetens men en skada eller sjukdom minskar deras produktivitet, ska ett lönesubventionerat arbete kunna främja deras sysselsättning. Paragrafen motsvarar i huvudsak gällande 7 kap. 1 § 1 och 2 mom.

Arbetslösheten ska bestämmas på basis av definitionen av arbetslös i 1 kap. 3 § 1 mom. 3 punkten i lagen om offentlig arbetskrafts-

och företagsservice. I bestämmelsen avses med arbetslös en person som inte står i ett anställningsförhållande eller inte är sysselsatt på heltid i företagsverksamhet eller eget arbete på det sätt som avses i 2 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller inte är studerande på heltid enligt 2 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Om en person inte står i ett anställningsförhållande eller inte är sysselsatt på heltid som företagare eller i eget arbete på det sätt som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller är studerande på heltid enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, är han eller hon arbetslös t.ex. vid fullgörande av värnplikt eller deltagande i civiltjänstgöring, erhållande av moderskaps- eller föräldrapenning eller vid vårdledighet. Den som har ett anställningsförhållande betraktas dock som arbetslös, om han eller hon är permitterad på heltid eller hans eller hennes ordinarie arbetstid per vecka är under fyra timmar. T.ex. den som arbetar regelbundet tre timmar per vecka eller den som tillfälligt arbetar några dagar då och då är arbetslös, men som arbetslös ska inte betraktas en person som enligt ett arbetsavtal har förbundit sig att arbeta t.ex. 0–40 timmar per vecka. På motsvarande sätt som i nuläget förutsätts vid beräkningen av hur lång tid personen varit arbetslös inte att personen varit registrerad som arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån under hela arbetslöshetsperioden. När lönesubvention beviljas, förutsätts att personen är registrerad som arbetslös arbetssökande.

2 §. Allmänna förutsättningar för beviljande av lönesubvention. I paragrafen ska beskrivas om allmänna förutsättningar för beviljande av lönesubvention. Paragrafens 1 mom. motsvarar i huvudsak gällande 7 kap. 1 § 3 mom. Lönesubvention ska inte beviljas enbart på basis av hur länge arbetslösheten varat eller på grundval av en skada eller sjukdom. Lönesubventioner ska kunna beviljas om lönesubventionerat arbete enligt arbets- och näringsbyråns bedömning är det ändamålsenligaste sättet att främja en arbetslös arbetssökandes sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden och man genom lönesubventionerat arbete kan främja yrkeskompetensen hos en sådan arbetslös arbetssökande vars arbetslöshet hotar att förlängas eller re-

dan har förlängts på grund av brister i yrkeskompetensen. I ovan nämnda situationer ska lönesubvention utgöra kompensation för den nedsatta produktiviteten på grund av brister i yrkeskompetensen. Genom lönesubvention ska också kompenseras för det att arbetsgivaren på grund av brister i yrkeskompetensen hos dem som anställts med subvention är tvungen att använda mer tid än vanligt för deras arbetshandledning.

När det gäller personer med skada och långtidssjuk ska lönesubvention kunna beviljas trots att det inte finns några brister i yrkeskompetensen, om man anser att lönesubvention behövs för att kompensera den minskade produktivitet som beror på skadan eller sjukdomen. Beviljande av lönesubvention på basis av skada eller sjukdom förutsätter att en person som på grund av skada eller sjukdom anställs med subventionen enligt arbets- och näringsbyråns bedömning har en väsentligt och permanent eller varaktigt nedsatt förmåga att klara av arbetet. Med varaktigt avses långvarigt. En väsentlig nedsatt produktivitet är det fråga om i situationer där den som anställs med subventionen har en klart sämre förmåga att klara av den erbjudna arbetsuppgiften än andra arbetstagare som utför motsvarande arbete. Det ovannämnda betyder att skadan eller sjukdomen ska vara sådan att arbetets produktivitet hos den som anställs med subventionen inte kan höjas till normal nivå med hjälp av vård eller medicinsk rehabilitering. Om arbetsprestationen eller förmågan att klara av arbetsuppgifterna hos en person med skada eller en långtidssjuk fås på normal nivå genom avvikande arbetsarrangemang, anpassningsåtgärder på arbetsplatsen eller med hjälp av en annan arbetstagare, finns det inga grunder för att bevilja lönesubvention på basis av en skada eller sjukdom. Skadan eller sjukdomen ska konstateras i ett aktuellt läkarutlåtande som den som anställs med subventionen visar upp. Om skadans eller sjukdomens inverkan på arbetsförmågan är obetydlig, ska lönesubvention inte beviljas på basis av skada eller sjukdom. Lönesubvention ska också kunna beviljas för anställning av en person med skada eller en långtidssjuk på den grund att det finns brister i personens yrkeskompetens.

Beloppet av lönesubventionen ska då bestämmas enligt arbetslöshetens längd.

Paragrafens 2 mom. motsvarar gällande 7 kap. 1 § 4 mom. Enligt momentet ska arbets- och näringsbyrån på motsvarande sätt som nu, när den beviljar lönesubvention kunna ställa behövliga villkor med avseende på den som anställs med subventionen och syftet med subventionen.

3 §. Förutsättningar som gäller arbetsgivare i fråga om lönesubvention. I den föreslagna paragrafen ska föreskrivas om sådana förutsättningar för beviljande av lönesubvention som gäller arbetsgivaren. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinhåll huvudsakligen gällande 7 kap. 2 §.

Paragrafens 1 mom. motsvarar gällande 7 kap. 2 § 1 mom. Det föreslås att gällande 7 kap. 2 § 2 mom. preciseras, så att den förutsättningen för beviljande av lönesubvention att arbetet erbjudits en arbetstagare som sagts upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker och vars uppsägningstid har gått ut under de 12 månader som föregår ansökan om lönesubvention ska gälla endast arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet.

Om arbetsgivaren har sagt upp eller permitterat arbetstagare av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker eller om arbetsgivaren har deltidsanställda, kan lönesubvention beviljas enligt gällande 7 kap. 2 § 2 mom., om arbetsgivaren har fullgjort sin skyldighet att erbjuda uppsagda, permitterade eller deltidsanställda arbetstagare arbete på det sätt som förutsätts i arbetsavtalslagen före inlämnandet av ansökan om lönesubvention, eller om arbetsgivaren av någon annan anledning inte har skyldighet att erbjuda arbete. För att lönesubvention ska beviljas förutsätts dessutom att arbetsgivaren har erbjudit arbetet åt sådana arbetstagare som sagts upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker och vars uppsägningstid har gått ut under de 12 månader som föregår ansökan om lönesubvention. Den ovan nämnda granskningsperioden på 12 månader baserar sig på EU:s bestämmelser om statligt stöd. I artiklarna 32 och 33 i EU:s allmänna gruppundantagsförordning om statligt stöd föreskrivs det om beviljande av lönesubvention för rekrytering av personer med sämre förutsättningar och personer med funktionshinder. I tredje punk-

ten i artikeln konstateras det att om rekryteringen, jämfört med genomsnittet de föregående tolv månaderna, inte medför en nettoökning av antalet anställda i det berörda företaget måste arbetsplatserna ha blivit vakanta till följd av annat än uppsägningar. Gruppundantagsförordningen kan komma att tillämpas bara om den arbetsgivare som ansöker om lönesubvention bedriver näringsverksamhet. Av ovan nämnda skäl ska 2 mom. i paragrafen ändras så att 12 månaders granskningstid för uppsägningstidens utgång ska gälla endast arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet. Om en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker har sagt upp arbetstagare och har återanställningsskyldighet enligt 6 kap. 6 § 1 mom. i arbetsavtalslagen eller 7 kap. 9 § i lagen om sjöarbetsavtal, ska lönesubvention kunna beviljas endast om det arbete för vilket lönesubvention söks på det sätt som förutsätts i ovan nämnda bestämmelser har erbjudits också sådana uppsagda vars uppsägningstid har upphört under de 12 månader som föregår ansökan om lönesubvention. Den föreslagna ändringen innebär för sådana arbetsgivare som inte bedriver näringsverksamhet att de gällande bestämmelserna lindras, eftersom det för deras del ska räcka med att återanställningsskyldigheten på nio månader i enlighet med arbetsavtalslagen har iakttagits.

Enligt gällande 7 kap. 2 § 3 mom. 1 punkten beviljas lönesubvention inte, om den anställning som subventionen avser leder till att andra anställda hos arbetsgivaren sägs upp eller permitteras eller att deras arbetsförhållanden eller förmåner försämras. Eftersom arbets- och näringsbyrån i praktiken inte har möjligheter eller behörighet att utreda förhållandena på arbetsplatsen och de förändringar som eventuellt sker i förhållandena, ska det i den föreslagna 3 § 3 mom. 1 punkten inte föreskrivas om de förutsättningar som hänförs till den saken. I föreslagna 3 mom. 1 punkten preciseras förutsättningarna för beviljande av lönesubvention. Förutom att beviljande av lönesubvention leder till eller skulle kunna leda till att andra anställda sägs upp eller permitteras ska lönesubvention dessutom inte kunna beviljas i de situationer där den anställning som subventionen avser

leder till eller skulle kunna leda till att andra anställda hos arbetsgivaren får förkortad arbetstid eller blir anställda på deltid. I praktiken kommer 3 mom. 1 punkten att tillämpas närmast i situationer där arbetsgivaren har gett sina arbetstagare sådan förhandsinformation som avses i 5 kap. 3 § i arbetsavtalslagen eller annan motsvarande information om permittering eller där arbetsgivaren inleder eller har inlett förhandlingar med sina arbetstagare om permitteringar eller uppsägningar på det sätt som förutsätts i samarbetslagen (334/2007) eller lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (1233/2013). Lönesubvention ska inte heller beviljas om arbetsgivaren på något annat sätt har informerat sina arbetstagare att förhandlingar om frågor som gäller uppsägning, permittering eller förkortning av arbetstiden av ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker kommer att inledas under den närmaste tiden.

Enligt gällande 7 kap. 2 § 3 mom. 2 punkten beviljas lönesubvention inte, om arbetsgivaren får annat statligt stöd för samma tid för lönekostnaderna för den som anställs med subventionen. Annat statligt stöd är i praktiken understöd från Penningautomatföreningen eller understöd som betalas av tipsmedel. Enligt föreslagna 7 kap. 3 § 3 mom. ska annat statligt stöd inte längre utgöra ett hinder för beviljande av lönesubvention. Hur annat stöd som beviljats för samma lönekostnader påverkar utbetalningen av lönesubvention ska föreskrivas i 13 §. Föreslagna 3 mom. 2 och 3 punkten motsvarar gällande 7 kap. 2 § 3 mom. 3 och 4 punkten.

Den föreslagna 3 mom. 4 punkten är ny. Enligt förslaget ska lönesubvention inte beviljas om en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet är ett företag i svårigheter på det sätt som avses i EU:s bestämmelser. Enligt artikel 1.4 c i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd får statligt stöd inte beviljas ett företag i svårigheter. Företag i svårigheter definieras i artikel 2.18 i förordningen. Med företag i svårigheter avses företag för vilka minst en av följande omständigheter råder:

a) I fallet med aktiebolag (utom små eller medelstora företag som funnits i mindre än tre år eller, när det gäller berättigande till

riskfinansieringsstöd, små eller medelstora företag inom sju år från deras första kommersiella försäljning som berättigar till riskfinansieringsinvesteringar enligt sunda marknadsprinciper tillämpade av de finansiella intermediärer som valts ut), om över hälften av det tecknade aktiekapitalet har försvunnit på grund av ackumulerade förluster. Detta är fallet om avdrag för ackumulerade förluster från reserver (och alla andra element som vanligtvis betraktas som en del av företagets egna medel) leder till ett negativt ackumulerat belopp som överstiger hälften av det tecknade aktiekapitalet. Vid tillämpningen av denna bestämmelse avses med "aktiebolag" särskilt de typer av företag som nämns i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (37), och "aktiekapital" omfattar överkurs om så är relevant.

b) I fallet med ett företag där åtminstone några ägare har obegränsat ansvar för företagets skuld (utom små eller medelstora företag som funnits i mindre än tre år eller, när det gäller berättigande till riskfinansieringsstöd, små eller medelstora företag inom sju år från deras första kommersiella försäljning som berättigar till riskfinansieringsinvesteringar enligt sunda marknadsprinciper tillämpade av de finansiella intermediärer som valts ut), om över hälften av det bokförda egna kapitalet har försvunnit på grund av ackumulerade förluster. Vid tillämpningen av denna bestämmelse avses med "ett företag där åtminstone några ägare har obegränsat ansvar för företagets skuld" särskilt de typer av företag som nämns i bilaga II till direktiv 2013/34/EU.

c) Om företaget är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran.

d) Om företaget har fått undsättningsstöd och ännu inte har betalat tillbaka lånet eller avslutat garantin, eller har fått omstrukturingsstöd och fortfarande omfattas av en omstruktureringsplan.

e) I fallet med ett företag som inte är ett litet eller medelstort företag, där, för de senaste två åren,

1) företagets bokföringsmässiga skuldsättningsgrad har varit större än 7,5 och

2) företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar, EBITDA, har legat under 1,0.

I föreslagna 3 mom. 4 punkten ska också föreskrivas att lönesubvention inte ska beviljas om en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet är föremål för oreglerade återbetalningskrav till följd av Europeiska kommissionens beslut som förklarar ett stöd olagligt. Enligt artikel 1.4 a i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd ska i godtagbara stödordningar som gäller statligt stöd uttryckligen uteslutas utbetalning av individuellt stöd till förmån för ett företag som är föremål för ett betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

4 §. Förutsättningar som gäller anställningsförhållandet i fråga om lönesubvention. I paragrafen ska föreskrivas om sådana förutsättningar för beviljande av lönesubvention som gäller anställningsförhållandet. Paragrafens 1 mom. motsvarar i huvudsak gällande 7 kap. 3 § 1 mom. Till det föreslagna 1 mom. ska fogas en bestämmelse om att lönesubvention inte beviljas, om lönen för den som anställs med subventionen enbart ska bestämmas utifrån arbetsresultatet (prestationslön). En förutsättning för beviljande av lönesubvention ska vara att lönen för den som anställs med subventionen huvudsakligen baseras på en på förhand avtalad tim- eller månadslön (tidlön). Lönesubventionen ersätter arbetsgivaren för de kostnader som orsakas av brister i yrkeskompetensen eller av nedsatt produktivitet på grund av skada eller sjukdom hos den som anställs med subventionen. Om lönen betalas uteslutande enligt arbetets resultat, orsakar brister i yrkeskompetensen eller nedsatt produktivitet på grund av skada eller sjukdom inte arbetsgivaren sådana kostnader som ska täckas med lönesubvention. Den föreslagna paragrafens 2 mom. motsvarar gällande 7 kap. 3 § 3 mom.

Paragrafens 3 mom. är nytt. I det föreslagna 3 mom. ska föreskrivas att ett gällande anställningsförhållande inte utgör något hinder för beviljande av subvention när fortsatt subvention söks och att ansökan om fortsatt subvention ska lämnas in till arbets- och näringsbyrå innan subventionsperioden enligt

det gällande beslutet om lönesubvention har gått ut. Den föreslagna ändringen motsvarar gällande praxis och skapar klarhet i ansökningsförfarandet för lönesubvention för både den arbetsgivare som ansöker om subvention och arbets- och näringsbyrån.

I den föreslagna paragrafen föreskrivs inte att arbetsgivaren ska förbinda sig att betala en lön som är minst lika stor som lönesubventionens grunddel för den tid av arbetsoförmåga under vilken arbetstagaren på grund av självrisktiden enligt 8 kap. 7 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004) inte får dagpenning eller någon annan motsvarande lagstadgad ersättning och inte heller får lön för sjukdomstiden av arbetsgivaren på någon annan grund, om den som anställs med subventionen har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet. Eftersom arbetsgivarens skyldighet att betala lön baserar sig på arbetsavtalslagen och kollektivavtalet, är det inte ändamålsenligt att i villkoren för lönesubvention införa tilläggs-villkor som försätter dem som anställs med subvention i en sinsemellan ojämlig ställning.

5 §. Överföring av den som anställts med subventionen. I paragrafens 1 mom. ska föreskrivas om överföring av den som anställts med lönesubventionen till uppgifter hos en annan arbetsanordnare (användarföretag). Föreslagna 1 mom. motsvarar gällande 7 kap. 4 § 1 mom., som preciseras i språkligt hänseende. I paragrafens 2 mom. ska på motsvarande sätt som för närvarande föreskrivas att närmare bestämmelser om förutsättningar för överföring av den som anställts med subventionen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §. Beviljande av lönesubvention till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet. I den föreslagna 6 § föreskrivs om beviljande av lönesubvention till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet. Den föreslagna paragrafen motsvarar i huvudsak gällande 7 kap. 5 §. Enligt föreslagna 6 § beviljas en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet i alla situationer lönesubventionen antingen i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen eller som de minimistöd.

Europeiska kommissionen antog den 17 juni 2014 en ny allmän gruppundantagsförordning om statligt stöd (förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget). Den publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 26 juni 2014 (EUT L 187/1). Den nya gruppundantagsförordningen tillämpas under tiden 1.7.2014—31.12.2020. Den nya gruppundantagsförordningen upphäver den allmänna gruppundantagsförordningen (EG) nr 800/2008. I 1 mom. i den föreslagna paragrafen ska göras de ändringar som beror på EU:s ändrade förordning.

Enligt förslaget preciseras 1 mom. 1 *punkten* i språkligt hänseende så att lönesubvention beviljas i form av stöd enligt gruppundantagsförordningen, om en skada eller sjukdom hos den som anställs med subventionen väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i den arbetsuppgift som erbjuds. Enligt gällande 7 kap. 5 § 1 mom. 1 *punkten* beviljas subventionen i form av stöd enligt gruppundantagsförordningen, om en skada eller sjukdom försvårar sysselsättningen. Den föreslagna ändringen motsvarar nuvarande praxis, eftersom lönesubvention kan beviljas på basis av skada eller sjukdom endast om ovannämnda omständigheter avsevärt minskar produktiviteten i den arbetsuppgift som ansökan om lönesubvention avser.

Paragrafens 1 mom. 2 *punkten* motsvarar gällande 7 kap. 5 § 1 mom. 3 *punkten*, på så sätt ändrad att lönesubvention ska kunna beviljas som stöd enligt gruppundantagsförordningen om personen inte har varit i anställningsförhållande som gällt tills vidare under de senaste sex månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen. Ändringen innebär att eftersom det inte längre ska förutsättas att sex månaders arbetslöshetsperiod utan avbrott, ska lönesubvention förutom för personer som varit arbetslösa utan avbrott också beviljas i form av stöd enligt gruppundantagsförordningen för anställning av personer som har haft tillfälliga arbeten eller anställningsförhållanden för viss tid.

I gällande 7 kap. 5 § 1 mom. 2 *punkten* föreskrivs om att lönesubvention beviljas i

form av stöd enligt gruppundantagsförordningen för anställning av personer som under 500 dagar fått arbetslöshetsförmån på grund av arbetslöshet. Denna bestämmelse föreslås inte i 6 § 1 mom., eftersom det föreslås att systemet med lönesubvention ska reformeras så att lönesubventionens belopp och varaktighet inte längre ska bestämmas enligt antalet dagar för vilka arbetslöshetsförmån betalas.

Den föreslagna paragrafens 1 mom. 3, 4 och 6 *punkten* motsvarar gällande 7 kap. 5 § 1 mom. 4, 5 och 6 *punkten*. Den föreslagna 1 mom. 5 *punkten* är ny. I den nya allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd anses personer i åldern 15—24 år vara arbetstagare med sämre förutsättningar, vilket innebär att lönesubvention för rekrytering av en person under 25 år alltid kan beviljas som stöd enligt gruppundantagsförordningen till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet.

Den föreslagna paragrafens 2 *mom.* motsvarar gällande 7 kap. 5 § 2 och 3 mom. Lönesubvention ska beviljas i form av de minimis-stöd till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet för anställning av andra än i 1 mom. avsedda arbetslösa arbetssökande. I 6 § 2 mom. föreslås den ändringen att lönesubventionen ska beviljas i form av de minimis-stöd, om den som anställs med subventionen har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen. Det föreslagna tillägget möjliggör långvarig lönesubvention för äldre som varit arbetslösa i minst ett år till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet. När det gäller den ovannämnda målgruppen ska till näringsidkare kunna beviljas lönesubvention i form av stöd enligt gruppundantagsförordningen för högst 12 månader och, om personen varit arbetslös i två år, för högst 24 månader, varefter samma företag inte längre kan beviljas lönesubvention. Om lönesubventionen beviljas i form av de minimis-stöd, ska subventionen kunna bestämmas för en längre tid och den som anställts med subvention ska på nytt kunna anställas med subvention hos samma företag för maximitiden, så länge stödtaken för de minimis-stöd (200 000 euro under tre beskattningsår) inte överskrids.

Enligt gällande 7 kap. 5 § 3 mom. beviljas lönesubventionen inte i form av stöd enligt gruppundantagsförordningen och inte som de minimis-stöd, om den beviljas en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet för läroavtalsutbildning. I 2 mom. i paragrafen föreslås det att lönesubvention för läroavtalsutbildning ska beviljas arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet i form av de minimis-stöd. Ett läroavtal är ett tidsbundet arbetsavtal. Läroavtalsutbildning som leder till en yrkesexamen kan räcka tre år. På grund av EU:s bestämmelser om statligt stöd ska lönesubventionen till en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet beviljas antingen i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd eller som de minimis-stöd. Eftersom stödtiden enligt gruppundantagsförordningen kan vara antingen högst 12 månader eller högst 24 månader, ska lönesubvention för läroavtalsutbildning beviljas som de minimis-stöd.

7 §. Lönekostnader som täcks med lönesubvention. I paragrafen ska föreskrivas om lönekostnader som täcks med lönesubvention. Föreslagna 1 mom. motsvarar delvis gällande 7 kap. 8 § 1 mom. I föreslagna 2 mom. 1 punkten föreslås det att semesterersättning eller motsvarande ersättning inte ska räknas som en lönekostnad som täcks med lönesubvention. Det har inte heller hittills varit möjligt att täcka semesterersättning med lönesubvention, så till denna del motsvarar bestämmelsen gällande praxis.

Momentets 2 punkt motsvarar till sitt sakinnehåll delvis gällande 7 kap. 11 §. Enligt gällande bestämmelser betalas lönesubvention inte för de dagar då arbetsgivaren med stöd av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen har rätt att få dagpenning för lönekostnaderna för den som anställts med subventionen. Eftersom lönesubventionen enligt de föreslagna lönesubventionsbestämmelserna inte längre ska fastställas per dag och enstaka dagar inte längre ska granskas när lönesubventionen betalas ut, utan det som granskas är de lönekostnader som den som anställts med subventionen föranleder för arbetsgivaren, ska enligt den föreslagna 2 punkten, till lönekostnaderna inte räknas lönekostnaderna för den tid arbetsgivaren med stöd av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen har rätt att få dag-

penningsförmåner. Momentets 2 punkt ska dessutom preciseras på så sätt att till lönekostnaderna inte heller ska räknas lönekostnaderna för den tid arbetsgivaren med stöd av 26 § i lagen om olycksfallsförsäkring har rätt att få dagpenning eller ersättning för lönekostnaderna.

Enligt 3 punkten i det föreslagna momentet ska till lönekostnaderna inte räknas den del av lönen som bestäms utifrån resultatet av det arbete som den som anställts med subventionen utför (prestationslön). Till de lönekostnader som täcks med subvention ska endast räknas den del av lönekostnaderna som baserar sig på en på förhand avtalad tim- eller månadslön (tidlön). Om t.ex. lönen för den som anställs med subventionen baserar sig på en fast grundlön och på en provisionslön som betalas utifrån arbetsresultatet, kan endast de kostnader som föranleds av den fasta grundlönen räknas till lönekostnaderna.

8 §. Lönesubventionens belopp och maximitid. I paragrafen ska föreskrivas om lönesubventionens belopp och maximitid. Det föreslås att systemet med lönesubvention ska ändras så att subventionens belopp i regel ska bestämmas utifrån hur länge den som anställs med subventionen har varit arbetslös, i stället för den nuvarande modellen med grunddel och tilläggsdel. Lönesubventionens belopp ska utgöra 30, 40 eller 50 procent av arbetsgivarens lönekostnader för den som anställts med subventionen. Arbets- och näringsbyrån ska alltid innan subvention beviljas bedöma om de allmänna förutsättningarna för beviljande av lönesubvention enligt den föreslagna 2 § uppfylls.

Vid beräkningen av hur länge arbetslösheten har varat, ska beaktas den tid då personen har varit arbetslös på det sätt som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 3 punkten i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Till arbetslöshetstiden kan inte räknas den tid då personen har stått i anställningsförhållande, varit studerande på heltid på det sätt som avses i 2 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller varit sysselsatt på heltid i företagsverksamhet eller eget arbete på det sätt som avses i 2 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Den som har ett anställningsförhållande betraktas dock som arbetslös, om personen är permitterad på heltid eller hans

eller hennes ordinarie arbetstid per vecka är under fyra timmar. T.ex. ska till arbetslöshetstiden räknas den tid då personen har deltagit i träning (jobbsökarträning, karriärträning, arbetsträning) eller prövning (arbetsprövning, utbildningsprövning) enligt lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice eller i rehabiliterande arbetsverksamhet enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001). När lönesubvention beviljas, förutsätts att personen är registrerad som arbetslös arbetssökande.

När lönesubvention beviljas en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet ställer EU:s bestämmelser om statligt stöd vissa begränsningar för såväl subventionens maximibelopp som subventionens maximitid. Den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd möjliggör högst 12 månaders stödperiod för dem som varit arbetslösa i minst 12 månader och högst 24 månaders stödperiod som dem som varit arbetslösa i minst 24 månader. Bara för personer med nedsatt arbetsförmåga kan stödperioden vara längre, i praktiken rentav permanent. För subvention som beviljas i form av de minimis-stöd har satts ett tak i euro (200 000 euro under tre beskattningsår).

I gällande 7 kap. 6 § 1 mom. föreskrivs det om lönesubventionens minimibelopp och definieras lönesubventionens grunddel. Arbetsgivaren beviljas minst lönesubventionens grunddel som är lika stor per dag som den grunddagpenning som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa utan förhöjningsdel och omställningskyddstillägg (32,66 euro per dag år 2014). I 2 mom. i paragrafen föreskrivs om lönesubventionens tilläggsdel och de grunder på vilka tilläggsdelen kan beviljas. Lönesubventionens tilläggsdel kan vara högst 60 procent av beloppet av lönesubventionens grunddel. Enligt 3 mom. i den gällande paragrafen kan subvention beviljas till fullt belopp, om arbetstiden för den som anställs med subventionen under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen. Enligt 4 mom. i paragrafen beviljas lönesubventionen till minskat belopp och relaterad till arbetstiden, om arbetstiden för den som anställs med subventionen är mindre än 85 pro-

cent av den ordinarie arbetstiden i branschen. Enligt 5 mom. i paragrafen kan lönesubvention beviljas till fullt belopp också när arbetstiden är mindre än 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen, om den som anställs med subventionen har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet.

I 1 mom. 1 punkten i den föreslagna paragrafen föreskrivs att lönesubventionens belopp är 30 procent av de lönekostnader som föranleds för arbetsgivaren av den som anställs med subventionen, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös en kortare tid än 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen. Subvention kan beviljas för högst sex månader. Enligt 1 mom. 2 punkten i den föreslagna paragrafen är lönesubventionens belopp 40 procent av lönekostnaderna, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös minst 12 månader under de föregående 14 månaderna. Arbetslösheten behöver inte vara oavbruten, utan arbetslösheten på 12 månader kan också bestå av flera arbetslöshetsperioder. Subvention kan beviljas för högst 12 månader. Enligt 1 mom. 3 punkten i den föreslagna paragrafen är lönesubventionens belopp 50 procent av lönekostnaderna, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös minst 24 månader under de föregående 28 månaderna. Arbetslösheten behöver inte vara oavbruten, utan arbetslösheten på 24 månader kan också bestå av flera arbetslöshetsperioder. Subvention kan beviljas till det belopp som nämns ovan för högst 12 månader, varefter subventionsbeloppet är 30 procent av lönekostnaderna i högst 12 månader.

I 1 mom. 4 punkten i den föreslagna paragrafen föreskrivs om hur en skada eller sjukdom påverkar lönesubventionens belopp och varaktighet. Beloppet av lönesubventionen är 50 procent av lönekostnaderna, om den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i den arbetsuppgift som erbjuds. Arbets- och näringsbyrån ska på de grunder som föreskrivs i 2 § bedöma om den som anställs har en sådan skada eller sjukdom som permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i den ar-

betsuppgift som ansökan om lönesubvention avser. Om arbetsuppgifterna för den som anställs med subventionen ändras, ska skadans eller sjukdomens inverkan på arbetsuppgiften i fråga alltid bedömas på nytt i det skedet då fortsatt lönesubvention söks.

Arbets- och näringsbyrån ska på motsvarande sätt som i nuläget bedöma när det är arbetskraftspolitiskt ändamålsenligt att bevilja lönesubvention, och om subvention beviljas, för hur lång tid det är motiverat att bevilja subvention. Om lönesubvention beviljas, är dock subventionens belopp alltid en fast procentandel av lönekostnaderna, medan beloppet enligt gällande bestämmelser baserar sig på grunddelen och från fall till fall en procentuellt glidande tilläggsdel enligt prövning.

I 2 mom. i den föreslagna paragrafen föreskrivs om grunderna för bestämning av lönesubventionens belopp och maximitid i situationer där lönesubvention beviljas i fler än en period. Lönesubventions belopp och maximitid ska bestämmas enligt situationen för den som anställs med lönesubventionen när det första beslutet om lönesubvention fattades. Om t.ex. lönesubvention beviljas för anställning av en person som varit arbetslös i minst 12 månader för sex månader (den första lönesubventionen) och personen efter det blir arbetslös i åtta månader, kan för anställningen av honom eller henne på nytt beviljas lönesubvention för sex månader (den andra lönesubventionen). Lönesubventionens belopp ska under vardera lönesubventionsperioden vara 40 procent av lönekostnaderna.

9 §. Lönesubventionens belopp och maximitid i vissa fall. I paragrafen ska föreskrivas om lönesubventionens belopp och maximitid i de situationer där det avviki får bestämmelserna i föreslagna 8 §.

I 1 mom. i den föreslagna paragrafen föreskrivs det om lönesubvention till en registrerad förening eller en stiftelse som anställer en i 8 § 1 mom. 3 punkten avsedd arbetslös arbetssökande i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet. Det är fråga om sådana fall där den som anställs med subventionen har varit arbetslös i minst 24 månader under de senaste 28 månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen. Enligt det föreslagna momentet kan lönesubventio-

nen täcka lönekostnaderna i sin helhet till ett belopp som motsvarar högst 65 procents arbetstid, dock högst det maximibelopp som anges i statsbudgeten. I statsbudgeten för 2015 föreslås som maximibelopp 2 000 euro i månaden. Dessutom ska lönesubventionen kunna täcka semesterpenningen till den del som motsvarar 65 procents arbetstid. Lönekostnaderna ska kunna täckas med ovan nämnda belopp under högst 12 månader. Till den del arbetstiden överstiger den ovan nämnda, ska lönesubvention inte kunna beviljas. Om den som anställs med subvention har mer arbetstid, ska arbetsgivaren helt och hållet ansvara för de lönekostnader som överstiger 65 procent. Efter 12 månader ska lönesubventionens belopp vara 30 procent av de lönekostnader som den som anställts med subventionen föranleder för arbetsgivaren, i högst 12 månader. Under de senare 12 månaderna ska lönesubventionen ersätta 30 procent av de faktiska lönekostnaderna.

I 2 mom. i den föreslagna paragrafen föreskrivs det om lönesubvention som beviljas kommuner på grundval av sysselsättningskyldigheten. Föreslagna 2 mom. motsvarar delvis gällande 7 kap. 13 § 1 och 2 mom. Enligt gällande 7 kap. 13 § 2 mom. är lönesubventionens belopp lönesubventionens grunddel förhöjd med en tilläggsdel på 60 procent, om kommunen på grundval av sysselsättningskyldigheten sysselsätter en arbetslös arbetssökande. Den föreslagna paragrafens 2 mom. ska i fråga om lönesubventionens belopp ändras så att kommunen beviljas lönesubvention som utgör 50 procent av lönekostnaderna för den som anställs med subventionen, om kommunen sysselsätter en arbetslös arbetssökande på grundval av sysselsättningskyldigheten.

I 3 mom. i den föreslagna paragrafen föreskrivs det om vissa undantag från lönesubventionens maximitid. Enligt 3 mom. 1 punkten i den föreslagna paragrafen kan lönesubvention beviljas för högst 24 månader i sänder för anställning av en person som har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart före beviljandet av subventionen. Efter att maximitiden gått ut kan subvention omedelbart beviljas på nytt för högst 24 månader, så lönesubventionen kan i praktiken vara permanent för en person

som fyllt 60 år. Om lönesubvention beviljas i flera olika perioder eller beviljas flera olika arbetsgivare och personen mellan perioderna är arbetslös, räcker det för beviljande av en permanent lönesubvention att personen som fyllt 60 år en gång har uppfyllt villkoret att ha varit arbetslös i 12 månader utan avbrott. Till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet ska lönesubvention beviljas i form av de minimis-stöd.

I den föreslagna paragrafen motsvarar 3 mom. 2 punkten i fråga om lönesubventionens tid gällande 7 kap. 9 § 1 mom. 2 punkten och 3 mom. 3 punkten delvis gällande 7 kap. 9 § 2 mom.

I 4 mom. i den föreslagna paragrafen föreskrivs om i sådana situationer som avses i 3 mom. i den föreslagna paragrafen om lönesubventionens belopp där lönesubvention beviljas för en längre tid än 12 månader. Under de första 12 månaderna ska subventionens belopp bestämmas enligt föreslagna 8 § 1 mom. 1–3 punkten, men efter den tiden ska beloppet utgöra 30 procent av lönekostnaderna.

Den föreslagna paragrafens 5 mom. är nytt och avses gälla temporärt under tiden 1.1.2015–31.12.2016. Enligt föreslaget kan lönesubvention beviljas för högst 10 månader, i stället för högst sex månader, för att anställa en person som är under 30 år. Bakom den föreslagna bestämmelsen ligger stödjande av genomförandet av ungdomsgarantin. Med stöd av gällande 9 § 1 mom. kan lönesubvention beviljas för högst 10 månader, om inte personen har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet eller det är fråga om att anställa en arbetsplanerare eller den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom, varvid subventionen kan beviljas för en längre tid. Unga som har ett Sanssi-kort för att främja sysselsättningen och till stöd för jobbsökning på egen hand har i regel varit arbetslösa kortare tid än ett år. Eftersom arbetslöshetsperioderna bland unga huvudsakligen är korta och eftersom lönesubventionens maximitid enligt föreslagna 8 § 1 mom. kan vara högst sex månader för dem som varit arbetslösa kortare tid än ett år, skulle man i de flesta fall inte längre kunna bevilja lönesubvention för 10 månader för att anställa unga per-

soner. Eftersom de ändringar som föreslås gällande tiden inom lönesubventionssystemet i det nuvarande svaga ekonomiska läget kan försvåra genomförandet av ungdomsgarantin, föreslås det att lönesubventionens maximitid för personer under 30 år förblir densamma som nu under åren 2015 och 2016.

10 §. Lönesubvention till sociala företag. I paragrafen ska föreskrivas om villkoren för och beloppet av lönesubvention som beviljas sociala företag. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinnehåll i huvudsak gällande 7 kap. 12 §.

Enligt 12 § 1 mom. i den gällande lagen är lönesubventionens belopp grunddelen förhöjd med en tilläggsdel på 60 procent eller alternativt 50 procent av lönekostnaderna, dock högst 1 300 euro i månaden (så kallad förmånlighetsjämförelse), om det sociala företaget anställer arbetslösa arbetssökande som avses i 1 § 1 eller 2 punkten i lagen om sociala företag. Enligt 1 § 1 punkten i den lagen avses personer som har en skada eller sjukdom som försvårar deras sysselsättning, eller enligt 2 punkten personer som har varit arbetslösa arbetssökande utan avbrott i 12 månader eller som i flera perioder av arbetslöshet har varit arbetslösa arbetssökande i sammanlagt minst 12 månader och på grundval av upprepade arbetslöshet och den tid arbetslösheten totalt har varat kan jämföras med arbetssökande som utan avbrott varit arbetslösa i 12 månader.

Den föreslagna paragrafens 1 mom. motsvarar gällande 7 kap. 12 § 1 mom. I momentet ska föreskrivas om lönesubventionens belopp i situationer där den som anställs med subventionen är en arbetslös arbetssökande som avses i 1 § 2 punkten i lagen om sociala företag. Enligt det föreslagna 1 mom. ska lönesubventionens belopp vara 50 procent av lönekostnaderna, dock högst 1 300 euro i månaden, om ovannämnda belopp är högre än beloppet enligt föreslagna 8 § 1 mom. 2 punkten (40 procent av lönekostnaderna). Eftersom lönesubventionens belopp enligt föreslagna 8 § 1 mom. 4 punkten är 50 procent av lönekostnaderna, om den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i de arbetsuppgifter som erbjuds, finns det inte längre något be-

hov att i det föreslagna 1 mom. särskilt föreskriva om beloppet av den subvention som beviljas sociala företag i ovannämnda situation.

Den föreslagna paragrafens 2 mom. motsvarar till sitt sakinnehåll gällande 7 kap. 12 § 3 mom. Till ett socialt företag ska lönesubvention på motsvarande sätt som nu kunna beviljas för högst 36 månader i sänder, om företaget anställer en arbetslös arbetssökande med en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i den arbetsuppgift som erbjuds.

Den föreslagna paragrafens 3 mom. motsvarar till sitt sakinnehåll gällande 7 kap. 12 § 4 mom. I gällande 7 kap. 12 § 4 mom. föreskrivs det om maximitiden för högsta förhöjda lönesubvention till sociala företag. Högsta förhöjda lönesubvention kan enligt gällande bestämmelser beviljas ett socialt företag för högst 24 månader, om företaget anställer en arbetslös arbetssökande som har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet. Eftersom begreppen 'grunddel och tilläggsdel' och 'högsta förhöjda lönesubvention' inte finns i det föreslagna systemet med lönesubvention, innehåller det föreslagna 3 mom. en bestämmelse om att sociala företag med avvikelse från andra företag kan beviljas lönesubvention som utgör 50 procent av lönekostnaderna, för högst 24 månader. Det ovannämnda gäller bara sådana personer som anställs med subvention som har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet.

11 §. Tillfälligt avbrott. I paragrafen ska föreskrivas om tillfälligt avbrott i lönesubventionen och momentet motsvarar till sitt sakinnehåll i regel gällande 9 § 4 mom. Maximitiden för lönesubvention löper inte, om utbetalningen av lönesubvention är avbruten. I de gällande bestämmelserna förutsätts att stödtagaren ber om att utbetalningen avbryts tillfälligt. Enligt den föreslagna paragrafen ska utbetalningen av lönesubventionen avbrytas, om arbetet och lönebetalningen varit avbrutna i minst en månad. Enligt gällande 9 § 4 mom. kan utbetalningen av lönesubvention och maximitiden avbrytas tillfälligt, om arbets- och näringsbyrån bedömer att det finns ett giltigt skäl till avbrottet. Enligt för-

slaget ska det alltid göras ett tillfälligt avbrott, om arbetet och lönebetalningen faktiskt varit avbrutna i minst en månad. Närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter ska fatta beslut om att utbetalningen avbryts.

12 §. Förnyad beräkning av maximitiden. I paragrafen ska föreskrivas om förnyad beräkning av maximitiden för lönesubvention efter att personen varit i lönesubventionerat arbete under maximitiden. I gällande 7 kap. 10 § 1 mom. föreskrivs att efter att maximitiden gått ut, kan lönesubvention inte beviljas på nytt för att anställa samma person förrän personen har varit arbetslös arbetssökande i minst fem månader under de senaste sex månaderna (så kallad paustid). Enligt 1 mom. i den föreslagna paragrafen kan lönesubvention efter att maximitiden gått ut beviljas först efter att personen varit arbetslös arbetssökande i minst 10 månader under de 12 månader som föregår beviljandet av lönesubvention. Paustiden föreslås bli förlängd, eftersom lönesubventionen är avsedd som ett tillfälligt stöd som sänker tröskeln för anställning. Avsikten är att personens yrkeskompetens ska förbättras under det lönesubventionerade arbetet, så att personen efter perioden med lönesubvention har förutsättningar att få sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden. Med beaktande av de ovannämnda målen är det inte ändamålsenligt att en persons sysselsättning stöds med lönesubventionsperioder med en kort tid av arbetslöshet emellan.

I 1 mom. i paragrafen ska det också föreskrivas att maximitiderna börjar räknas om från början alltid när det har gått 24 månader från det att den sista perioden med lönesubvention gått ut. Bestämmelsen är ny. I gällande 7 kap. 10 § föreskrivs det inte om förnyad beräkning av maximitider när personen varit i lönesubventionerat arbete, men den föreskrivna maximitiden inte har gått ut. I praktiken kan en period med lönesubvention som inföll flera år tidigare, i dessa fall påverka att lönesubvention även efter en lång arbetslöshetsperiod utan avbrott kan beviljas bara för den tid som återstår av maximitiden, som kan vara mycket kort.

Det föreslagna 2 mom. motsvarar till sitt sakinnehåll i huvudsak den sista meningen i gällande 10 § 1 mom. En 10 månaders tid som arbetslös arbetssökande enligt det föreslagna 1 mom. ska på motsvarande sätt som i nuläget inte förutsättas, om den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i den arbetsuppgift som erbjuds eller om det är fråga om lönesubvention som beviljas för läroavtalsutbildning. Paustiden ska inte heller tillämpas i situationer där lönesubvention beviljas för anställning av en sådan person som fyllt 60 år som varit arbetslös i minst ett år utan avbrott innan det lönesubventionerade arbetet börjar.

13 §. Hur annat stöd påverkar utbetalningen av lönesubvention. I paragrafen ska föreskrivas om lönesubventionens maximibelopp i situationer där arbetsgivaren utöver lönesubvention har beviljats också annat stöd för samma lönekostnader. Paragrafens 1 mom. motsvarar den första meningen i gällande 7 kap. 8 § 1 mom. På motsvarande sätt som nu ska lönesubventionen tillsammans med andra stöd som betalas för samma lönekostnader inte i något fall få överstiga arbetsgivarens lönekostnader för den som anställts med subventionen.

I 2 mom. i den föreslagna paragrafen föreskrivs det att i fråga om maximibeloppet för lönesubvention som betalas till en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet ska tillämpas vad som föreskrivs om kumulering av stöd i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd. Om kumuleringen av stöd föreskrivs i artikel 8 i ovannämnda förordning. Lönesubvention som har beviljats enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd får inte tillsammans med andra stöd som beviljats för samma lönekostnader i form av stöd enligt gruppundantagsförordningen eller stöd enligt de minimis-förordningen överstiga 50 procent av lönekostnaderna när lönesubventionen har beviljats för anställning av en arbetslös arbetssökande som avses i föreslagna 6 § 1 mom. 2—6 punkten. Om lönesubvention har beviljats på basis av en skada eller sjukdom får beloppet av lönesubventionen och andra stöd som beviljats i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen

om statligt stöd eller som stöd enligt de minimis-stöd inte överstiga 100 procent av lönekostnaderna.

I 3 mom. i den föreslagna paragrafen föreskrivs det att om lönesubventionen tillsammans med andra stöd som beviljats för samma lönekostnader överstiger arbetsgivarens lönekostnader för den som har anställts med subventionen eller de maximibelopp som föreskrivs i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd, dras från lönesubventionen av den del som överstiger maximibeloppet.

14 §. Hinder för utbetalning av lönesubvention. Den föreslagna paragrafen är ny.

I gällande 7 kap föreskrivs om villkoren för beviljande av lönesubvention men inte om villkoren för betalning av lönesubvention. Arbets- och näringsbyrån beviljar lönesubvention och närings-, trafik- och miljöcentralen betalar subventionen. Utbetalningsuppgifterna överförs vid ingången av 2015 till närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas kommande utvecklings- och förvaltningscenter. Enligt gällande 7 kap. 1 § 4 mom. och föreslagna 7 kap 2 § 2 mom. kan arbets- och näringsbyrån i samband med beviljandet av lönesubvention ställa villkor som behövs med tanke på den som anställs med subventionen och syftet med subventionen. Om närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter konstaterar att de villkor som arbets- och näringsbyrån ställt för lönesubventionen inte har följts eller att förutsättningarna för beviljande av lönesubvention i fråga om arbetsgivaren eller anställningsförhållandet inte uppfylls eller att lönesubventionen t.ex. har beviljats på felaktiga grunder eller till ett för stort belopp, ska det kunna förvägras antingen för en viss utbetalningsperiod eller för hela stödperioden. Detta förutsätter att det i lönesubventionsbestämmelserna föreskrivs om hinder för utbetalning av lönesubvention.

I 1 punkten i den föreslagna paragrafen föreskrivs det att lönesubvention inte betalas, om den som får subventionen inte följer de villkor som ställs i beslutet om lönesubvention. Enligt föreslagna 2 § 2 mom. kan arbets- och näringsbyrån när den beviljar lönesubvention ställa behövliga villkor för att få

subventionen med avseende på den som anställs med subventionen och syftet med subventionen. Enligt 2 punkten ska lönesubvention inte betalas om det efter beviljandet av lönesubvention framgår att förutsättningarna för beviljande av lönesubvention inte har uppfyllts vid tidpunkten för beviljandet av stödet eller därefter. Subvention ska inte betalas om förutsättningarna enligt föreslagna 3 § som gäller arbetsgivaren, förutsättningarna enligt föreslagna 4 § som gäller anställningsförhållandet eller förutsättningarna enligt föreslagna 5 § som gäller överföring av den som anställts med subventionen inte har uppfyllts vid tidpunkten för beviljandet av subventionen eller uppfylls när subventionen ska betalas. I 3 punkten i paragrafen ska föreskrivas att lönesubvention inte betalas om subventionen har beviljats felaktigt, till ett för stort belopp eller utan grund. Felaktigt eller till för stort belopp beviljad lönesubvention är det fråga om t.ex. i situationer där lönesubventionen har beviljats till ett större belopp eller för en längre tid än vad som skulle ha varit möjligt enligt bestämmelserna. Felaktigt beviljad lönesubvention är det också fråga om ifall lönesubvention till en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet har beviljats i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen, fastän subventionen borde ha beviljats i form av de minimis-stöd. Utan grund har lönesubvention beviljats om subventionen enligt bestämmelserna inte alls skulle ha kunnat beviljas, eftersom stödtagaren, användarföretaget eller den som anställs med subventionen inte uppfyller förutsättningarna enligt 7 kap. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

Den föreslagna paragrafen ersätter gällande 7 kap. 11 §, vars rubrik är 'Ersättningsdagar som berättigar till lönesubvention'. I det föreslagna systemet med lönesubvention ska enstaka dagar som ersätts inte längre påverka lönesubventionens belopp, och i paragrafen ska därför inte längre föreskrivas om ersättningsdagar som berättigar till lönesubvention.

15 §. *Anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar.* I paragrafen ska föreskrivas om anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar för lönekostnader

som föranleds av att arbetslösa arbetssökande anställs. Paragrafen motsvarar i huvudsak gällande 7 kap. 14 §. Paragrafen ska preciseras på så sätt att av anslagen kan betalas lönekostnaderna för en arbetstagare i sin helhet, dock högst det maximibelopp som anges i statsbudgeten. År 2014 har i statsbudgeten som maximibelopp angetts 3 100 euro i månaden. I statsbudgeten för 2015 föreslås som maximibelopp 3 100 euro i månaden.

I den föreslagna paragrafen föreskrivs inte att av anslaget utöver lönekostnaderna kan betalas andra kostnader som föranleds av att arbete ordnas. I praktiken föranleds andra kostnader av t.ex. anskaffning av verktyg eller av arbetsresor. Eftersom den ekonomiska betydelsen av ersättning för kostnader som föranleds av att arbete ordnas har varit obetydlig för statliga ämbetsverk och inrättningar, föreslås det att ersättningen för dessa kostnader slopas.

När det i föreslagna 3 § 2 mom. hänvisas till den lagstiftning som ska iakttas i anställningsförhållanden, iakttas för de statliga ämbetsverkens och inrättningarnas del tidsfristerna enligt 32 § i statstjänstemannalagen (750/1994). På motsvarande sätt som det i föreslagna 4 § 1 mom. förutsätts att arbetsgivaren betalar lön minst enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet, förutsätts det att statliga ämbetsverk och inrättningar betalar lön enligt det statliga tjänste- och arbetskollektivavtal som tillämpas på tjänste- eller arbetsavtalsförhållandet i fråga.

8 kap. **Service för inledning och utveckling av företagsverksamhet**

4 §. *Startpengens belopp och ersättningsdagar.* Till sitt sakinnehåll motsvarar paragrafen gällande 8 kap. 4 §. I 1 mom. i paragrafen ska göras en teknisk ändring, eftersom omställningsskyddstillägget enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa har slopats.

11 kap. **Sysselsättningsskyldigheten samt tilläggsstöd som beviljas kommuner**

Kapitlets rubrik ska ändras så att den regionala garantin inte nämns i rubriken.

1 §. *Att ordna möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete.* Det föreslås att gällande 11 kap. 1 § 1 och 2 mom. preciseras så att ordnandet av möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete som avses i 1 mom. och möjlighet till sysselsättningsfrämjande service eller lönesubventionerat arbete som avses i 2 mom. gäller bara dem som fått maximalbeloppet av arbetslöshetsdagpenningen för löntagare. Skyldigheten kan bara omfatta dem som enligt bestämmelser som gällde före reformen av utkomstskyddet för arbetslösa som infördes 1997 skulle ha varit berättigade till tilläggsdagar av utkomstskyddet för arbetslösa. Eftersom företagare inte hade rätt till tilläggsdagar, omfattas de som fått arbetslöshetsdagpenning för företagare inte av sysselsättningsskyldigheten. Den föreslagna ändringen motsvarar gällande praxis. I 3 mom. i den föreslagna paragrafen görs en teknisk ändring. Om kommunens rätt att få lönesubvention med stöd av sysselsättningsskyldigheten föreskrivs i föreslagna 7 kap. 9 § 2 mom.

3 §. *Regionala aspekter och regional garanti.* Gällande 11 kap. 3 § föreslås bli upphävd som onödig, eftersom den regionala garantin förslås bli slopad.

12 kap. **Genomförande av offentlig
arbetskrafts- och företagsser-
vice och tillhörande samarbete**

6 §. *Rätt att få uppgifter.* Föreslagna 12 kap. 6 § 3 mom. motsvarar i huvudsak till sitt sakinnehåll gällande 12 kap. 6 § 3 mom. Enligt den gällande bestämmelsen har arbetsgivaren för att fullfölja den skyldighet som anges i 6 kap. 6 § i arbetsavtalslagen och i 7 kap. 9 § i lagen om sjöarbetsavtal oberoende av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt av arbets- och näringsmyndigheterna få information om huruvida en person som arbetsgivaren namngett är arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån. I ovannämnda bestämmelser föreskrivs det om arbetsgivarens skyldighet att först erbjuda arbetstagare som sagts upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker arbete, om arbetsgivaren behöver fler arbetstagare. Eftersom bestämmelserna i arbetsavtalslagen

inte tillämpas i fråga om arbetstagare i tjänsteförhållande hos kommuner och statliga ämbetsverk och inrättningar, föreslås det att 6 § 3 mom. ändras på så sätt att arbetsgivaren ska ha rätt att få motsvarande information för fullgörande av återanställningsskyldigheten också i fråga om personer som varit anställda i tjänsteförhållande. Om den återanställningsskyldighet som gäller kommunala arbetsgivare föreskrivs i 46 § i lagen om kommunala tjänsteinnehavare (304/2003) och om den återanställningsskyldighet som gäller statliga arbetsgivare föreskrivs i 32 § i statstjänstemannalagen (750/1994). Återanställningstiden enligt statstjänstemannalagen är 24 månader. I 62 § i kyrkolagen (1054/1993) föreskrivs om återanställningsskyldigheten för arbetsgivare inom den evangelisk-lutherska kyrkan.

I 3 mom. i paragrafen ska tilläggas att arbetsgivaren för att uppfylla det villkor för beviljande av lönesubvention som anges i föreslagna 7 kap. 3 § 2 mom. ska ha rätt att få information om huruvida en person som arbetsgivaren namngett och vars anställningsförhållande upphört under de 12 månader som föregått ansökan om lönesubvention är arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån. I detta avseende gäller den föreslagna bestämmelsen endast arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet.

9 §. Finansiering av stöd och ersättningar. I regeringens proposition med förslag till budget för 2015 föreslås det att den andel av anslagen för arbetsmarknadsstöd som används till finansiering av lönesubvention och startpeng ska överföras från arbetsmarknadsstödsmomentet (33.20.52) under social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel till moment 32.30.51 (offentlig arbetskrafts- och företagsservice) för arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde. Efter överföringen finns alla anslag som används till lönesubvention och startpeng under samma moment i budgeten. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig.

14 kap. **Sökande av ändring**

1 §. *Omprövningsbegäran och besvär.* Föreslagna 14 kap. 1 § 3 mom. 2 punkten mot-

svarar till sitt sakinnehåll gällande 14 kap. 1 § 3 mom. 2 punkten i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

1.2 Lag om temporär ändring av 13 kap. 6 § i arbetsavtalslagen

13 kap. Särskilda bestämmelser

6 §. Bestämmelsernas tvingande natur. I paragrafen föreskrivs om arbetsavtalslagens bestämmelsers tvingande natur. Enligt 1 mom. i paragrafen är ett avtal som inskränker de rättigheter och förmåner som enligt denna lag tillkommer arbetstagare ogiltigt, om inte något annat följer av denna lag. Genom bestämmelsen förtydligades att bestämmelsernas tvingande natur och möjligheten för arbetsavtalsparterna att avtala om något annat ska kunna läsas direkt i bestämmelserna. Bestämmelser om kollektivavtalsparternas möjlighet att avtala på ett sätt som avviker från lagen finns i 7 § i kapitlet.

Arbetsavtalslagens bestämmelser om skyldighet att erbjuda arbete är i stor utsträckning tvingande. Bara till vissa delar kan det avtalas något annat genom kollektivavtal mellan riksomfattande parter. Arbetsavtalslagens bestämmelser om skyldighet att erbjuda arbete finns i 5 kap. (permittering), i 6 kap. (skyldighet att återanställa efter att anställningsförhållandet upphört) och i 7 kap. (kollektivbaserade uppsägningar). Dessutom föreskrivs i 2 kap. i lagen om arbetsgivarens skyldighet att erbjuda deltidsanställda mer arbete. Genom arbetsgivarens skyldighet att erbjuda arbete skyddas rätten till arbete och lön för dem som är anställda hos arbetsgivaren. I första hand ska arbete erbjudas permitterade anställda hos arbetsgivaren, därefter är deltidsanställda berättigade till mer arbete och i sista hand ska arbete erbjudas dem som omfattas av återanställningsskyldigheten. Det arbete som står till buds för uppsagda ska naturligtvis erbjudas under hela uppsägningstiden, det vill säga tills anställningsförhållandet upphör. Iakttagandet av uppsägningstiden och den lönebetalningsskyldighet som hänför sig till tiden är förenade med sanktioner enligt 6 kap. 4 §. Enligt 11 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice har kommunerna skyldighet att ordna arbete i sex

månader för de personer i åldern 57—59 år vars rätt till arbetslöshetsdagpenning har upphört efter att maximitiden (500 dagar) har gått ut och som inte har fått sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden. Kommunen har rätt att få lönesubvention för dem som anställts på basis av sysselsättningsskyldigheten. Förpliktelsearbete är en subjektiv rätt för arbetslösa arbetssökande och kommunen har en lagstadgad skyldighet att ordna arbete. Skyldigheten att erbjuda arbete enligt arbetsavtalslagen kan dock i praktiken medföra att kommunen inte kan ordna förpliktelsearbete och kan på grund av detta bli skadeståndsskyldig till den som har rätt till förpliktelsearbete. Om kommunen ordnar förpliktelsearbete utan att först erbjuda arbete åt sina deltidsanställda, permitterade eller uppsagda, kan kommunen bli skadeståndsskyldig gentemot dessa arbetstagare.

Registrerade föreningar och stiftelser anställer i regel arbetslösa arbetssökande som under minst 500 dagar har fått arbetslöshetsförmån på grund av arbetslöshet. För dem kan föreningarna och stiftelserna få högsta förhöjda lönesubvention. Med den högsta förhöjda lönesubventionen kan de täcka lönekostnaderna i sin helhet. Högsta förhöjda lönesubvention (cirka 1330 euro/mån) räcker för att täcka lönekostnaderna för deltidsarbete med en veckoarbetstid på cirka 22—25 timmar.

Om arbetsgivaren behöver fler arbetstagare för uppgifter som är lämpliga för sådana arbetstagare som redan arbetar på deltid, ska arbetsgivaren enligt 2 kap. 5 § i arbetsavtalslagen först erbjuda sina deltidsanställda mera arbete. Om en förening eller en stiftelse inte erbjuder deltidsanställda mera arbete, kan lönesubvention inte beviljas. Eftersom föreningar och stiftelser av ekonomiska orsaker inte kan erbjuda heltidsarbete åt deltidsanställda som anställts med lönesubvention, hindrar skyldigheten att erbjuda arbete enligt arbetsavtalslagen att lönesubvention används för att skapa arbetsmöjligheter för deltidsanställda på den så kallad övergångsarbetsmarknaden.

För att kommuner som omfattas av sysselsättningsskyldigheten ska kunna fullgöra sin sysselsättningsskyldighet enligt lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice och

för att föreningar och stiftelser med lönesubvention ska kunna erbjuda deltidarbete i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet, föreslås det att ett nytt 2 mom. ska fogas till arbetsavtalslagens bestämmelse om bestämmelsers tvingande natur.

Enligt momentet får registrerade föreningar eller stiftelser, oberoende av skyldigheten att erbjuda mer arbete enligt 2 kap. 5 § och skyldigheten att återanställa enligt 6 kap. 6 § samt arbetsgivarens skyldighet att erbjuda permitterade arbetstagare arbete, anställa en person som uppfyller förutsättningarna enligt 7 kap. 8 § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice.

Bestämmelsens tillämpningsområde ska vara avgränsat till sådana uppgifter i registrerade föreningar och stiftelser som inte betraktas som näringsverksamhet och som föreningen eller stiftelsen med hjälp av lönesubvention erbjuder personer som varit arbetslösa i minst två år. Föreningar och stiftelser kan få lönesubvention även för uppgifter som kan anses hänföra sig till bedrivande av näringsverksamhet. I de sist nämnda situationerna kan inte lönekostnaderna i sin helhet täckas med lönesubvention och avvikelser från arbetsavtalslagens bestämmelser om skyldighet att erbjuda arbete ska inte gälla dessa situationer.

Rätten att avvika från skyldigheten att erbjuda arbete enligt arbetsavtalslagen ska även gälla för kommuner, när de fullgör den sysselsättningsskyldighet som anges i 11 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Genom denna bestämmelse elimineras motstridigheten mellan bestämmelserna i arbetsavtalslagen och bestämmelserna i lagen om arbetskrafts- och företagsservice.

En kommun som fullgör sin sysselsättningsskyldighet får dock inte med den som sysselsätts avtala om en uppgift från vilken kommunen har permitterat sin egen arbetstagare. Bestämmelsen ska alltså inte göra det möjligt för kommuner att först av ekonomiska orsaker permittera personal i någon uppgift och sedan för samma tid och i samma uppgifter med lönesubvention anställa personer som omfattas av förpliktelsesysselsättningen. Den som ska sysselsättas får således inte när ett visstidsavtal börjar gälla placeras

i en sådan uppgift från vilken kommunens anställda då är permitterade eller i fråga om vilka tiden för meddelande om permittering pågår. Således kan man inte kringgå bestämmelsen enbart genom att välja lämpligt datum för avtalet om förpliktelsesysselsättning med arbetstagaren.

Kommunens rätt enligt bestämmelsen att anställa förpliktelsesysselsatta bedöms enligt förhållandena vid anställningstidpunkten. När en kommun ingår ett arbetsavtal för viss tid med den som sysselsätts, förbinder sig kommunen att för sex månader erbjuda den som sysselsatts sådana uppgifter som fastställs i arbetsavtalet. Om kommunen under tiden för ett avtal som kommunen ingått med en person som omfattas av sysselsättningskyldigheten blir tvungen att permittera personal, kan kommunen låta den förpliktelsesysselsatta utföra uppgifter enligt personens arbetsavtal till avtalsförhållandets utgång.

Bestämmelsen i det föreslagna 2 mom. ger rätt att avvika från arbetsgivarens skyldighet att erbjuda arbete i noggrant avgränsade situationer. Avvikelse från skyldigheten att erbjuda arbete på det sätt som föreskrivs i momentet ger således inte rätt till skadestånd för arbetsgivarens egna deltidanställda, permitterade eller arbetstagare som omfattas av återanställningsskyldigheten.

Den föreslagna lagen ska vara temporär och i kraft till utgången av 2016.

1.3 Lag om upphävande av 7 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

7 kap. Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

1 §. *Det föreslås att 7 kap. 3 § 3 mom. i lagen upphävs.* I regeringens proposition med förslag till budget för 2015 föreslås det att den andel av anslagen för arbetsmarknadsstöd som används till finansiering av lönesubvention ska överföras från arbetsmarknadsstödsmomentet (33.20.52) under social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel till moment 32.30.51 (offentlig arbetskrafts- och företagsservice) för arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde. Eftersom löne-

subvention inte längre ska finansieras med anslag för arbetsmarknadsstöd, är momentet onödigt.

2 §. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2015.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Den föreslagna lagen om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice påverkar bestämmelserna på förordningsnivå. I statsrådets gällande förordning om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (1073/2012) föreskrivs det om förutsättningarna för beviljande av, ansökan om och utbetalning av lönesubvention samt om kontroll av anslag som anvisats statliga ämbetsverk eller inrättningar. Avsikten är att förordningen ska ändras så att den motsvarar propositionens förslag om en reform av systemet med lönesubvention och ändring av villkoren för beviljande av lönesubvention.

Enligt 7 kap. 2 § 3 mom. 2 punkten i den gällande lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice beviljas lönesubvention inte, om arbetsgivaren får annat statligt stöd för samma tid för lönekostnaderna för den som anställs med subventionen. Enligt 7 kap. 2 § 4 mom. i den lagen får bestämmelser om undantag från de förutsättningar som föreskrivs i 3 mom. 2 punkten utfärdas genom förordning av statsrådet. I 13 § i statsrådets förordning har föreskrivits om vissa undantag. Lönesubvention kan enligt 13 § 1 mom. i förordningen beviljas även om arbetsgivaren får utbildningsersättning med stöd av läroavtal. Dessutom kan lönesubvention beviljas såsom högsta förhöjda lönesubvention, även om arbetsgivaren för lönekostnaderna för en person som anställs med lönesubvention får understöd från Penningautomatföreningen eller understöd som betalas av tipsmedel. Eftersom det föreslås att villkoren för beviljande av lönesubvention ändras på så sätt att annat statligt stöd inte längre ska utgöra ett hinder för beviljande av lönesubvention, behöver bestämmelser om detta inte längre utfärdas genom förordning. I 13 § 2 mom. i den gällande förordningen föreskrivs det om förutsättningarna för beviljande av lönesubvention

för läroavtalsutbildning. För att lönesubvention ska beviljas för läroavtalsutbildning, förutsätts att en behörig utbildningsinspektör har gett ett utlåtande om att utbildningen lämpar sig att genomföras som läroavtalsutbildning. I syfte att minska det administrativa arbetet föreslås det att utlåtande av en utbildningsinspektör inte längre ska behövas. För beviljande av lönesubvention ska det räcka med att arbetsgivaren i samband med den första utbetalningsansökan presenterar arbets- och näringsmyndigheten en kopia av läroavtalet. Förordningens 13 § ska upphävas.

I 14 § i förordningen föreskrivs det om beviljande av lönesubvention till flera arbetsgivare för anställning av samma arbetslösa arbetssökande. I den gällande förordningen förutsätts det att arbetstiden för den som ska anställas med subventionen under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen. Den högsta förhöjda lönesubventionen kan dock beviljas och betalas, även om arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är kortare än 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen. Eftersom det i det föreslagna 7 kap. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice inte ska ställas en viss minimiarbets tid som villkor för beviljande av lönesubvention, ska bestämmelser om detta inte längre utfärdas genom förordning. Lönesubvention ska dock även i fortsättningen kunna beviljas flera arbetsgivare för anställning av samma arbetslösa arbetssökande. Förordningens 14 § ska upphävas.

I 15 § i den gällande förordningen föreskrivs det om högsta förhöjda lönesubvention till olika arbetsgivare. Eftersom beloppet av lönesubventionen enligt förslaget alltid ska vara en procentuell andel av arbetsgivarens lönekostnader för den som anställs med subventionen och propositionen inte innehåller bestämmelser om högsta förhöjda lönesubvention ska 15 § i förordningen upphävas.

Enligt 16 och 17 § i förordningen ska utbetalningsansökan om lönesubvention och statliga ämbetsverks eller inrättingars månatliga uppgifter om användningen av sysselsättningsanslagen lämnas till arbets- och näringsbyrån, som betalar ut lönesubventionen och kontrollerar användningen av sysselsätt-

ningsanslagen. Vid ingången av 2015 överförs ovannämnda uppgifter till närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas kommande utvecklings- och förvaltningscenter. Förordningen föreslås bli ändrad så att utbetalningsansökningarna om lönesubvention och de statliga ämbetsverkens eller inrättningarnas månatliga uppgifter ska lämnas till utvecklings- och förvaltningscentret.

I propositionen med förslag till ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice ingår på motsvarande sätt som nu ett bemyndigande att utfärda förordning som gäller överföring av den som anställts med subvention till uppgifter hos någon annan arbetsgivare (användarföretag). I den gällande förordningen har inte utfärdats närmare bestämmelser om förutsättningarna för överföring av den som anställs med subvention. Enligt föreslagna 7 kap. 5 § 2 mom. får närmare bestämmelser om förutsättningar för överföring av den som anställts med subvention utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning ska vid behov kunna utfärdas bestämmelser som gäller alla arbetsgivare om anställningsförhållandets minimilängd som förutsättning för överföring av den som anställts med subvention till uppgifter hos användarföretaget.

I propositionen föreslås det att 11 kap. 3 §, där det föreskrivs om kommunernas regionala garanti, ska upphävas. Eftersom den regionala garantin slopas, upphävs statsrådets förordning om arbetsmarknadsregioner (1074/2012), som har utfärdats med stöd av 11 kap. 3 § 1 mom. i ovannämnda lag.

3 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2015.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De föreslagna ändringarna hänför sig särskilt till de grundläggande fri- och rättigheterna enligt 6 § och 18 § 2 mom. i grundlagen. Enligt 6 § i grundlagen är alla lika inför

lagen. Ingen får utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person. Enligt 18 § 2 mom. i grundlagen ska det allmänna främja sysselsättningen och verka för att alla tillförsäkras rätt till arbete.

Bestämmelsen om främjande av sysselsättning är till sin natur ett grundlagsenligt uppdrag som riktar sig till det allmänna. Bestämmelsen tar inte ställning till det urval av metoder som ska användas i skötseln av sysselsättningen utan ger det allmänna ett stort spelrum i dess prövning av hur sysselsättningen bäst kan främjas. Skyldigheten att främja sysselsättningen betyder också att det allmänna ska sträva efter att hindra uppkomsten av grupper som permanent är utan arbete. Förslagets centrala mål är att främja sysselsättningen av långtidsarbetslösa och på så sätt trygga deras rätt till arbete. Ju längre personen har varit arbetslös, till desto större belopp och för desto längre tid ska lönesubvention kunna beviljas. Syftet är också att främja partiellt arbetsföras sysselsättning och rätt till arbete genom att vid beviljande av lönesubvention beakta den nedsättning av produktiviteten som skadan eller sjukdomen orsakar. Dessutom ska i propositionen beaktas att unga och äldre har en svagare ställning på arbetsmarknaden än andra åldersgrupper.

Enligt föreslagna 7 kap. 9 § 5 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice kan lönesubvention beviljas för högst tio månader för att anställa en person under 30 år som varit arbetslös mindre än 12 månader. För anställning av andra personer som varit arbetslösa mindre än ett år ska maximitiden för lönesubventionen vara sex månader. Undantaget ska gälla i två år. Undantaget innebär att personer under 30 år som varit arbetslösa mindre än ett år ska ha möjlighet till ett långvarigare subventionerat arbete än andra som varit arbetslösa mindre än ett år.

Grundlagsutskottet har i samband med sysselsättningslagstiftningen ansett att det rådande läget i fråga om ungdomsarbetslöshet vid sidan om vissa andra faktorer är ett godtagbart skäl för särbehandling av personer under 25 år när det har gällt att ställa strängare krav för arbetsmarknadsstöd till ungdomar

(GrUU 17/1996 rd, GrUU 46/2002 rd). På motsvarande sätt har grundlagsutskottet i sitt utlåtande GrUU 11/2010 ansett att målet att förebygga förlängd arbetslöshet genom att särskilt främja nytexaminerade ungdomars placering på arbetsmarknaden under den pågående recessionen har varit ett godtagbart skäl för särbehandling av personer under 25 år.

Enligt Statistikcentralens arbetskraftsundersökning har arbetslöshetsgraden i de yngsta åldersgrupperna under de senaste åren varit betydligt högre än i andra åldersgrupper (i åldern 15—19 år cirka 30 procent och i åldern 20—24 år 15—17 procent). Också i åldergruppen 25—29 år har arbetslöshetsgraden varit något högre (9—10 procent) än i de äldre 5-åriga åldersgrupperna, där arbetslöshetsgraden har varierat mellan 5 och 7 procent. Fastän sysselsättningslagstiftningen med unga i allmänhet avser personer under 25 år, gäller ungdomsgarantin förutom personer under 25 år dessutom nytexaminerade personer i åldern 25—29 år. Den föreslagna tillfälliga förlängningen av lönesubventionens maximitid ger möjlighet att främja ungdomsgarantin och förebygga en ökning av ungdomsarbetslösheten.

Enligt föreslagna 7 kap. 9 § 3 mom. 1 punkten i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice ska en person som har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen, kunna beviljas lönesubvention för längre tid än andra. Lönesubvention ska kunna beviljas för 24 måna-

der i sänder, men subventionen kan i praktiken vara permanent, eftersom det ska vara möjligt att bevilja den på nytt utan arbetslöshet mellan stödperioderna. Bestämmelserna försätter personer som fyllt 60 år på grund av åldern i en bättre ställning än andra arbetslösa, eftersom de kommer att ha möjlighet att bli sysselsatta med hjälp av lönesubvention för en lång tid, till och med permanent.

De äldres andel av de långtidsarbetslösa är betydande. År 2013 utgjorde personer som fyllt 55 år över 50 procent av dem som hade varit arbetslösa utan avbrott minst ett år och cirka 65 procent av dem som hade varit arbetslösa utan avbrott i två år. Den förlängda arbetslösheten är dock speciellt koncentrerad till personer över 60 år, eftersom de som hade fyllt 60 år utgjorde cirka 65 procent av de äldre som hade varit arbetslösa över ett år och över 70 procent av dem som hade varit arbetslösa utan avbrott över två år. Att sysselsätta personer över 60 år är betydligt svårare än att sysselsätta andra åldersgrupper. Deras sysselsättning kan främjas genom en långvarig lönesubvention.

Regeringen anser att det i propositionen inte föreslås sådana ändringar som skulle medföra att den inte kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Eftersom grunderna för beviljande av lönesubvention dock kommer att förändras avsevärt, anser regeringen det önskvärt att grundlagsutskottets utlåtande om propositionen begärs.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012) 11 kap. 3 § och 12 kap. 9 §,

ändras 1 kap. 3 § 1 mom. 8 och 9 punkten och 3 § 2 mom., 4 kap. 7 § 2 mom. 1 punkten, 7 kap. 1—8 §, 9 § 1—4 mom., temporärt 9 § 5 mom. samt 10—14 §, 8 kap. 4 § 1 mom., rubriken för 11 kap. och 11 kap. 1 § 1—3 mom., 12 kap. 6 § 3 mom. samt 14 kap. 1 § 3 mom. 2 punkten, av dem 4 kap. 7 § 2 mom. 1 punkten och 7 kap. 2 och 4 § sådana de lyder i lag 390/2014, 7 kap. 8 § sådana de lyder delvis ändrad i lag 390/2014, 11 kap. 1 § 1—3 mom. sådana de lyder i lag 1050/2013 och 14 kap. 1 § 3 mom. 2 punkten, sådana de lyder i lag 10/2014, samt

fogas till 1 kap. 3 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat genom lag 1050/2013, en ny 10 punkt och till 7 kap. en ny 15 § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

8) *de minimis-stöd* stöd enligt kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn och kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

9) *anställningsförhållande* ett avtalsförhållande mellan en arbetsgivare och en arbetstagar enligt 1 kap. 1 § i arbetsavtalslagen (55/2001) och 1 kap. 1 § i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) och ett avtalsförhållande mellan en arbetsgivare och en läroavtals-

studerande (läroavtalsutbildning) enligt lagen om yrkesutbildning (630/1998) och lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998),

10) *den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd* kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

När det i denna lag hänvisas till anställningsförhållanden och lagstiftning som ska iakttas i anställningsförhållanden, gäller det också tjänsteförhållanden och lagstiftning som ska iakttas i tjänsteförhållanden.

4 kap.

Information och rådgivning, sakkunnigbedömningar, vägledning för yrkesval och karriär samt träning och prövning

7 §

Begränsningar i fråga om arbetsprövning

Enskilda kunder anvisas inte arbetsprövning, om

1) arbetsprövningen leder till eller skulle kunna leda till att anställda hos den som ordnar arbetsprövningen sägs upp, permitteras eller blir anställda på deltid,

—————

7 kap.

Lönesubvention

1 §

Lönesubvention

Lönesubvention är ett stöd som är avsett för att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och som arbets- och näringsbyrån kan bevilja arbetsgivare för lönekostnader. Syftet med lönesubventionerat arbete är att förbättra arbetslösa arbetssökandes yrkeskompetens och främja deras sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden.

2 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av lönesubvention

För att lönesubvention ska beviljas krävs det att arbets- och näringsbyrån bedömer att de arbetsuppgifter som erbjuds förbättrar yrkeskompetensen hos den arbetslösa arbetssökande. För att lönesubvention ska beviljas på basis av en skada eller sjukdom krävs det att det bedöms att skadan eller sjukdomen väsentligt och permanent eller varaktigt minskar den arbetslösa arbetssökandes produktivitet i de arbetsuppgifter som erbjuds.

När arbets- och näringsbyrån beviljar lönesubvention kan den ställa behövliga villkor för att få subventionen med avseende på den som anställs med subventionen och syftet med subventionen.

3 §

Förutsättningar som gäller arbetsgivare i fråga om lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas kommuner, samkommuner, sammanslutningar och andra

arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar.

Om arbetsgivaren har sagt upp eller permitterat arbetstagare av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker eller om arbetsgivaren har deltidsanställda, kan lönesubvention beviljas, om arbetsgivaren har fullgjort sin skyldighet att erbjuda uppsagda, permitterade eller deltidsanställda arbetstagare arbete på det sätt som föreskrivs i arbetsavtalslagen eller lagen om sjöarbetsavtal före inlämnandet av ansökan om lönesubvention, eller om arbetsgivaren av någon annan anledning inte har skyldighet att erbjuda arbete. För att lönesubvention ska beviljas en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet förutsätts dessutom, med avvikelse från den återanställningstid på nio månader som föreskrivs i 6 kap. 6 § 1 mom. i arbetsavtalslagen eller i 7 kap. 9 § i lagen om sjöarbetsavtal, att arbetstagaren har erbjudit arbetet åt sådana arbetstagare som arbetsgivaren sagt upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker och vars uppsägningstid har gått ut under de 12 månader som föregår ansökan om lönesubvention.

Lönesubvention beviljas inte, om

1) den anställning som subventionen avser leder till eller skulle kunna leda till att andra anställda hos arbetsgivaren sägs upp, permitteras eller blir anställda på deltid,

2) subventionen snedvrider konkurrensen mellan andra aktörer som erbjuder samma produkter eller tjänster,

3) arbetsgivaren på ett väsentligt sätt har försummat sin skyldighet att betala skatter eller lagstadgade avgifter, om inte arbets- och näringsbyrån av särskilda skäl som har samband med den som anställs med lönesubventionen anser det vara ändamålsenligt att bevilja subventionen,

4) en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet är ett företag i svårigheter enligt artikel 2.18 i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd eller en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet är föremål för oreglerade återbetalningskrav enligt artikel 1.4 a i den förordningen till följd av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

4 §

Förutsättningar som gäller anställningsförhållandet i fråga om lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas om arbetsgivaren förbinder sig att betala lön minst enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet, eller, om det inte finns något lämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbetet i fråga. Lönesubvention kan dock inte beviljas, om lönen enbart ska bestämmas utifrån arbetsresultatet.

Lönesubvention beviljas inte om det anställningsförhållande som subventionen är avsett för har börjat innan beslut om beviljande av subvention har fattats.

Lönesubvention kan beviljas trots att anställningsförhållandet har börjat, om det är fråga om beviljande av en ny period med lönesubvention och den nya perioden börjar omedelbart efter att den tidigare subventionsperioden gått ut. Ansökan om fortsatt subvention ska lämnas in till arbets- och näringsbyrån innan den föregående subventionsperioden har gått ut.

5 §

Överföring av den som anställts med subventionen

Arbetsgivaren får med samtycke av den som anställts med subventionen överföra honom eller henne till uppgifter hos någon annan arbetsgivare (användarföretag). Överföringen förutsätter att användarföretaget uppfyller de villkor som anges i 3 § 2 mom. och 3 § 3 mom. 1 punkten. Innan överföringen sker ska den som får lönesubventionen meddela arbets- och näringsbyrån om överföringen. Till meddelandet ska det fogas en försäkring av användarföretaget om att de villkor som anges i 3 § 2 mom. och 3 mom. 1 punkten uppfylls.

Närmare bestämmelser om förutsättningar för överföring av den som anställts med subvention får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Beviljande av lönesubvention till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet

Arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet beviljas lönesubvention i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd, när den som anställs med subventionen

1) har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i de arbetsuppgifter som erbjuds,

2) inte har varit i anställningsförhållande som gällt tills vidare under de senaste sex månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

3) saknar yrkesutbildning,

4) har fyllt 50 år,

5) är under 25 år, eller

6) är berättigad till en integrationsplan enligt lagen om främjande av integration.

För anställning av andra än i 1 mom. avsedda arbetslösa arbetssökande beviljas lönesubventionen i form av de minimis-stöd till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet. Trots det som föreskrivs i 1 mom. 2—4 och 6 punkten, beviljas dessutom lönesubvention i form av de minimis-stöd, om den som anställs med subventionen har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen. För läroavtalsutbildning beviljas lönesubventionen i form av de minimis-stöd.

7 §

Lönekostnader som täcks med lönesubvention

Med lönekostnader som täcks med lönesubvention avses lön som betalas till en arbetstagare före innehållning av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter och dessutom arbetsgivarens lagstadgade socialskyddsavgift och arbetspensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- och arbetslöshetsförsäkringspremie och den obligatoriska grupplivförsäkringspremien.

Till lönekostnaderna räknas inte

1) semesterersättning eller motsvarande ersättning som betalas till den som anställts med subventionen,

2) lönen för den tid arbetsgivaren med stöd av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004) har rätt att få dagpenning för månader eller med stöd av 26 § i lagen om olycksfallsförsäkring har rätt att få dagpenning eller ersättning för lönekostnaderna för den som anställts med subventionen,

3) den del av lönen som bestäms utifrån resultatet av det arbete som den som anställts med subventionen utför.

8 §

Lönesubventionens belopp och maximitid

Av de i 7 § avsedda lönekostnader som den som anställs med subventionen föranleder för arbetsgivaren utgör lönesubventionens belopp

1) 30 procent under högst 6 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös kortare tid än 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

2) 40 procent under högst 12 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös i minst 12 månader under de senaste 14 månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

3) 50 procent under högst 12 månader, och därefter 30 procent under högst 12 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös i minst 24 månader under de senaste 28 månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen; om lönesubventionen beviljas i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd till en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet krävs det dessutom att den som anställs med subventionen inte har haft ett anställningsförhållande som gällt tills vidare under de senaste 24 månaderna omedelbart före beviljandet,

4) 50 procent under hela anställningsförhållandet, dock högst 24 månader i sänder, om den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom som väsentligt och per-

manent eller varaktigt minskar produktiviteten i de arbetsuppgifter som erbjuds.

Om lönesubventionen beviljas i fler än en period, bestäms lönesubventionens belopp och maximitid enligt tidpunkten för beviljade av den första subventionsperioden tills maximitiden för lönesubvention börjar räknas om från början.

9 §

Lönesubventionens belopp och maximitid i vissa fall

I fråga om en registrerad förening eller en stiftelse som anställer en i 8 § 1 mom. 3 punkten avsedd arbetslös arbetssökande i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet, är lönesubventionens belopp under de första 12 månaderna 100 procent av de lönekostnader för den som anställts med subventionen som motsvarar högst 65 procent av arbetstiden av den ordinarie maximiarbetstiden i branschen, dock högst det maximala belopp som anges i statsbudgeten.

En kommun har rätt att som lönesubvention få 50 procent av lönekostnaderna för den som anställts med subventionen, när kommunen sysselsätter en arbetslös arbetssökande på grundval av sysselsättningskyldigheten enligt 11 kap. 1 §.

Oberoende av det som i 8 § 1 mom. föreskrivs om maximitiden för lönesubvention, kan lönesubvention beviljas

1) för högst 24 månader i sänder, om den som anställs med subventionen har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

2) för högst 24 månader i sänder, om en kommun, samkommun, förening eller stiftelse med hjälp av subventionen anställer en person i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet för att planera och ordna arbetstillfällen och utbildningsplatser och annan sysselsättningsfrämjande service för arbetslösa,

3) för läroavtalsutbildning för hela utbildningstiden.

I situationer som avses i 3 mom. är lönesubventionens belopp för tiden efter de första

12 månaderna 30 procent av de lönekostnader som den som anställs med subventionen föranleder för arbetsgivaren.

Oberoende av det som i 8 § 1 mom. 1 punkten föreskrivs om maximitiden på sex månader för lönesubvention, kan lönesubvention beviljas för högst 10 månader för att anställa en person som är under 30 år.

10 §

Lönesubvention till sociala företag

Om ett socialt företag enligt lagen om sociala företag (1351/2003) anställer en arbetslös arbetssökande som avses i 1 § 2 punkten i den lagen, kan lönesubventionen trots vad som föreskrivs i 8 § 1 mom. 2 punkten höjas så att lönesubventionens belopp är 50 procent av de lönekostnader som den som anställs med subventionen föranleder för arbetsgivaren, dock högst 1 300 euro i månaden.

Om den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i de erbjudna arbetsuppgifterna, kan lönesubvention med avvikelse från 8 § 1 mom. 4 punkten beviljas för högst för 36 månader i sänder.

Med avvikelse från det som föreskrivs om lönesubventionens belopp i 8 § 1 mom. 3 punkten, kan sociala företag för högst 24 månader beviljas lönesubvention som utgör 50 procent av de lönekostnader som den som anställs med subventionen föranleder för arbetsgivaren, om den som anställs är en sådan person som avses i 1 § 3 punkten i lagen om sociala företag.

11 §

Tillfälligt avbrott

Om utförandet av det lönesubventionerade arbetet och lönebetalningen avbryts för minst en månad, avbryts utbetalningen av lönesubventionen. Tiden för avbrottet räknas inte in i den maximitid för subventionen som föreskrivs i 8 och 9 §.

12 §

Förnyad beräkning av maximitiden

Efter det att en person har varit anställd med stöd av lönesubvention hos en eller flera arbetsgivare under den föreskrivna maximitiden, kan lönesubvention inte beviljas förrän personen har varit arbetslös arbetssökande i minst 10 månader under de 12 månader som föregår beviljandet av lönesubventionen. Maximitiden börjar dock alltid räknas om från början, när det har gått 24 månader från det att den sista perioden med lönesubvention gått ut.

Sådan arbetslöshet under 10 månader som avses i 1 mom. krävs inte, om det är fråga om beviljade av lönesubvention i de fall som avses i 8 § 1 mom. 4 punkten eller 9 § 3 mom. 1 eller 3 punkten.

13 §

Hur annat stöd påverkar utbetalningen av lönesubvention

Lönesubventionen kan tillsammans med andra stöd som beviljats för lönekostnader och utbildningsersättning som betalas på grundval av läroavtal vara högst lika stor som arbetsgivarens lönekostnader för den som anställts med subventionen.

I fråga om maximibeloppet för lönesubvention som betalas till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet tillämpas vad som föreskrivs om kumulering av stöd i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd.

Om lönesubventionen tillsammans med andra stöd som beviljats för lönekostnaderna överstiger det maximibelopp som avses i 1 eller 2 mom., dras den del som överstiger maximibeloppet av från subventionen.

14 §

Hinder för utbetalning av lönesubvention

Lönesubvention betalas inte, om

1) den som får subventionen inte följer de villkor som ställs i beslutet om lönesubvention,

2) det efter beviljandet av lönesubvention framgår att förutsättningarna enligt 3 § som gäller arbetsgivaren, förutsättningarna enligt 4 § som gäller anställningsförhållandet eller förutsättningarna enligt 5 § som gäller överföring av den som anställts med subventionen inte uppfylls,

3) lönesubvention har beviljats felaktigt, till ett för stort belopp eller utan grund.

15 §

Anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar

Arbets- och näringsbyrån kan anvisa statliga ämbetsverk eller inrättningar anslag för lönekostnader som föranleds av att arbetslösa arbetssökande anställs. På användningen av anslagen tillämpas vad som i 1 och 2 §, 3 § 2 mom. och 3 mom. 1–3 punkten, 4, 5, 7, 11 och 12 §, 13 § 1 mom. och 14 § föreskrivs om lönesubvention. Dessutom tillämpas på användningen av anslagen vad som i 8 § och 9 § 3 mom. föreskrivs om maximitiden för lönesubvention. Av anslagen kan betalas lönekostnaderna för en arbetstagare i sin helhet, dock högst det maximibelopp som anges i statsbudgeten.

8 kap.

Service för inledning och utveckling av företagsverksamhet

4 §

Startpengens belopp och ersättningsdagar

Som startpeng beviljas minst startpengens grunddel per dag och person. Grunddelen per dag är lika stor som den grunddagpenning som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa utan förhöjningsdel.

11 kap.

Sysselsättningsskyldigheten samt tilläggsstöd som beviljas kommuner

1 §

Att ordna möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete

En arbetslös arbetssökande ska tryggas möjlighet till sysselsättningsfrämjande rehabilitering eller arbetskraftsutbildning, om hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning för löntagare till följd av maximitidens utgång upphör när han eller hon fyllt 57 år, men innan han eller hon fyller 60 år.

Arbets- och näringsbyrån ska för en arbetslös arbetssökande som fyllt 60 år ordna möjlighet till en sådan sysselsättningsfrämjande service som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller till arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen innan hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning för löntagare upphör på grund av maximitiden. Sysselsättningsfrämjande service eller arbete med lönesubvention ska ordnas under minst en så lång tid att den arbetssökande uppfyller det arbetsvillkor som utgör en förutsättning för arbetslöshetsdagpenning.

Om en sådan arbetslös arbetssökande som avses i 1 eller 2 mom. inte sysselsätts på den öppna arbetsmarknaden och lämplig sysselsättningsfrämjande service enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, rehabilitering eller arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen inte kan ordnas för honom eller henne på det sätt som avses i 1 eller 2 mom., är hemkommunen skyldig att på anvisning av arbets- och näringsbyrån ordna möjligheter till arbete för den arbetssökande i sex månader (*sysselsättningsskyldighet*). Kommunen ska ordna möjligheten till arbete så att den som sysselsätts kan påbörja arbetet när maximitiden för arbetslöshetsdagpenning går ut. I 7 kap. 9 § 2 mom. föreskrivs om kommunens rätt att få lönesubvention för de arbetstagare som kommunen har sysselsatt på grundval av sysselsättningsskyldigheten.

12 kap.

**Genomförande av offentlig arbetskrafts-
och företagsservice och tillhörande sam-
arbete**

6 §

Rätt att få uppgifter

Arbetsgivaren har för att fullgöra skyldigheten enligt de lagar som gäller arbetsavtals- och tjänsteförhållanden att återanställa uppsagda arbetstagare och tjänsteinnehavare, oberoende av sekretessbestämmelserna och av andra begränsningar av rätten att få uppgifter, rätt att avgiftsfritt av arbets- och näringsmyndigheterna få information om huruvida en person som arbetsgivaren namngett är arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån. Arbetsgivaren har dessutom, för att uppfylla den förutsättning för beviljande av lönesubvention som anges i 7 kap. 3 § 2 mom., rätt få information om huruvida en person som arbetsgivaren namngett och vars anställningsförhållande upphört under de 12 månader som föregått ansökan om lönesubvention är arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån.

14 kap.

Sökande av ändring

1 §

Omprövningsbegäran och besvär

Omprövning av beslut får inte begäras och besvär över beslutet får inte anföras om

2) lönesubvention har förvägrats med stöd av 7 kap. 2 § 1 mom.; omprövning av ett beslut om lönesubvention får inte begäras och besvär får inte heller anföras över beslutet till den del beslutet gäller lönesubventionens belopp eller varaktighet,

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 11 kap. 1 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 januari 2017. Bestämmelsen i 7 kap. 9 § 5 mom. gäller till och med den 31 december 2016 och den tillämpas på beviljande av lönesubvention för anställningsförhållanden som börjar senast den 31 december 2016.

På beslut om lönesubvention som fattats före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag**om temporär ändring av 13 kap. 6 § i arbetsavtalslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till 13 kap. 6 § i arbetsavtalslagen (55/2001) temporärt ett nytt 2 mom. som följer:

6 §

Bestämmelsernas tvingande natur

—————
Oberoende av skyldigheten att erbjuda arbete enligt 2 kap. 5 §, 5 kap. 2 § och 6 kap. 6 § får registrerade föreningar eller stiftelser i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet anställa en sådan arbetslös person som avses i 7 kap. 8 § 1 mom. 3 punkten i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012). Samma rätt att avvika från den ovan avsedda skyldigheten att erbjuda arbete gäller för kommuner när de

fullgör den sysselsättningsskyldighet som anges i 11 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. När en kommun fullgör sin sysselsättningsskyldighet får kommunen med den som sysselsätts inte avtala om en sådan uppgift i fråga om vilken kommunen samtidigt har permitterat en arbetstagare eller i fråga om vilken kommunen har gett sin arbetstagare ett meddelande om permittering.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 och gäller till utgången av 2016.

3.**Lag****om upphävande av 7 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 7 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), sådant det lyder i lag 1049/2013.

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 16 oktober 2014

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

ANTTI RINNE

Näringsminister *Jan Vapaavuori*

1.

Lag**om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012) 11 kap. 3 § och 12 kap. 9 §,

ändras 1 kap. 3 § 1 mom. 8 och 9 punkten och 3 § 2 mom., 4 kap. 7 § 2 mom. 1 punkten, 7 kap. 1—8 §, 9 § 1—4 mom., temporärt 9 § 5 mom. samt 10—14 §, 8 kap. 4 § 1 mom., rubriken för 11 kap. och 11 kap. 1 § 1—3 mom., 12 kap. 6 § 3 mom. samt 14 kap. 1 § 3 mom. 2 punkten, av dem 4 kap. 7 § 2 mom. 1 punkten och 7 kap. 2 och 4 § sådana de lyder i lag 390/2014, 7 kap. 8 § sådana de lyder delvis ändrad i lag 390/2014, 11 kap. 1 § 1—3 mom. sådana de lyder i lag 1050/2013 och 14 kap. 1 § 3 mom. 2 punkten, sådana de lyder i lag 10/2014, samt

fogas till 1 kap. 3 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat genom lag 1050/2013, en ny 10 punkt och till 7 kap. en ny 15 § som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

8) *de minimis*-stöd stöd enligt kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse,

9) *anställningsförhållande* ett avtalsförhållande mellan en arbetsgivare och en arbetstagar enligt 1 kap. 1 § i arbetsavtalslagen (55/2001) och 1 kap. 1 § i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) och ett avtalsförhållande mellan en arbetsgivare och en läroavtalsstuderande (*läroavtalsutbildning*) enligt lagen om yrkesutbildning (630/1998) och lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998).

Bestämmelserna om anställningsförhållanden i 1 mom. 9 punkten tillämpas också på tjänsteförhållanden.

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

8) *de minimis*-stöd stöd enligt kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn och kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn,

9) *anställningsförhållande* ett avtalsförhållande mellan en arbetsgivare och en arbetstagar

gare enligt 1 kap. 1 § i arbetsavtalslagen (55/2001) och 1 kap. 1 § i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) och ett avtalsförhållande mellan en arbetsgivare och en läroavtalsstuderande (läroavtalsutbildning) enligt lagen om yrkesutbildning (630/1998) och lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998),

10) *den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.*

När det i denna lag hänvisas till anställningsförhållanden och lagstiftning som ska iakttas i anställningsförhållanden, gäller det också tjänsteförhållanden och lagstiftning som ska iakttas i tjänsteförhållanden.

4 kap.

Information och rådgivning, sakkunnigbedömningar, vägledning för yrkesval och karriär samt träning och provning

7 §

Begränsningar i fråga om arbetsprovning

Enskilda kunder anvisas inte arbetsprovning, om

1) arbetsprovningen leder till att anställda hos den som ordnar arbetsprovningen sägs upp eller permitteras eller att deras anställningsvillkor försämras,

7 kap.

Lönesubvention

1 §

Begreppet lönesubvention och allmänna förutsättningar

Lönesubvention är ett stöd som arbets- och näringsbyrån beviljar för att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och som kan beviljas arbetsgivare för lönekostna-

4 kap.

Information och rådgivning, sakkunnigbedömningar, vägledning för yrkesval och karriär samt träning och provning

7 §

Begränsningar i fråga om arbetsprovning

Enskilda kunder anvisas inte arbetsprovning, om

1) arbetsprovningen leder till *eller skulle kunna leda* till att anställda hos den som ordnar arbetsprovningen *sägs upp, permitteras eller blir anställda på deltid,*

7 kap.

Lönesubvention

1 §

Lönesubvention

Lönesubvention är ett stöd som *är avsett* för att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och *som arbets- och näringsbyrån kan bevilja* arbetsgivare för lönekost-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

der.

Syftet med lönesubventionerat arbete är att förbättra arbetslösa arbetssökandes yrkesskicklighet, kompetens och ställning på arbetsmarknaden och att på så sätt främja deras sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden.

Ett villkor för lönesubvention är att produktiviteten hos den som ska anställas med subventionen bedöms vara nedsatt i de arbetsuppgifter som erbjuds. Den nedsatta produktiviteten kan bero på bristfällig kompetens eller yrkesskicklighet, arbetslöshetens längd, skada eller sjukdom eller någon annan orsak.

När lönesubvention beviljas kan arbets- och näringsbyrån ställa behövliga villkor med avseende på den som ska anställas med subventionen och syftet med subventionen.

2 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas kommuner, samkommuner, sammanslutningar och andra arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar.

Om arbetsgivaren har sagt upp eller permitterat arbetstagare av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker eller om arbetsgivaren har deltidsanställda, kan lönesubvention beviljas, om arbetsgivaren har fullgjort sin skyldighet att erbjuda uppsagda, permitterade eller deltidsanställda arbetstagare arbete på det sätt som förutsätts i arbetsavtalslagen före inlämnandet av ansökan om lönesubvention, eller om arbetsgivaren av någon annan anledning inte har skyldighet att erbjuda arbete. För att lönesubvention ska beviljas förutsätts dessutom att arbetsgivaren har erbjudit arbete åt sådana arbetstagare som sagts upp av ekonomiska orsaker eller av produktionsorsaker och vars uppsägningstid har upphört under de 12 månader som föregår ansökan om lönesubvention.

Lönesubvention beviljas inte, om

1) den anställning som subventionen avser leder till att andra anställda hos arbetsgivaren sägs upp eller permitteras eller att deras arbetsförhållanden eller förmåner försämrats,

2) arbetsgivaren får annat statligt stöd för samma tid för lönekostnaderna för den som

nader. Syftet med lönesubventionerat arbete är att förbättra arbetslösa arbetssökandes yrkesskicklighet och främja deras sysselsättning på den öppna arbetsmarknaden.

2 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av lönesubvention

För att lönesubvention ska beviljas krävs det att arbets- och näringsbyrån bedömer att de arbetsuppgifter som erbjuds förbättrar yrkesskickligheten hos den arbetslösa arbetssökande. För att lönesubvention ska beviljas på basis av en skada eller sjukdom krävs det att det bedöms att skadan eller sjukdomen väsentligt och permanent eller varaktigt minskar den arbetslösa arbetssökandes produktivitet i de arbetsuppgifter som erbjuds.

När arbets- och näringsbyrån beviljar lönesubvention kan den ställa behövliga villkor för att få subventionen med avseende på den som anställs med subventionen och syftet med subventionen.

ska anställas med subventionen,

3) subventionen snedvrider konkurrensen mellan andra aktörer som erbjuder samma produkter eller tjänster,

4) arbetsgivaren på ett väsentligt sätt har försummat sin skyldighet att betala skatter eller lagstadgade avgifter, om inte arbets- och näringsbyrån av särskilda orsaker som har samband med den som anställs med lönesubventionen anser det vara ändamålsenligt att bevilja subventionen.

Bestämmelser om undantag från de förutsättningar som föreskrivs i 3 mom. 2 punkten får utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Förutsättningar som gäller arbetsgivare i fråga om lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas om arbetsgivaren förbinder sig att betala lön minst enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet, eller, om det inte finns något lämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbetet i fråga.

För att lönesubvention ska beviljas för anställning av personer som har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet krävs det dessutom att arbetsgivaren förbinder sig att betala en lön som är minst lika stor som lönesubventionens grunddel för den tid av arbetsförmåga under vilken arbetstagaren på grund av självrisktiden enligt 8 kap. 7 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004) inte får dagpenning eller någon annan motsvarande lagstadgad ersättning och inte heller får lön för sjukdomstiden av arbetsgivaren på någon annan grund.

Lönesubvention beviljas inte om det anställningsförhållande som subventionen är avsett för har börjat innan beslut om beviljande av subvention har fattats.

3 §

Förutsättningar som gäller arbetsgivare i fråga om lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas kommuner, samkommuner, sammanslutningar och andra arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar.

Om arbetsgivaren har sagt upp eller permitterat arbetstagare av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker eller om arbetsgivaren har deltidsanställda, kan lönesubvention beviljas, om arbetsgivaren har fullgjort sin skyldighet att erbjuda uppsagda, permitterade eller deltidsanställda arbetstagare arbete på det sätt som föreskrivs i arbetsavtalslagen eller lagen om sjöarbetsavtal före inlämnandet av ansökan om lönesubvention, eller om arbetsgivaren av någon annan anledning inte har skyldighet att erbjuda arbete. För att lönesubvention ska beviljas en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet förutsätts dessutom, med avvikelse från den återanställningstid på nio månader som föreskrivs i 6 kap. 6 § 1 mom. i arbetsavtalslagen eller i 7 kap. 9 § i lagen om sjöarbetsavtal, att arbetsgivaren har erbjudit arbetet åt sådana arbetstagare som arbetsgivaren sagt upp av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker och vars uppsägningstid har gått ut under de 12 månader som föregår ansökan om lönesubvention.

Lönesubvention beviljas inte, om

1) den anställning som subventionen avser leder till eller skulle kunna leda till att andra anställda hos arbetsgivaren sägs upp, permit-

teras eller blir anställda på deltid,

2) subventionen snedvrider konkurrensen mellan andra aktörer som erbjuder samma produkter eller tjänster,

3) arbetsgivaren på ett väsentligt sätt har försummat sin skyldighet att betala skatter eller lagstadgade avgifter, om inte arbets- och näringsbyrån av särskilda skäl som har samband med den som anställs med lönesubventionen anser det vara ändamålsenligt att bevilja subventionen,

4) *en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet är ett företag i svårigheter enligt artikel 2.18 i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd eller en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet är föremål för oreglerade återbetalningskrav enligt artikel 1.4 a i den förordningen till följd av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.*

4 §

Överföring av den som anställts med subventionen till uppgifter hos en annan arbetsanordnare

Arbetsgivaren får med samtycke av den som anställts med subventionen överföra honom eller henne till uppgifter hos någon annan arbetsanordnare. Överföringen förutsätter att den som får lönesubventionen meddelar arbets- och näringsbyrån om detta före överföringen. Till meddelandet ska fogas en redogörelse från arbetsanordnaren för att förutsättningarna enligt 2 § 2 mom. och 3 mom. 1 punkten uppfylls.

Närmare bestämmelser om förutsättningar för överföring av den som anställts med subvention får utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Förutsättningar som gäller anställningsförhållandet i fråga om lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas om arbetsgivaren förbinder sig att betala lön minst enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet, eller, om det inte finns något lämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbetet i fråga. *Lönesubvention kan dock inte beviljas, om lönen enbart ska bestämmas utifrån arbetsresultatet.*

Lönesubvention beviljas inte om det anställningsförhållande som subventionen är avsett för har börjat innan beslut om beviljande av subvention har fattats.

Lönesubvention kan beviljas trots att anställningsförhållandet har börjat, om det är fråga om beviljande av en ny period med lönesubvention och den nya perioden börjar omedelbart efter att den tidigare subventionsperioden gått ut. Ansökan om fortsatt subvention ska lämnas in till arbets- och näringsbyrån innan den föregående subventionsperioden har gått ut.

5 §

Beviljande av lönesubvention till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet

Arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet beviljas lönesubvention i form av stöd enligt kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning) när den som ska anställas med lönesubventionen

1) har en skada eller sjukdom som försvårar sysselsättningen,

2) har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet,

3) har varit arbetslös utan avbrott i minst sex månader innan lönesubventionen beviljas,

4) saknar yrkesutbildning,

5) har fyllt 50 år, eller

6) är berättigad till en integrationsplan enligt lagen om främjande av integration.

För anställning av andra än i 1 mom. avsedda arbetslösa arbetssökande beviljas lönesubventionen i form av de minimis-stöd.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas inte när lönesubvention beviljas för läroavtalsutbildning.

6 §

Lönesubventionens belopp

Lönesubvention beviljas per dag och person minst till ett belopp som motsvarar lönesubventionens grunddel. Lönesubventionens grunddel är per dag lika stor som den grunddagpenning som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa utan förhöjningsdel och omställningsskyddstillägg.

Som lönesubvention kan utöver grunddelen beviljas en tilläggsdel, om det görs en sådan bedömning att grunddelen inte ersätter den sänkning av produktiviteten som den som anställs med subventionen ger upphov till. Tilläggsdelen är högst 60 procent av beloppet av lönesubventionens grunddel.

Lönesubventionens grunddel eller lönesubvention höjd med en tilläggsdel kan beviljas

5 §

Överföring av den som anställts med subventionen

Arbetsgivaren får med samtycke av den som anställts med subventionen överföra honom eller henne till uppgifter hos någon annan arbetsgivare (användarföretag). Överföringen förutsätter att användarföretaget uppfyller de villkor som anges i 3 § 2 mom. och 3 § 3 mom. 1 punkten. Innan överföringen sker ska den som får lönesubventionen meddela arbets- och näringsbyrån om överföringen. Till meddelandet ska det fogas en försäkran av användarföretaget om att de villkor som anges i 3 § 2 mom. och 3 mom. 1 punkten uppfylls.

Närmare bestämmelser om förutsättningar för överföring av den som anställts med subvention får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Beviljande av lönesubvention till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet

Arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet beviljas lönesubvention i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd, när den som anställs med subventionen

1) har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i de arbetsuppgifter som erbjuds,

2) inte har varit i anställningsförhållande som gällt tills vidare under de senaste sex månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

3) saknar yrkesutbildning,

4) har fyllt 50 år,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

till fullt belopp på grundval av ett sådant anställningsförhållande där arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen.

Om arbetstiden är mindre än 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen beviljas lönesubventionen till minskat belopp och relaterad till arbetstiden.

När lönesubvention beviljas för anställning av personer som fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet kan avvikelser göras från 4 mom.

5) är under 25 år, eller

6) är berättigad till en integrationsplan enligt lagen om främjande av integration.

För anställning av andra än i 1 mom. avsedda arbetslösa arbetssökande beviljas lönesubventionen i form av de minimis-stöd till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet. *Trots det som föreskrivs i 1 mom. 2—4 och 6 punkten, beviljas dessutom lönesubvention i form av de minimis-stöd, om den som anställs med subventionen har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen. För läroavtalsutbildning beviljas lönesubventionen i form av de minimis-stöd.*

7 §

7 §

Högsta förhöjda lönesubvention

Lönekostnader som täcks med lönesubvention

Om den som anställs med subvention har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet och är berättigad till arbetsmarknadsstöd enligt 12 kap. 9 § 4 mom., kan lönesubventionen beviljas höjd med en tilläggsdel som är högst 90 procent av lönesubventionens grunddel (högsta förhöjda lönesubvention).

Med hjälp av den högsta förhöjda lönesubventionen ordnas arbete i första hand för dem som inte har varit i arbete efter det att de 500 dagar under vilka den arbetslöshetsförmån som betalas på grund av arbetslöshet började löpa och för dem som har varit i arbete på den öppna arbetsmarknaden endast i liten utsträckning och tillfälligt och vars sysselsättning inte tidigare främjats genom lönesubvention som beviljas arbetsgivaren.

Med lönekostnader som täcks med lönesubvention avses lön som betalas till en arbetstagare före innehållning av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter och dessutom arbetsgivarens lagstadgade socialskyddsavgift och arbetspensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- och arbetslöshetsförsäkringspremie och den obligatoriska grupplivförsäkringspremien.

Till lönekostnaderna räknas inte

1) semesterersättning eller motsvarande ersättning som betalas till den som anställts med subventionen,

2) lönen för den tid arbetsgivaren med stöd av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004) har rätt att få dagpenning för månader eller med stöd av 26 § i lagen om olycksfallsförsäkring har rätt att få dagpenning eller ersättning för lönekostnaderna för den som anställts med subventionen,

3) den del av lönen som bestäms utifrån resultatet av det arbete som den som anställts med subventionen utför.

8 §

8 §

Lönekostnader som täcks med lönesubvention

Lönesubventionens belopp och maximitid

Lönesubventionen kan tillsammans med andra stöd som beviljats för lönekostnader

Av de i 7 § avsedda lönekostnader som den som anställs med subventionen föranleder för

och utbildningsersättning som betalas på grund av läroavtal vara högst lika stor som arbetsgivarens lönekostnader för en arbetstagare som anställts med subventionen. Med lönekostnader avses lön som betalas en arbetstagare före innehållning av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter och dessutom arbetsgivarens lagstadgade socialskyddsavgift och arbetspensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- och arbetslöshetsförsäkringspremie och den obligatoriska grupplivförsäkringspremien.

Den lönesubvention som för anställning av en person som avses i 5 § 1 mom. 2—6 punkten beviljas arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet får utgöra högst 50 procent av lönekostnaderna och för anställning av en person som avses i 1 punkten högst 75 procent av lönekostnaderna.

3 mom. har upphävts genom L 16.5.2014/390. (16.5.2014/390)

Bestämmelser om de lönekostnader för olika arbetsgivare som ska täckas med hjälp av den högsta förhöjda lönesubventionen och om avdrag för det stöd som överstiger lönekostnadernas maximibelopp utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §

Lönesubventionens varaktighet

Lönesubvention kan per person beviljas för högst 10 månader i sänder. Lönesubvention kan emellertid per person beviljas för högst 24 månader i sänder, om

1) den som anställs med subventionen har fått arbetslöshetsförmån under minst 500 dagar på grund av arbetslöshet, eller

2) en kommun, en samkommun eller en fö-

arbetsgivaren utgör lönesubventionens belopp

1) 30 procent under högst 6 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös kortare tid än 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

2) 40 procent under högst 12 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös i minst 12 månader under de senaste 14 månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

3) 50 procent under högst 12 månader, och därefter 30 procent under högst 12 månader, om den som anställs med subventionen har varit arbetslös i minst 24 månader under de senaste 28 månaderna omedelbart före beviljandet av lönesubventionen; om lönesubventionen beviljas i form av stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd till en arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet krävs det dessutom att den som anställs med subventionen inte har haft ett anställningsförhållande som gällt tills vidare under de senaste 24 månaderna omedelbart före beviljandet,

4) 50 procent under hela anställningsförhållandet, dock högst 24 månader i sänder, om den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i de arbetsuppgifter som erbjuds.

Om lönesubventionen beviljas i fler än en period, bestäms lönesubventionens belopp och maximitid enligt tidpunkten för beviljande av den första subventionsperioden tills maximitiden för lönesubvention börjar räknas om från början.

9 §

Lönesubventionens belopp och maximitid i vissa fall

I fråga om en registrerad förening eller en stiftelse som anställer en i 8 § 1 mom. 3 punkten avsedd arbetslös arbetssökande i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet, är lönesubventionens belopp under de första 12 månaderna 100 procent av de lönekostnader för den som anställts med subventionen som motsvarar högst 65 pro-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

rening eller stiftelse som inte bedriver näringsverksamhet, med hjälp av subventionen anställer en person för att planera och ordna arbetstillfällen och utbildningsplatser för arbetslösa och annan sysselsättningsfrämjande service.

Om en person har en skada eller sjukdom som försvårar sysselsättningen, kan lönesubvention beviljas för en tid som med beaktande av personens nedsatta arbetsförmåga och övriga sysselsättningsmöjligheter är ändamålsenlig, dock för högst 24 månader i sänder. Lönesubvention för läroavtalsutbildning kan beviljas för hela utbildningstiden.

Den högsta förhöjda lönesubventionen kan beviljas för högst tolv månader, och därefter beviljas lönesubvention enligt lönesubventionens grunddel.

Om den som får lönesubvention ber arbets- och näringsbyrån att tillfälligt avbryta utbetalningen av subventionen och det enligt byråns bedömning finns ett giltigt skäl för avbrottet, räknas inte tiden för avbrottet in i den maximilängd för subventionen som föreskrivs i denna paragraf.

cents arbetstid av den ordinarie maximiarbetstiden i branschen, dock högst det maxibelopp som anges i statsbudgeten.

En kommun har rätt att som lönesubvention få 50 procent av lönekostnaderna för den som anställts med subventionen, när kommunen sysselsätter en arbetslös arbetsökande på grundval av sysselsättningsskyldigheten enligt 11 kap. 1 §.

Oberoende av det som i 8 § 1 mom. föreskrivs om maximitiden för lönesubvention, kan lönesubvention beviljas

1) för högst 24 månader i sänder, om den som anställs med subventionen har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen,

2) för högst 24 månader i sänder, om en kommun, samkommun, förening eller stiftelse med hjälp av subventionen anställer en person i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet för att planera och ordna arbetstillfällen och utbildningsplatser och annan sysselsättningsfrämjande service för arbetslösa,

3) för läroavtalsutbildning för hela utbildningstiden.

I situationer som avses i 3 mom. är lönesubventionens belopp för tiden efter de första 12 månaderna 30 procent av de lönekostnader som den som anställs med subventionen föranleder för arbetsgivaren.

Oberoende av det som i 8 § 1 mom. 1 punkten föreskrivs om maximitiden på sex månader för lönesubvention, kan lönesubvention beviljas för högst 10 månader för att anställa en person som är under 30 år.

10 §

Förnyad beräkning av maximitiden

Efter det att en person har varit anställd med stöd av lönesubvention hos en eller flera arbetsgivare under den maximitid som anges i 9 § 1 mom. eller 12 § 2 mom. kan lönesubvention inte beviljas förrän personen under de senaste sex månaderna har varit arbetslös arbetsökande i minst fem månader. Arbetslöshet under fem månader krävs inte, om det är fråga om beviljade av lönesubvention i de si-

10 §

Lönesubvention till sociala företag

Om ett socialt företag enligt lagen om sociala företag (1351/2003) anställer en arbetslös arbetsökande som avses i 1 § 2 punkten i den lagen, kan lönesubventionen trots vad som föreskrivs i 8 § 1 mom. 2 punkten höjas så att lönesubventionens belopp är 50 procent av de lönekostnader som den som anställs med subventionen föranleder för arbetsgivaren, dock högst 1 300 euro

tuationer som nämns i 9 § 2 mom. eller 12 § 3 mom.

Uträkningen av de maximitider för den högsta förhöjda lönesubvention som avses i 9 § 3 mom. och 12 § 4 mom. börjar från början när den som anställts med hjälp av en subvention har fått arbetslöshetsförmån på grund av arbetslöshet under minst 500 dagar efter det att han eller hon haft en anställning där den högsta förhöjda lönesubventionen betalas för lönekostnaderna.

11 §

Ersättningsdagar som berättigar till lönesubvention

Lönesubvention betalas för den tid för vilken arbetsgivaren är skyldig att betala lön, dock för högst fem dagar per kalendervecka. Subvention betalas dock inte för dagar för vilka arbetsgivaren har rätt att med stöd av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen få dagpeningsförmåner för lönekostnaderna för den som anställts med subventionen.

12 §

Lönesubvention till sociala företag

Om ett socialt företag enligt lagen om sociala företag (1351/2003) anställer en arbetslös arbetssökande som avses i 1 § 1 eller 2 punkten i den lagen i ett anställningsförhållande enligt 6 § 3 mom. i detta kapitel, beviljas som lönesubvention utöver lönesubventionens grunddel en tilläggsdel som utgör 60 procent av grunddelen. Subventionen kan dessutom höjas så att grunddelen och tilläggsdelen till sitt sammanlagda belopp utgör 50 procent av lönekostnaderna, dock högst 1 300 euro i månaden.

Med avvikelse från 9 § 1 mom. kan sociala företag beviljas lönesubvention för högst tolv

i månaden.

Om den som anställs med subventionen har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar produktiviteten i de erbjudna arbetsuppgifterna, kan lönesubvention med avvikelse från 8 § 1 mom. 4 punkten beviljas för högst för 36 månader i sänder.

Med avvikelse från det som föreskrivs om lönesubventionens belopp i 8 § 1 mom. 3 punkten, kan sociala företag för högst 24 månader beviljas lönesubvention som utgör 50 procent av de lönekostnader som den som anställs med subventionen föranleder för arbetsgivaren, om den som anställs är en sådan person som avses i 1 § 3 punkten i lagen om sociala företag.

11 §

Tillfälligt avbrott

Om utförandet av det lönesubventionerade arbetet och lönebetalningen avbryts för minst en månad, avbryts utbetalningen av lönesubventionen. Tiden för avbrottet räknas inte in i den maximitid för subventionen som föreskrivs i 8 och 9 §.

12 §

Förnyad beräkning av maximitiden

Efter det att en person har varit anställd med stöd av lönesubvention hos en eller flera arbetsgivare under den föreskrivna maximitiden, kan lönesubvention inte beviljas förrän personen har varit arbetslös arbetssökande i minst 10 månader under de 12 månader som föregår beviljandet av lönesubventionen. Maximitiden börjar dock alltid räknas om från början, när det har gått 24 månader från det att den sista perioden med lönesubvention gått ut.

Sådan arbetslöshet under 10 månader som avses i 1 mom. krävs inte, om det är fråga om beviljade av lönesubvention i de fall som av-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

månader i sänder per person, om den som anställs med subventionen har varit

1) arbetslös arbetssökande i tolv månader utan avbrott, eller

2) arbetslös arbetssökande i minst sex månader utan avbrott och med beaktande av olika perioder av arbetslöshet sammanlagt i minst tolv månader och på grundval av upprepad arbetslöshet och den tid arbetslösheten totalt har varat kan jämföras med arbetssökande som har varit arbetslösa i tolv månader utan avbrott.

Om en person har en skada eller sjukdom som försvårar sysselsättningen, kan lönesubvention med avvikelse från 9 § 2 mom. beviljas för en tid som med beaktande av personens nedsatta arbetsförmåga och övriga sysselsättningsmöjligheter är ändamålsenlig, dock högst för 36 månader i sänder.

Med avvikelse från 9 § 3 mom. kan högsta förhöjda lönesubvention beviljas sociala företag för högst 24 månader i sänder per person.

ses i 8 § 1 mom. 4 punkten eller 9 § 3 mom. 1 eller 3 punkten.

13 §

Lönesubvention som beviljas kommuner på grundval av sysselsättningsskyldigheten och den regionala garantin

Kommunen har rätt att få lönesubvention för sådana arbetstagare som arbets- och näringsbyrån har anvisat kommunen att sysselsätta på grundval av sysselsättningsskyldigheten enligt 11 kap. 1 § eller den regionala garantin enligt 3 § i samma kapitel.

Om kommunen på grundval av sysselsättningsskyldigheten sysselsätter en arbetslös arbetssökande i heltidsarbete enligt den ordinarie arbetstiden i branschen eller på grundval av den regionala garantin i arbete där arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 75 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen, beviljas kommunen utöver lönesubventionens grunddel en tilläggsdel som utgör 60 procent av grunddelen.

På grundval av den regionala garantin beviljas kommunen lönesubvention för högst sex månader i sänder per person.

13 §

Hur annat stöd påverkar utbetalningen av lönesubvention

Lönesubventionen kan tillsammans med andra stöd som beviljats för lönekostnader och utbildningsersättning som betalas på grundval av läroavtal vara högst lika stor som arbetsgivarens lönekostnader för den som anställts med subventionen.

I fråga om maximibeloppet för lönesubvention som betalas till arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet tillämpas vad som föreskrivs om kumulering av stöd i den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd.

Om lönesubventionen tillsammans med andra stöd som beviljats för lönekostnaderna överstiger det maximibelopp som avses i 1 eller 2 mom., dras den del som överstiger maximibeloppet av från subventionen.

14 §

Anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar

Arbets- och näringsbyrån kan anvisa statliga ämbetsverk eller inrättningar anslag för lönekostnader som föranleds av att arbetslösa arbetssökande anställs. På användningen av anslagen tillämpas vad som i 1 §, 2 § 2—4 mom., 3 och 4 §, 8 § 1 mom., 9 § 1, 2 och 4 mom. och 10 § 1 mom. föreskrivs om lönesubvention. Av anslagen kan de totala kostnaderna för avlöning av arbetstagaren betalas för den tid som arbetsgivaren är skyldig att betala lön, dock för högst fem dagar per kalendervecka. Av anslagen kan dessutom betalas andra kostnader som föranleds av att arbete ordnas.

14 §

Hinder för utbetalning av lönesubvention

Lönesubvention betalas inte, om

1) *den som får subventionen inte följer de villkor som ställs i beslutet om lönesubvention,*

2) *det efter beviljandet av lönesubvention framgår att förutsättningarna enligt 3 § som gäller arbetsgivaren, förutsättningarna enligt 4 § som gäller anställningsförhållandet eller förutsättningarna enligt 5 § som gäller överföring av den som anställts med subventionen inte uppfylls,*

3) *lönesubvention har beviljats felaktigt, till ett för stort belopp eller utan grund.*

15 §

Anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar

Arbets- och näringsbyrån kan anvisa statliga ämbetsverk eller inrättningar anslag för lönekostnader som föranleds av att arbetslösa arbetssökande anställs. På användningen av anslagen tillämpas vad som i 1 och 2 §, 3 § 2 mom. och 3 mom. 1—3 punkten, 4, 5, 7, 11 och 12 §, 13 § 1 mom. och 14 § föreskrivs om lönesubvention. Dessutom tillämpas på användningen av anslagen vad som i 8 § och 9 § 3 mom. föreskrivs om maximitiden för lönesubvention. Av anslagen kan betalas lönekostnaderna för en arbetstagare i sin helhet, dock högst det maximibelopp som anges i statsbudgeten.

8 kap.

Service för inledning och utveckling av företagsverksamhet

4 §

Startpengens belopp och ersättningsdagar

Som startpeng beviljas minst startpengens

8 kap.

Service för inledning och utveckling av företagsverksamhet

4 §

Startpengens belopp och ersättningsdagar

Som startpeng beviljas minst startpengens

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

grunddel per dag och person. Grunddelen per dag är lika stor som den grunddagpenning som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa utan förhöjningsdel och omställningsskyddstillägg.

grunddel per dag och person. Grunddelen per dag är lika stor som den grunddagpenning som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa utan förhöjningsdel.

11 kap

11 kap.

Sysselsättningsskyldigheten, den regionala garantin och tilläggsstöd som beviljas kommuner

Sysselsättningsskyldigheten samt tilläggsstöd som beviljas kommuner

1 §

1 §

Att ordna möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete

Att ordna möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete

En arbetslös arbetssökande ska tryggas möjlighet till sysselsättningsfrämjande rehabilitering eller arbetskraftsutbildning, om hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning till följd av maximitidens utgång upphör när han eller hon fyllt 57 år, men innan han eller hon fyller 60 år.

En arbetslös arbetssökande ska tryggas möjlighet till sysselsättningsfrämjande rehabilitering eller arbetskraftsutbildning, om hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning för *löntagare* till följd av maximitidens utgång upphör när han eller hon fyllt 57 år, men innan han eller hon fyller 60 år.

Arbets- och näringsbyrån ska för en arbetslös arbetssökande som fyllt 60 år ordna möjlighet till en sådan sysselsättningsfrämjande service som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller till arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen innan hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning upphör på grund av maximitiden. Sysselsättningsfrämjande service eller arbete med lönesubvention ska ordnas under minst en så lång tid att den arbetssökande uppfyller det arbetsvillkor som utgör en förutsättning för arbetslöshetsdagpenning.

Arbets- och näringsbyrån ska för en arbetslös arbetssökande som fyllt 60 år ordna möjlighet till en sådan sysselsättningsfrämjande service som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller till arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen innan hans eller hennes rätt till arbetslöshetsdagpenning för *löntagare* upphör på grund av maximitiden. Sysselsättningsfrämjande service eller arbete med lönesubvention ska ordnas under minst en så lång tid att den arbetssökande uppfyller det arbetsvillkor som utgör en förutsättning för arbetslöshetsdagpenning.

Om en sådan arbetslös arbetssökande som avses i 1 eller 2 mom. inte sysselsätts på den öppna arbetsmarknaden och lämplig sysselsättningsfrämjande service enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, rehabilitering eller arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen inte kan ordnas för honom eller henne på det sätt som avses i 1 eller 2 mom., är hemkommunen skyldig att på anvisning av arbets- och näringsbyrån ordna möjligheter till arbete för den arbetssökande i sex månader (*sysselsättnings-skyldighet*). Kommunen ska ordna möjlighe-

Om en sådan arbetslös arbetssökande som avses i 1 eller 2 mom. inte sysselsätts på den öppna arbetsmarknaden och lämplig sysselsättningsfrämjande service enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, rehabilitering eller arbete med lönesubvention i anställning hos någon annan än kommunen inte kan ordnas för honom eller henne på det sätt som avses i 1 eller 2 mom., är hemkommunen skyldig att på anvisning av arbets- och näringsbyrån ordna möjligheter till arbete för den arbetssökande i sex månader (*sysselsättnings-*

ten till arbete så att den som sysselsätts kan påbörja arbetet när maximitiden för arbetslöshetsdagpenning går ut. I 7 kap. 13 § föreskrivs om kommunens rätt att få lönesubvention för de arbetstagare som kommunen har sysselsatt på grundval av sysselsättningsskyldigheten.

skyldighet). Kommunen ska ordna möjligheten till arbete så att den som sysselsätts kan påbörja arbetet när maximitiden för arbetslöshetsdagpenning går ut. I 7 kap. 9 § 2 mom. föreskrivs om kommunens rätt att få lönesubvention för de arbetstagare som kommunen har sysselsatt på grundval av sysselsättningsskyldigheten.

3 §

Regionala aspekter och regional garanti

Staten, kommunerna och företagen ska genom gemensamma åtgärder inom den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken ombesörja en regionalt balanserad sysselsättning så att arbetslösheten inte inom någon arbetsmarknadsregion väsentligt överstiger den genomsnittliga nivån i landet. Med arbetsmarknadsregion avses ett genom förordning av statsrådet definierat område som en kommun eller flera kommuner bildar och där det är vanligt med arbetspendling.

Kommunen är skyldig att ordna arbetsmöjligheter för arbetslösa arbetssökande i det syfte som anges i 1 mom. (regional garanti), på årsnivå dock för högst en procent av arbetskraften i kommunen. Staten är skyldig att i motsvarande syfte ordna arbetsmöjligheter för sådana arbetslösa arbetssökande som kommunen inte har sysselsatt.

I 7 kap. 13 § föreskrivs det om kommunens rätt att få lönesubvention för de arbetstagare som den har sysselsatt på grundval av den regionala garantin.

12 kap.

Genomförande av offentlig arbetskrafts- och företagsservice och tillhörande samarbete

6 §

Rätt att få uppgifter

Arbetsgivaren har för att fullgöra den skyl-

3 §

Regionala aspekter och regional garanti

(Upphävs)

12 kap.

Genomförande av offentlig arbetskrafts- och företagsservice och tillhörande samarbete

6 §

Rätt att få uppgifter

Arbetsgivaren har för att fullgöra skyldig-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

dighet som anges i 6 kap. 6 § i arbetsavtalslagen och i 7 kap. 9 § i lagen om sjöarbetsavtal, oberoende av sekretessbestämmelserna och av andra begränsningar av rätten att få uppgifter, rätt att avgiftsfritt av arbets- och näringsmyndigheterna få information om huruvida en person som arbetsgivaren namngett är arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån.

heten enligt de lagar som gäller arbetsavtals- och tjänsteförhållanden att återanställa uppsagda arbetstagare och tjänsteinnehavare, oberoende av sekretessbestämmelserna och av andra begränsningar av rätten att få uppgifter, rätt att avgiftsfritt av arbets- och näringsmyndigheterna få information om huruvida en person som arbetsgivaren namngett är arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån. *Arbetsgivaren har dessutom, för att uppfylla den förutsättning för beviljande av lönesubvention som anges i 7 kap. 3 § 2 mom., rätt få information om huruvida en person som arbetsgivaren namngett och vars anställningsförhållande upphört under de 12 månader som föregått ansökan om lönesubvention är arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån.*

9 §

Finansiering av stöd och ersättningar

Stöd och ersättningar som arbets- och näringsbyrån beviljat enligt denna lag, anslag som anvisas statliga ämbetsverk och inrättningar enligt 7 kap. 14 § och det tilläggsstöd som beviljas kommuner och som avses i 11 kap. 4 § finansieras med sysselsättningsanslagen.

Lönesubventionens grunddel finansieras dock med anslag för arbetsmarknadsstöd under hela stödperioden med iakttagande av bestämmelserna om lönesubvention i denna lag, när den som anställs med subventionen är berättigad till arbetsmarknadsstöd och

1) har fått arbetslöshetsförmån på grund av arbetslöshet för minst 500 dagar,

2) har fått arbetsmarknadsstöd för minst 130 dagar på grund av arbetslöshet och efter det att arbetslösheten började inte har arbetat eller endast i liten utsträckning och tillfälligt har arbetat på den öppna arbetsmarknaden och inte efter det att arbetslösheten började, före användningen av lönesubventionen, har anställts med lönesubvention, eller

3) är under 25 år och har fått arbetsmarknadsstöd för minst 65 dagar utan avbrott på

9 §

Finansiering av stöd och ersättningar

(Upphävs)

grund av arbetslöshet.

Startpengens grunddel finansieras med anslag för arbetsmarknadsstöd under hela stödperioden med iakttagande av bestämmelserna om startpeng i denna lag, när startpeng har beviljats en person som är berättigad till arbetsmarknadsstöd.

Som berättigad till arbetsmarknadsstöd enligt 2 och 3 mom. betraktas den som får arbetsmarknadsstöd eller som inte betalas arbetsmarknadsstöd av en orsak som nämns i 10 kap. 2 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

14 kap

Sökande av ändring

1 §

Omprövningsbegäran och besvär

Omprövning av beslut får inte begäras och besvär över beslutet får inte anföras om

2) lönesubvention har förvägrats med stöd av 7 kap. 1 § 2 eller 3 mom.; omprövning av ett beslut om lönesubvention får inte begäras och besvär får inte heller anföras över beslutet till den del beslutet gäller lönesubventionens belopp eller varaktighet,

14 kap.

Sökande av ändring

1 §

Omprövningsbegäran och besvär

Omprövning av beslut får inte begäras och besvär över beslutet får inte anföras om

2) lönesubvention har förvägrats med stöd av 7 kap. 2 § 1 mom.; omprövning av ett beslut om lönesubvention får inte begäras och besvär får inte heller anföras över beslutet till den del beslutet gäller lönesubventionens belopp eller varaktighet,

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 11 kap. 1 § 2 mom. tillämpas dock först från och med den 1 januari 2017. Bestämmelsen i 7 kap. 9 § 5 mom. gäller till och med den 31 december 2016 och den tillämpas på beviljande av lönesubvention för anställningsförhållanden som börjar senast den 31 december 2016.

På beslut om lönesubvention som fattats före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.